

NOVA DOBA

Cena 30 din,

sreda 4. septembra 1991

št. 34 – leto XXV

EKSKLUZIVNA FOTOREPORTAŽA

KROKODILA UJELI V SLOVENSKI MLAKUŽI

STRAN 24

DUŠAN GREGL:
»GLADUJEM
ZARADI
SODSTVA IN
POLICIJE«
STRAN 22

PRIČA PORTOROŠKEGA NASILJA
PRAVI:

»BOJAN NI UBIJAL«

STRAN 16

BO VLADA
UKINIŁA
POMOC
MATERAM?
STRAN 6

PRI POLICAJIH NA DOPUSTU:

POPOLNA ANARHIJA

STRAN 3

NAŠI REPORTERJI V OSIJEKU

HRVAŠKA V KRVU

STRAN 9

POLITIKA EKSPRES JE ZNORELA:

»SLOVENSKO VODSTVO JE ZBEŽALO«

STRAN 22

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

UGODNO
MOŠKA
GORSKA
KOLESA
7500,00

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel.: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

UDRI PO DOJENČKIH

ASTRO MAGIČNI HOROSKOP PRVIČ V SLOVENIJI

AVTOMOBILI NA KREDIT – POSOJILO NEPREMIČNINE KREDIT – POSOJILO

Polog 25%, ostanek v 12, 24, 36, 48 ali 60 mesečnih obrokih. Vozilo boste prejeli v največ 60 dneh, odvisno od znamke vozila in dneva vplačila pologa.

Prodajamo vse svetovno znane znamke vozil, kot so: CITROËN, PEUGEOT, RENAULT, MERCEDES, BMW, FORD, OPEL, FIAT, ALFA ROMEO, LANCEIA itd... V program so vključena vozila ZASTAVA, ŠKODA, LADA.

Možnost vplačila v dinarjih ali devizah. Kredit se nanaša na celo vozila z vsemi dajatvami, razen reg. in zavarovanja. Po prejemu vozila ste lastnik VI, SPOŠTOVANI KUPEC!

INFORMACIJE IN VPLAČILA: **IVANTOURS, d.o.o.**

POSLOVALNICA BLEĐ, Ljubljanska cesta 4 (TTC)
Tel: 064/78-965 int. 242 tel/fask 064/721-453

Vroči smo tudi poleti

HUDIČARIJE

Vojna z lažmi

Način, s katerim je slovenski minister za informiranje Jelko Kacin vodil informativno in propagandno dejavnost slovenske oblasti med poletnim napadom t. i. jugoslovanske ljudske armade na Slovenijo, še vedno dviga prah po južnih republikah. Medtem ko Hrvati ne skrivajo simpatij za »Kacinove prijeme« in si želijo najti kar najboljšo kopijo Kacina v svojih vrstah, pa Srbi, oziroma armada, nikakor ne pozabijo nenehno poudarjati, da je bila Kacinova propaganda del »najbolj umazane vojne, kakršne svet še ni videl«, in, da so bile njegove informacije polne laži, vendar si tudi tu želijo imeti nekoga, ki bi bil vsaj za tujce tako prepričljiv kot je bil Jelko Kacin.

Ne bi se spuščali v to, da bi ugotavljali, koliko je Jelko Kacin z informacijami manipuliral ali ne, pač pa je treba povedati, da je Kacin imel eno veliko prednost pred obema sprtima informacijskima blokoma srbskim in hrvaškim: med spopadom v Sloveniji je vsem novinarjem (domačim in tujim) lahko omogočil, da so prišli v stik z vsemi udeleženci v spopadu. Z roko na srcu si Jelko Kacin kakšne cenzure tudi privoščiti ni mogel, kar pa prav nič ne zmanjšuje njegovih zaslug za svobodo informiranja.

V srbo-hrvaški vojni pa imajo novinarji le možnost, da gledajo bodisi skozi hrvaška bodisi srbska očala. In tako tudi vidijo vojno.

Hrvaška stran si zdaj z zamenjavami v informativnem vrhu prizadeva »pokaciniti« svoje informacije, pri čemer imajo hrvaški informatorji eno prednost pred srbskimi: prepričati hočejo predvsem svetovno javnost, da armada in Srbija zganjata nasilje nad Hrvaško. Počasi to hrvaškim propagandistom tudi uspeva, saj se svetovna javnost pa tudi politika že vidno postavljajo na hrvaško stran. Na drugi strani pa Srbi nikakor ne morejo iz svoje kože tudi na propagandnem področju. Za njih je propaganda do tujine še vedno mnogo manj pomembna, kot propaganda do lastnega ljudstva.

Za primer naj povem, da je pred nekaj tedni na avstrijski TV v »Klubu 2« nastopil vodilni cerkveni dostojanstvenik srbske pravoslavne cerkve na Dunaju, (torej visoko izobražen človek, ki bi moral poznati evropski način razmišljanja, saj na Dunaju živi že dvajset let). Na vprašanje novinarja, zakaj so Hrvatje genociden narod, je odgovoril, da zato, ker prepevajo ustaške pesmi. To »prepevanje ustaških pesmi« bi pred srbsko javnostjo veljalo kot neizpodbitni dokaz »hrvaške genocidnosti«, avstrijski sogovorniki pa so razgretoga proto le pisano gledali, saj je izgledalo, da se v Jugoslaviji ljudje na debelo pobijajo le zato, ker nekdo prepeva napačne pesmi.

So pa Srbi vseeno mojstri v obtoževanju po starem Goebelsovem receptu, da z nenehnim ponavljanjem laž narediš resnično. In tako srbska stran kar po tekočem traku proizvaja laži in polresnice, Hrvati se teh laži otepaajo kot nadležnih mušic, pri čemer porabijo ogromno energije; a komaj uspejo razkrinkati eno laž, že prileti iz srbskega informativnega arzenala roj novih.

Nasprotno pa imajo srbski propagandisti izredne sposobnosti, da nasprotnikove informacije ne zanikajo, ampak odgovorijo nanjo s skonstruirano lažjo.

Ko so Hrvatje začeli v živo prikazovati po TV razmesarjena trupla hrvaških prebivalcev Slavonije, je nemudoma podpredsednik Srbskega parlamenta dr. Budimir Košutić, ki zaradi svoje sposobnosti, da z angelskim obrazkom predmetne barabe, ne da bi trenil z očmi, lahko laže ure in ure, vse bolj in bolj postaja srbski minister za informiranje, prišel v proti napad. Izjavil je, da Hrvati trupla dajo v hladilnike, nakar jim sami porežejo ude, iztaknejo oči in počno druge surovosti, ter tako sami zganjajo genocid nad lastnimi trupli, pri čemer pa snemanje dovolijo le hrvaški TV, s čimer prekrijejo posthumno kirurgijo. No, on, dr. Košutić, pa že iz posnetkov vidi, da gre za genocidne reze, itd., itd.

Vsakemu normalnemu človeku je v tem primeru jasno, kdo tu laže, pa vendar bo del ljudi verjel dr. Košutiću. In tako se lahko lovimo v zmedu laži in protilaži, pa protiproti-laži in protiprotiproti-laži. Zdi se, da nazadnje sploh nikdar več ne bo mogoče ugotoviti, kdo laže. Nekdo pa bi to vendarle lahko ugotovil. Recimo mednarodni nevtralni opazovalci, ki bi se podali na srbo-hrvaško fronto. Ti bi kmalu ločili resnico od laži. To mednarodno arbitražo so Hrvatje pozdravili, saj so jo tudi zahtevali, Srbi pa odklonili, češ da gre za ultimatum. In tako že brez mednarodne arbitraže lahko spoznamo, kdo laže. Laže tisti, ki se boji opazovalcev. Boji pa se jih srbska in z njo armadna oblast.

Se lahko Jelko Kacin obriše pod nosom?

MED NAMI

Na robu

Medtem, ko se južneje od Slovenije navkljub vsem deklaracijam in mirovnim dogovorom nadaljuje krvavo klanje hrvaškega življenja, grožnje z bombniki in srbski teror, živi Slovenija vse bolj v psihozi upanja na mednarodno priznanje samostojnosti na eni in pretirane krepitve nekaterih državnih institucij na drugi strani.

Vse bolj se krepijo pritiski na medije v Sloveniji, za katere javnost (tudi to je znak perfidnosti politikov) vse premalokrat izve. Premnoge redakcije se obnašajo avtocenzorsko, da bi v primeru nelikvidnosti lahko sploh računale na kakšno državno pomoč. Zato ostaja vse preveč zadev, o katerih časopisi ne pišejo, radiji ne poročajo, televizija pa jih ne vidi. Če ste ob zadnji podražitvi žganih pijač, cigaret in nafte še razumeli, da je

LAGUNA POREČ PONUJA VEČ KOT DRUGI

Vrhunsko bivanje po nizkih cenah

Istra ni le polotok turizma, morja in sonca, zabave in športa. Kot primorska mesteca venecijanske in avstroogrške dobe branjajo spomine na romanske čase. Na vrhovih zelenih gričkov še bedijo mesta pretkana s srednjeveško arhitekturo s freskami in legendami – Motovun, Grožnjan, Beram, najmanjše mesto na svetu Hum...

V rečnih dolinah se še ponekod sliši klopot starega mlina, tudi na vaških cestah se lahko srečuje leseni voz in stasiti volboškarin. Na stebriških – balidurih – kamnitih hiš se še zapoje posebni istrski kanat – na tenko in debelo in zapleše ples balun. Tudi v konobah, v kletih vaških hiš se še najde odlični prhut – na burji sušene šunke, ovčji sir in v hrastovih sodih bela malvazija in črni teran.

Seveda, Istra ni potok na koncu sveta. V času poletja iz Poreča hitre ladje vsakodneвно vozijo številne izletnike do prečudovite Venecije. Prav tako jih lahko udobni avtobusi prepeljejo do izjemnih naravnih lepote Postojnske jame iz Plitvičkih jezer.

Skratka to je le delček Istre, kjer na obali leži tudi njeno najznamenitejše mesto – Poreč. Toda, če v njem ne bi obstajalo gostinsko-turistično podjetje Laguna Poreč, omenjeno

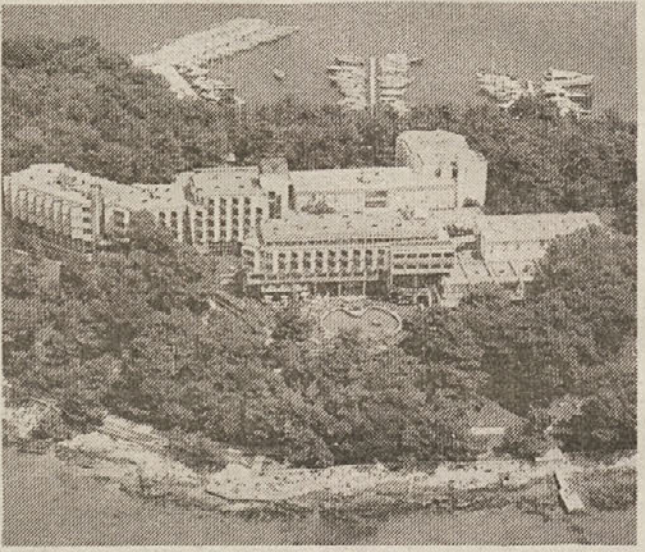
mesto ne bi v toliki meri bilo znano v Evropi in drugod po svetu.

Številni potniki iz Slovenije, ki so poprej hodili mimo tega kraja hrvaške Istre, so postali gostje Poreča.

No, vrnimo se naši reporterški nalogi turistične patrolje, ki je bila gost Laguna Poreč. Tod jo je sprejel direktor prodaje, Sergio Stojnić.

»Naše podjetje ima na razpolago 12 hotelov, sedem apartmajskih naselij in štiri avtokampe. V teh objektih lahko nudijo streho približno 25 tisočim gostov (11 tisočim v zidanih objektih in 14 tisočim v avtokampih). V našem podjetju je zaposlenih 13.000 delavcev, ki so tega leta na določenih opravilih zamenjali tudi tiste, ki smo jih poprej sezonsko zaposlovali,« pravi Sergio Stojnić.

Kako ste preživeli vrhunec turistične sezone?

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano

Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnšek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), Anton Koritnik (svobodne aktivnosti), LucaS (fotografija)

Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Černetič, Nives Seničar, Ines Paradižnik, Sarita Črnac, Matevž Cene (prodaja), Suzana Rober (tajnica).

Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. p. 311. Cena 30 din, mesečna naročnina 110 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

pač nekeje treba nabrati denar za odpravo vojne škode v Sloveniji, vam gotovo ne bo šlo v glavo dejstvo, ki ga nihče ne obeša na veliki zvon: Slovenija še vedno obračunava tri odstotni posebni prometni davek za financiranje JLA. Če nam ne verjamete, povprašajte svojega računovodjo ali pa si oglejte položnico za plačilo električne energije. Tam vse piše.

Ob vseh gorkih, ki jih znajo slovenski politiki izreči ob najmanjši kritiki na njihov račun, bi gornjo svinjarijo vsaj lahko javno pojasnili. Ali jim tega, da armadi odrečejo ta denar, ne dovoljuje brionska deklaracija? Morda. Toda zadeva je tolikanj absurdna, da tudi Evropa ob slovenski samovoljni ukinitvi omejenega davka ne bi črhnila nobene na naš račun. V tem grmu menda tudi tiči zajec. Tako posrano nas je strah, da nas bo mednarodna javnost priznala kakšen dan kasneje, da celo financiramo agresorja, ki smo ga v zadnji vojni menda premagali. Pa tudi tako se vsi bojimo zamere v visokih krogih, da v Sloveniji večinoma ne napišemo nič čez boga in državo. In tako potujemo iz začetkov parlamentarne demokracije v družbo totalne kontrole javnosti in samovolje oblasti. Bomo kmalu na robu ali pa smo že preko?

»Sami veste, kakšna situacija je bila pred začetkom turistične sezone v Sloveniji in kakšne so zaradi tega bile posledice v našem turizmu. Sedaj se vojskuje Hrvaška. Turizem je tega leta na kolenih. Podatek, da je konec sezone lanskega leta v naših objektih bivalo okoli 25.000 turistov, toda v tem letu jih je v istem času bilo 8.500, najbolje kaže, kakšne so posledice politične situacije v Jugoslaviji.«

Vendar ste imeli goste...?

Imeli smo jih zahvaljujoč gostom iz Slovenije, ki so imeli zaupanje v nas in so prišli sem preživeti dopust. Imeli smo tudi nekaj tujih gostov, okoli 10 do 15 odstotkov (Nemci, Italijani, Avstrijci in Nizozemci), toda bili so ljudje, katere prijateljstvo veže na ta kraj. Naše zmogljivosti smo imeli še pred sezono evidenčno vse zasedene, vendar je prišlo do masovnega odpovedovanja letovanja. Tiste, ki so že bili tukaj, smo morali na njihovo željo varno prepeljati nazaj domov.«

Kaj je novega sedaj v Laguni Poreč?

»Trenutno delajo štirje hoteli – Parentium, Lotos-plavi, Lotos-zrna in Galijot, kot tudi apartmajska naselja in avtokampi.«

Znano je, da Laguna Poreč

vsakemu gostu nudi vrhunsko zabavo. Tudi to, da se v hotelu Parentium – A-kategorije, kjer so izredni pogoji za počitnice, lahko prezivi po zelo ugodni ceni?

»Dobro ste obveščeni. Poleg 2 teniških igrišč ima vsak hotel tudi svoj zaprt bazen s toplo morsko vodo. Imamo tudi, edini na Jadranu, vodno žičnico, ki zelo privlači turiste. O tem ni potrebno veliko govoriti, ker gosti to dobro vedo. Kar se tiče lege, zares se v našem vrhunskem hotelu A kategorije Parentiumu more počitnikovati dobro, poceni. V njem stane polpenzion 390 dinarjev po osebi, medtem ko polpenzion v hotelih B kategorije stane 330 dinarjev. Če starši pridejo z otroki, ima en otrok 50 odstotni popust in drugi (če sta dva) 30 odstotkov. Kar se tiče bivanja v naših apartmajih, znaša za tri osebe 350 dinarjev, za štiri pa 450 dinarjev.«

Kakšen obisk pričakujete v tem mesecu, oziroma v zimskem obdobju? Ali ostajate pri istih cenah?

»Vse je odvisno od situacije in števila gostov. To se nanaša na naše objekte, tudi na cene, ki se bodo oblikovale po potrebi. Naš osnovni cilj je, da vsak gost odpotuje zadovoljen in seveda, da ponovno pride k nam.«

KLINKER

V prodajalni KLINKER vam nudimo:

STREŠNO OPEKO
BEČEJ
KANJIZA
MODULARNI BLOK
POROLIT 12, POROLIT 8, POROLIT 6
KLINKER OPEKA
BAKRENI ŽLEBOVI IN CEVI
NIVEDUR LEPILO
APNO
STEKLENE PRIZME
KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE
IZRAVNALNA MASA
PARKET LAMELNI IN KLASIČNI
LEPILO ZA PARKET
TERACO PLOŠČE 30x30
PRANE PLOŠČE 40x40
KERAMIČNE PLOŠČICE GORENJE
IZOTEKS 3 m
IZOTEKS 4 m
STREŠNA LEPENKA
BASKOBIT (IBITOL)

Prodajalna je odprta od 7. do 18. ure,
ob sobotah od 7. do 12. ure.
Pokličite nas na tel. 33-421

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

V KIOSKU VJESNIKA
V NOVIGRADU

Iz Slovenije Nova doba

V Novigradu smo se slučajno ustavili pred kioskom »Vjesnika«, ki se nahaja v središču mesta. V kiosku smo naleteli na prodajalca Mileta Žuniča, ki že 21 let, prodaja časopise. Vprašali smo ga, kako se prodaja »Nova doba«, časopis, ki je letos prvič »prodrl« v Istro, da bi tudi na obali Jadrana zvesto spremljal svoje bralce.

»Odkrito vam povem, odkar delam tukaj, torej 21 let verjemite, da nobenega slovenskega glasila mislim na število, nisem prodal toliko, kot Nove dobe. Ljudje so naenkrat začeli iskati »Novo dobo« in sedaj prodam vsake številke okoli 70 komadov,« pravi Mile Žunič.

– Ali je tako bilo na začetku?

»Ne, prej sem prodal dva-tri, kasneje pet, zatem deset... Zmeraj sem naročeval več odvisno od tega, kolikor so se bralci zanimali za časopis. Tako sem prišel do sedanjih 70 komadov. Želim prodajati časopise in zaradi tega spremljam želje kupcev.« To bi bil kratek pogovor z enim izmed prodajalcev, ki v kioskih »Vjesnika« v tej turistični sezoni prodajajo tudi »Novo dobo«.

KO SE GRE POLICIJA TURIZEM

Popolna anarhija

Slovenska policija se je dolga leta ponašala med drugim tudi z vzorno urejenimi počitniškimi domovi za svoje delavce. Eden od najbolj urejenih je vsekakor bil na Debelem Rtiču. Vanj je policija v zadnjih letih vložila veliko denarja svojih zaposlenih. Zaposleni v slovenski policiji so namreč vsa leta plačevali del svojega regresa za letovanje v poseben sklad za izgradbo lastnih počitniških kapacitet. Prav na Debelem Rtiču so v preteklih letih zgradili nekaj lepih bungalovov, nekdanje lesene hišice pa so nadomestili s prostornimi in sodobnimi kamperji. Pred leti so uredili tudi sanitarije, preuredili kuhinjo, zgradili novo jedilnico in stavbo za osebje. Del naselja je namenjen tudi za individualne počitniške priklolece zaposlenih v policiji, ki plačujejo najemnino za celoletno uporabo prostora, na katerem stojijo njihove priklolece. Lani je ta najemnina znašala 1000 DEM. Prav počitniški dom na Debelem Rtiču je bil znan po svoji lepi urejenosti, dobri kuhinji in skoraj vzornem redu.

Letos pa so se na policiji očitno odločili, da njihovi zaposleni ne potrebujejo tolikšnega udobja in za začetek so zamenjali celotno osebje, na čelu z upravnikom, ki je dolga leta vzdrževalo red in skrbelo za nemoteno delovanje tega naselja. Nato so se odločili, da se bodo šli turizem in naselje so odprli tudi zunanji gostom. To bi ne bilo nič slabega, če bi večjemu številu gostov prilagodili tudi svoje sposobnosti. Medtem, ko so prejšnja leta v naselju delovali trije odlično založeni bifeji in trgovina, v kateri je bilo mogoče kupiti svež kruh, mleko, sadje časopise in sladolede, so letos na voljo le še bifeji z izredno slabo ponudbo in s srednješolskimi praktičnostmi, od katerih nekateri ne znajo skuhati niti kave. Trgovine ni, sadja ni mogoče kupiti, od časopisov je zgodaj zjutraj na voljo le nekaj izvodov Večera – in konec.

Obiskovalci plaž parkirajo svoja vozila kjerkoli: na cesti, na travi, pred prikolicami, pred bungalovi. Po kampu se vozijo avtomobili, sprehajajo se psi, ki jim je bil prejšnja leta vstop strogo prepovedan. Treba je namreč vedeti, da je v kampu zelo veliko družin z majhnimi otroki, ki se igrajo povsod, nekateri lastniki štirinožnih prijateljev pa najbolj uživajo, če gredo s svojimi ljubljenci v vodo ravno tam, kjer se kopa največ otrok.

Še najbolj zanimivo pa je, da v sanitarijah, ki so bila prejšnja leta dostopna le gostom v počitniških hišicah in prikolicah – ni tople vode. Odgovorni trdijo, da so pozimi počili kolektorji za toplo vodo. Zakaj jih od konca zime do konca avgusta niso uspeli popraviti – ne vedo povedati. Tako na ženskem delu umivalnice ni tople vode. Da pa bi bili domači gostje izenačeni z zunanjimi obiskovalci plaže, so

brihtne policijske glave enostavno odmontirale ključavnice z vrat v tušnico. Tako se sedaj tuširajo vsi: penzijski gostje v naselju, lastniki prikolic in vsi zunanji gostje. Ker dela le manjši električni bojler na moški strani umivalnice, v naselju praktično ni nikoli tople vode. Zaskrbljeni starši kopajo svoje otroke v lavorjih v vodi, ki si jo sami prej segrejejo. Higiena v naselju je obupna, stranišča so mokra, umazana, pod tuši je mogoče videti vse – od blata do pasjih dlak. Uprave in upravnika pa to očitno ne moti. Ko se prijavite na recepciji ali plačate kosilo, nihče ne preverja, ali ste zaposleni v policiji, ali ste le gost. Za policajce namreč še vedno veljajo nekoliko nižje cene. Po naselju se sprehajajo čudni ljudje, za katere nihče ne ve, kdo so, po njihovem videzu sodeče pa prav gotovo niso zaposleni v policiji. Dolgoletni dopustniki z Debelega Rtiča se zato letos vračajo z dopusta jezni in marsikdo, zaposlen po novem v Ministrstvu za notranje zadeve, se ogorčeno sprašuje kdo se gre turizem z denarjem vseh zaposlenih v nekdanjem Republiškem sekretariatu za notranje zadeve. Zelo vprašljivo je namreč, na kakšen način naj bi se v ta počitniški dom steklo več denarja. Vstopnina na plažo je skoraj simbolična, obiskovalci pa večino pijače prinesejo s seboj. Da o hrani ne govorimo, saj ni v celem naselju mogoče kupiti nič razen čipsa. Drugega pa tudi nimajo ponuditi.

Prejšnja leta so med glavno turistično sezono vsake toliko časa v tem počitniškem domu pričakali kakšnega izmed visokih obiskovalcev z Republiškega sekretariata za notranje zadeve iz Ljubljane in ob takšnih priložnostih je bilo po naselju še posebej pospravljeno. Vladal je skoraj vzoren red pa tudi kuharice so se posebej potrudile. Letos takšnih obiskov očitno še ni bilo, ali pa se upravniku ni zdelo vredno, da bi vsaj takrat kdo izmed zaposlenih malo poprijel za metlo ali cunjco. Ali najvišji odgovorni na policiji nimajo časa, da bi se ubadali s takšnimi banalnostmi, kot je nekakšen dopust policajev. »Visoke policijske živine seveda ne letujejo na Debelem Rtiču, zato se nekateri lahko gredo turizem na svojo roko,« meni eden izmed slovenskih policajev, ki v tem domu letuje že šesto leto. In dodaja, da še nikoli ni bilo takšne anarhije, kot je letos. Potem, ko so, po mnenju številnih treznih glav julijsko vojno v Sloveniji dobili ravno slovenski policaji in še zdaleč ne teritorialci, pa jim slovenska vlada kljub temu ni hotela povečati plač, jih je očitno nekdo nagradil še z dopustom, kjer se lahko kopajo v vodi skupaj s psi, se skupaj z Italijani tuširajo z mrzlo vodo in se bojijo, da jim bo v njihovem lastnem počitniškem naselju avto povozil otroke.

FOTOREPORTAŽA

Slovenski dogodki

Čeprav je minula nedelja po slovenskih krajih minila predvsem v krščanskem duhu, bila je namreč farni praznik Lepa nedelja in kmetje so z razlogom slavili, smo se mi odpravili na druga dva konca.

V Gornji Radgoni in avstrijskem Bad Radkersburgu so postavili pomnik slovensko-avstrijskemu sodelovanju, naše barve je zastopal podpredsednik slovenske skupščine Vitodrag Pukl.

Prijel je kelo v roke.

Minister Krajnc pa se je čudil, ko ga je videl pri zidarskem opravilu.

V Laškem jim takšno povezovanje ni bilo mar, saj so bili po nekajdnevni prireditvi piva in cvetja že čisto v rožicah. Po glavi so jim pač rojile druge ideje.

ŠPANSKI LIST SVETUJE SVOJIM BRALCEM

Dopust za pogumne

Španski list El Mondo svetuje svojim bralcem, naj dopust prežive v Jugoslaviji. Dolgčas jim gotovo ne bo. Če ste se naveličali nabutih plaž in vreščanja po hotelih, nikar ne omahujte. Resnično razburljivo počitnice lahko preživite samo v Jugoslaviji.

Tako svetuje poročevalec El Monda Alfonso Rojo svojim rojakom. Za vstop v Jugoslavijo izberite Zagreb. Tu boste prvič začutili, kaj je to vojno ozračje. Če si boste ogledali hotela Interkontinental in Esplanade, boste lahko od blizu

videli, kako poteka življenje in delo vojnih poročevalcev. Lahko boste menjali devize po tečaju 40 procentov, višjem od uradnega, seveda samo v slučaju, če vam ne bodo podtaknili poljskih zlotov. Avto boste najeli dokaj poceni, a pazite na registracijo. Če se boste z avtomobilom z zagrebško registracijo pripeljali pred četniške barikade, vas bodo zasliševali z naperjenimi puškami – roke boste držali visoko dvignjene. Ampak, če boste vzeli avto z beograjsko registracijo, bodo z vami podobno ravnali hrvaški

gardisti.

Če se boste odpravili proti Opatiji, vas čakajo zelo razburljivi trenutki. Ta znani turistični kraj je letos popolnoma opustel. To jasno kaže, kaj se dogaja z jugoslovanskim turizmom. Lani so tuji pustili v državi tri milijarde dolarjev, letos ne bodo niti tristotih milijonov. Tiste, ki bi odšli na Plitvice, prečudovit narodni park, čaka popoln mir, kajti tam turistov ni.

Srečate lahko samo oklepna vozila jugoslovanske armade ali pa kakšnega medveda. Vo-

zite počasi, da se lahko ustavite, preden bo prepozno.

Na dalmatinski obali se odpravite v Šibenik. Vsako noč boste lahko poslušali grmenje minometov in rafale iz avtomatskega orožja. To so četniki, ki želijo očitno na vsak način preživeti dopust na Jadranu.

Obvezno morate tudi v Dubrovnik, biser Jadrana. Tam si boste v blaženem miru ogledali vse njegove znamenitosti. Tudi natakariji vas bodo veselili in vas bodo takoj postregli. Trenutno je v mestu, kjer se je trlo tujih turistov, samo sedem tujcev.

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Tudi na vas
bo sonce
posijalo

(Srečanje s Stanetom Kavčičem)

Takrat, na skupni seji vseh treh zborov republiške skupščine, ko je predsednik dr. Bučar gospodu Smoletu preprečil besedovanje, ko ga je tako rekoč od mikrofona povlekel, sem gospodu, zloben kot sem, gospodu Smoletu potihovo privoščil. Čeprav meni osebno ni nič žalega storil, v leksikonih sem o njem, njegovih funkcijah na SRS in SFRJ ravneh od A do Ž prebral. Bil je leta in leta velika in pomembna »živina«, svetovljan. Mogoče leto dni pred nastopom nove oblasti, je predaval tudi na Občinski matični knjižnici v Žalcu. Kar dolgo smo ga čakali, ko je končno le prišel med številne poslušalce, se je opravičil, da že od jutra do večera govori, zato naj mu nikar ne zamerimo, če nas ne bo z govorom na noge dvignil. Vedeli smo, slišali, brali, kako inteligentni da je, svetovljanski, ni ga vprašanja, ki g. Smole nanj ne bi znal odgovoriti. Po malem, mogoče v šali, je iz nas, poslušalcev, male »norce« bril. Toda trije poslušalci, eden še zelo mlad, pa so ga z jasnimi in glasnimi vprašanji v škripcje spravili. Njegovi odgovori nas niso prepričali, še manj ogreli.

Ne vem pa, ne spomnim se, kako smo prišli do pokojnega Staneta Kavčiča. Razločno pa slišim gospoda Smoleta:

— Kavčič me je v partijo sprejel... Kavčič, no ja, je bil pač Kavčič... Kaj hočemo, tudi taki ljudje morajo biti, obstajati...

Ta njegova mlahova, omalovaževalna izjava, češ, takih Kavčičev je za sto hmeljskih košev, po svoje vladarskih, me je postavila na stranski tir, ne na Smoletov — na Kavčičev! Bogu hvala, nisem gluhi, tudi brati znam. Veliko sem med preprostim narodom slišal, veliko prebral — o Kavčiču za slovenski narod vse dobro. Tudi to, da se je prvi na Brionih Titu zoperstavil, mu v obraz povedal, da ne vodimo prave gospodarske politike. Gledal sem ga na TV ekranu, poslušal, kako je iz naust govoril študentom na ljubljanski univerzi. Smelo, z jasnimi pogledom v mlade obraze, je za vsakogar razumljivo odgovarjal in ob slovesu doživel buren aplavz. Poslušal sem vse predsednike slovenskih vlad, toda nobeden me ni tako globoko prepričal kot ravno Kavčič. Še slišim profesorja Orožna, znanega zgodovinarja, Celjana, ko nam je dejal: Bojte se šolano dresiranega inteligenta, družite se z ljudmi naravne inteligence. In prav Kavčič je bil zame naravni inteligent. Kaj vse bodo politično obarvani inteligenti o njem pisali, mi ni mar. Osebno ga nosim v svoji notranjosti v najlepšem spominu, ne le kot politika, marveč kot človeka v pravem pomenu besede.

Kako in kdaj sem se z njim osebno seznanil?

Desetletja so romani o partizanstvu masovno izhajali. Tu, na Slovenskem in po vsej Jugoslaviji. V zamejstvu, v tujini so bili tiskani romani belih pisateljev. Le o štajerskih, pa tudi gorenjskih nemških soldatih se ni smelo stavka napisati. Niti ne spominov dezertarjev. Dezertarstvo se je v nemški vojski kaznovalo z ustrelitvijo na licu mesta. Seveda, če so dezertarja ulovili. Med tistimi, ki jih niso, sem bil tudi jaz. Bil sem na treh frontah: ruski, italijanski in v Franciji, kjer sem tretji teden po »najdaljšem dnevu« dezertiral, se skrival pri kmetu, ki mi je preskrbel tudi uradno potrdilo. Toda skoraj vsem se je ob vrnitvi v domovino slabo pisalo. Tudi meni. Samo z dobrimi zvezami sem lahko šel naprej v šole. Živ je še na primer Žgank Nestl, ki je bil eden odločujočih za notranje zadeve na celjskem področju. Misleč, da je to nekaj drugega, če je človek na

odkriti fronti in strelja. Če pa na domačih tleh brata, sin očeta in obratno, kar se je pri partizanah in belih pogosto dogajalo, to tudi popisovalo, tiskalo, bralo — imamo tudi mi, dezertarji pravico napisati zgodbe, spomine o dobrih ljudeh v Rusiji, Franciji, Italiji in celo sami Nemčiji, ki so nas skrivali, hranili, oblekli. Jaz sem se že eno dobro desetletje in več ukvarjal s pisanjem in nekaj črtic o tem tudi objavil. Pa še Josip Kramer iz Ptuja in Dolf Pihler iz Maribora. Vsi smo pisali s psevdonimi, se končno dobili, dogovorili, da dobimo čim več nam enakih članov in da izdamo knjigo spominov. Hodili, prosili, moledovali smo od založbe do založbe. Ne in ne. Nazadnje smo se spomnili na predsednika vlade, na Staneta Kavčiča, ga pisno prosili za sprejem. Dokaj hitro smo dobili odgovor, ki ga je tovariš Kavčič osebno napisal, da naj bomo tega in tega dne koncem junija, okoli desete ure v hotelu Pri Logarjevih sestrah. Dogovorjeno, storjeno. Bilo je izredno lepo nedeljsko dopoldne, mi trije, Mariborčan, v tistem trenutku socialistični kulak, je imel mercedes. Vsi trije, približno enakih let, smo bili na mestu že ob devetih. Dobro smo jedli in pili žlahtno vino. Lahko bi eno izmed sester vprašali, če je morda tovariš Kavčič stalni gost, ker smo vedeli, da rad planinari. Moram priznati, da smo imeli kar precejšnjo mero treme. Verjetno bo prišel močno zastražen, obmejna karavla pa je bila nekaj sto metrov stran.

Nekako, no, približno ob pol enajstih, vstopita v »posebno« sobo dva možaka. Prvi, temnolas, srednje rasti, drugi visok, in plečat blondinec, oba z nahrbtniki, po planinsko opravljena. Kavčiča smo takoj prepoznali, spremljevalca je predstavil kot prijatelja, ki ima prav tako rad gore kot on. Še zdaj po tolikih letih se ne zavedam, kako preprosto je stekel pogovor, kakor da smo stari znanci. Ob sta govorila tako rekoč »čisto« slovenščino, Kavčiču, če si dobro prisluhnil, se je poznal notranjski naglas. Ker je o vsem, naših življenjepisih, poklicih, bil že prej od nas pisno seznanjen, je kar sem načel pogovor. Opozoril pa nas je, naj ničesar ne zapisujemo, še manj da bi mogoče njegove izjave snemal. Nič ni gledal naokoli. Ko je ena izmed krepkih sestra prišla vprašati, s čim naj postreže, je Kavčiča z nasmehom pozdravila: O, dober dan, gospod Kavčič!

— No, tu gori sem gospod ratal, se je prešerno nasmehnil, nam nazdravil in povedal, da veliko časa res nima, da je naša prošnja glede samozaložbe prepozno prišla v njegove roke. Če bi bilo to vsaj dve leti prej, ne bi bilo treba samozaložbe, knjiga bi pri eni ali drugi založbi kot redna knjiga izšla, mogoče celo pri ZB. Zdaj pa je sam v težavah, kakšnih ni povedal, zvedeli smo slabo leto kasneje, vendar nas je opogumil z besedami:

— Fantje, tudi za vas bo sonce posijalo!

Ob slovesu, ko sta stopala v moder mercedes, sta stopila sama, ne spredaj, ne zadaj nobenega spremnega avtomobila. Torej je naš velik predsednik brez otroženih čuvajev! Kaj takega ne bom in ne morem pozabiti. Rečem in potrdim lahko samo to, kakor stotisoče Slovencev — Kavčič je bil resnično velik človek.

Naša knjiga spominov je splavala po vodi. Bili smo zares dve leti prepozni. Vse, kar je bilo v časopisih, revijah, radiu objavljenega, smo mi trije objavili. Mariborčan, Ptujčan sta kakor Kavčič že zdavnaj pokojna, za to samozaložbo pa v Savinjski dolini veva samo dva: Fonda Viki, frizerski mojster v pokojni iz Prebolda in jaz.

Prav zdaj, v tem trenutku, se pripravlja združenje še živih nekdanjih nemških soldatov. V Celju je bil pred tedni ustanovni zbor in v Celju je tudi pisarna za podatke in prijave, nekakšna prav-

na služba. Torej, gospod Smole, čeprav ste tudi vi bil nekdanji velik človek, zdaj v novi krščanski oblasti kot prenovitelj, poudarjam, zame osebno je bil pokojni Stane Kavčič še mnogo mnogo bolj pomembnejša osebnost, bil je politik, človek z veliko začetenico!

Drago Kumer
Gotovlje — Žalec

Dnevi
keramike
v Rogaški
Slatini

Ta zanimiva lončarsko-kiparska prireditev bo tudi letos potekala v zdraviliškem parku ob lončarski peči od 2. do 15. septembra.

Gostje, domačini in šolska mladina bodo lahko neposredno opazovali mojstrsko in umetniško oblikovanje glin, peko lončenih izdelkov, poslikavo keramike, predstavljena bo delovna miza (lončarsko vreteno in risarska plošča hkrati), primerno učilo za šole in keramične delavnice, mnogi pa bodo lahko tudi sami poskusili narediti izdelek s pomočjo lončarskega vretena.

Izdelke, ki bodo nastali v teh dneh, bodo avtorji v naslednjih mesecih dokončali (posušili, spekli, glazirali, poslikali...), v marcu 1992 pa jih bomo razstavili in predstavili publiko.

Vabimo Vas, da si prireditev tudi sami ogledate!

Zahvala Novi
dobi

Vsem vam v uredništvu še posebej gospe novinarki se zahvaljujem za pomoč pri objavi obeh člankov. Zato vas vljudno naprošam, če mi lahko pošljete fotokopijo prvo objavljane članka in zadnjega (po 3x), ker bi potreboval za prof. dr. Ljuba Bovcova, da bi lahko naprej ukrepal in za pravno službo pri Republiškem pravobranilcu. Obenem vas naprošam, da objavite oglas, z zahvalo za Karitas in vodjo gospo Marijo iz Celja, ki mi je nesebično pomagala pri enkratni dodelitvi olja, praška in nekaj obleke ter kavča, ker si sam ne morem kupiti ter ZSSS Celje, ki mi je nesebično dodelili 2.000,00 din, za plačilo elektrike in nabavo najnujnejše hrane, tudi njim naj velja ta zahvala, ker je to edino, kar sem kot pomoč prejel v 19. mesecih bolniške, do sedaj se Metalna in socialna še nista oglasila.

Ko bom odšel v Strunjan ne bom imel s čim (vas obvestim), ko grem na zdravljenje in objavite oglas, ki sem ga priložil, ker sem primoran prodati stvari, ker drugače ne morem priskrbeti kurjave, ker nimam s čim kuriti. Zahvala gospe novinarki za korrektno objavo.

Hvala in lep pozdrav!
Dušan Gorkič

Pismo
o pogumu

Med časom, ko smo mi v miru delovali za dobrobit naše domovine R. Slovenije, sovragni počival. Komaj se je v potu znojila naša domovina R. Slovenija in na podlagi referendumskih rezultatov razglasila svojo samostojnost, je bila že prvi dan svojega rojstva od okupatorske, takozvane J. L. A. napadena, katera si je zadal cilj in nalogo uničiti mlado demokracijo R. Slovenije.

Toda na srečo Slovenci nismo držali križem rok. Slutili smo, da se bo nekaj zgodilo in se tudi je, najhujše, kakor nismo pričakovali. Tesno smo strnili svoje vrste in složno udarili nazaj.

Okupatorsko vojsko je enotnos Slovencev presenetila. Upali so, da bodo našli med nami somišljenike in izdajalce. Zaman so se ozirali za njimi. Slovensko ljudstvo je bilo enot-

no s svojim demokratično izvojenim in sposobnim vodstvom in se postavila v bran, proti bratskemu okupatorju, katerega je naša mlada Slovenska vojska TO in enote NZ zadajale udarec za udarcem.

Kako so goreli tanki, kako so se predajali okupatorski vojski in starešine slavne Titove nepremagljive takozvane JNA. Ob takem silovitem in enotnem protitudarcu Slovenske vojske t. j. TO in enot Notr. zaved je bil okupator presenečen, obkoljen in razbit. Ni mu preostalo drugega, da ne bi bil popolnoma uničen, da hitro zbeži iz te nerazumljive in neubogljive Slovenije, za katero je računal, da jo bo iznenada v kratkem Blitzkriegu izbrisal in jo podredil svojim velikosrbskim apetitom. To mu pa spričo sposobnega vojaškega vodstva in narodne enotnosti ni uspelo in moral se je sramotno umakniti. Ne smemo pa pozabiti, da nam je okupator prizadel veliko materialne škode pred svojim umikom iz Slovenije in poleg škode še za svoj žep in sramotno izropal deželo pred očmi milij. TV gledalcev.

Toda med to vojno vihro članj SDZ na področju občine Šmarje p. Jelšah nismo držali križem rok. Okupatorsko nas sicer ni napadel s kopenskimi silami, pač pa nam ni prizanesel z razičnimi napadi. Dvakrat smo na našem področju imeli zračne alarme. Pojavila so se letala. Pri prvem alarmu je bil samo prelet, toda pri drugem zračnem alarmu v ponedeljek, 1. julija je sovražnik dvakrat napadel TV stolp na Boču in ga lažje poškodoval.

Na našem področju je bilo pravo vojno zaledje. V zdravilišču je bila organizirana vojna bolnica in pripravljena za sprejem in zdravljenje ranjencev. Na terenu smo v sodelovanju z RK Rog. Slatine, gasilci, TO in organov NZ, organizirali poizvedovalno službo RK, za iskanje morebitnih žrtev vojne, obrambe pred požari, delovne demokratske oblasti na zasedenem terenu ali ozemlju, ter spoznavanje in prijavljanje morebitnih teroristov, kateri bi po umiku okupatorja še delovali na osvobojenem ozemlju K. S. Do aktivnega delovanja teh priprav pa ni prišlo iz razloga, ker je JA po 10-dnevnem bojevanju, kljub tehnični premoči bila premagana in se umaknila z velikimi materialnimi in človeškimi izgubami v svoja izhodišča. Toda druga plat te zmagovite osvobodilne vojne so se za R. Slovenijo žal pokazale druge ovire in zapleti. Takoj po umiku JA so prvi udarili trgovci. Nezakonito in krepko so zvišali cene živilskim potrebščinam in se pokazali kot pravi vojni dobičkarji, ki kljub prepovedi Slovenske vlade o višanju cen le-teh niso umaknili. Kajti zgleda, da trgovcev nobeden ne nadzoruje in inšpekcije sploh ne delujejo in to trgovci spretno izkoristijo za svoj žep. K temu so se pridno pridružili še trgovci albanske narodnosti. Saj imajo svoje cene sadja in zelenjave višje od 30-70% od državnih trgovin.

Iz tega dejstva apeliram na vodstvo SDZ, da po svojih organih v vladi doseže enakopravnost in zakonitost cen živilskih potrebščin, ker s takimi samovoljnimi podražitvami sejejo trgovci med ljudstvom paniko in ustvarjajo težke socialne probleme.

Zato je treba tem spekulantom krepko stopiti na prste in tako omogočiti normalno prekrbo prebivalstva in s tem kolikortoliko ublažiti nastopajoče socialne probleme.

Ob koncu pa sporočam še to, da organizira MS Rog. Slatina za dne 14. 9. 1991 praznovanje 1. obletnice razglasitve Razglasitve Rogaške Slatine za mesto, da bi svoje enoletno delovanje MS popestrili, vabi MS Rogaška Slatina, gospoda predsedniške skupščine R. Slovenije dr. Franceta Bučarja s soprogo, da s svojo prisotnostjo počastita to slovesnost in prizadevnost delovnih ljudi v tem kraju in na ta način spodbudili k še večji dejavnosti občanov MS Rogaška Slatina, v kulturnem, turističnem in gospodarskem aranžmaju.

FRANC VENIŠNIK,
Rogaška Slatina

Razpis

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije objavlja RAZPIS

ZA prijavo predloga za nacionalni kulturni program, ki se financira na ravni Republike Slovenije, za leto 1992

I. Predloge kulturnih programov lahko prijavijo ustanove s področja kulture, založniki, republiška društva in druge pravne osebe, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, ter samostojni kulturni delavci. Prijavljeni programi bodo osnova za oblikovanje letnega načrta Ministrstva za kulturo, ki se financira iz proračuna Re-

publike Slovenije. Oblikovali ga bodo resorni svetovalci Ministrstva za kulturo z ustreznimi strokovnimi komisijami.

II. Ustanove s področja kulture, ki so se že doslej financirale iz republiškega proračuna prijavi-jo programe, ki jih izvajajo v okviru svoje osnovne dejavnosti. Redna dejavnost ustanov s področja kulture bo v celoti financirana iz republiškega proračuna le tistim ustanovam, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija. Ustanove, katerih ustanovitelj ni Republika Slovenija, bodo financirane na osnovi dogovorjenih programov.

III. Predlogi založnikov, republiških društev, drugih pravnih oseb, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo ter samostojnih kulturnih delavcev bodo obravnavani v okviru razpisa le, če predložijo tehten in dokumentiran program, ki bo prispeval k uveljavljanju slovenske nacionalne in kulturne identitete doma in po svetu.

Prednost bodo imeli predlogi, ki bodo imeli v finančnem predračunu zagotovljeno najmanj 50% sredstev izven republiškega proračuna.

IV. Ustanovam s področja kulture bomo posredovali navodila in obrazce za prijavo programov po pošti, ostali pa jih dobijo v pisarni Ministrstva za kulturo, Ljubljana, Cankarjeva 5/III. Predlagatelji kulturnih programov naj predloge pošljejo na naslov: Ministrstvo za kulturo, Ljubljana, Cankarjeva 5/III. Prijave bomo sprejemali do 30. 9. 1991.

Predlogi, ki bodo prispeli po tem roku, kot tudi predlogi, ki ne bodo dovolj utemeljeni in ne bodo vsebovali vseh zahtevanih dokumentov in podatkov, ne bodo obravnavani.

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

Gospod Koritnik, nahajam se v veliki dilemi. Sem privatnik, nisem bogat, reven pa tudi ne, poročen sem dvajset let, z ženo nimam večjih problemov, skratka živim povsem povprečno življenje. Pred nedavnim sem v Salomonovem oglasniku prebral oglas, v katerem intelektualka, stara dvajsetdeset let, nudi intimna družjenja za ugoden tečaj pri odkupu mark. Njen predlog je, da bi deset tisoč mark zamenjala po kursu devetnajst, v zameno pa bi mi polepšala družabno življenje. Že dolgo nisem skakal čez plot, za denar pa še posebej ne. Ponudba iz oglasnika me mika, toda za takšno zamenjavo še nisem nikoli slišal. Kaj menite vi? IGOR

Gospod Igor, vaše pismo me je nadvse razveselilo. Predvsem me veseli vaša neposrednost in natančnost. Skoki čez plot so realnost, ki se jih v današnjih, atomskih časih ne moremo več izogniti. Skozi stoletja so bili tabu, kasneje zopet moda pa spet znamenje prestiža.

Če vas mikajo intimna doživljanja s tridesetletno intelektualko, ni to nič napačnega. Tudi meni včasih med prebiranjem svetovnih klasikov zaide v roke Salomonov oglasnik in le stežka se ugrabim te prelestne skušnjave. Zasebnih stikov namreč. Toda pri ponudbi, ki ste jo omenili vi, mi nekaj ne ugaja.

Poglejte, dragi Igor, če si boste omislili kakšno vlačugo srednjega cenovnega razreda, vas bo prišla precej ceneje kot pa ta črnoborajanska radodajalka. Z intelektualkami je namreč križ, vse po vrsti so prepričane, da so prav one največji zaklad v omamnem cesarstvu intimne. Da pa bo mera polna, si je vaša preprodajalka ljubezni omislila prav oderuški tečaj. Za nekaj romantično-mokrih večerov vam hoče kar preveč mastno zaračunati. Poglejte, iz stanja na Ljubljanski borzi z dne 29. 8. 1991 je razvidno, da je tečaj nemške marke za sto enot natanko 2255,8361 dinarja (čekni in kreditna pisma) in 2244,3268 dinarja (efektiva). Če vam vaša intelektualka ponuja svoje telo po tečaju 1900,0000, pomeni to natanko 355,8361 dinarja razlike za čeki in kreditna pisma ter 344,3268 dinarja razlike za efektivo. Pri tem morate upoštevati dejstvo, da velja tečajna lista do 5. 9. 1991, ta odgovor pa boste lahko prebrali šele 3. 9. 1991. Osnovna stimulacija za odkup tuje valute na Ljubljanski borzi znaša natanko 77,60%, medtem ko je na borzi vaše vlačuge ta stopnja zmanjšana za 15,73%. Tu prideva do ključa te finančne dekamernosti. Če vam lahko intelektualka zagotovi kompenzacijo zmanjšane stopnje stimulacije s pravno oralno-analno in kaj-jaz-vem-kakšno-še stimulacijo, je lahko za vas kupčija morda tudi ugodna. Vsekakor pa bi jo morali pred pričetkom uradno overoviti in registrirati. Uradna pogodba naj vsebuje natančne podatke o tečajih, stopnji oziroma razmerju odkupa tuje valute in seveda natančnem opisu blodnih dejanj, ki jih je nasprotna stranka vsled navedenih dejstev dolžna opraviti. Vse skupaj naj bo opremljeno z datumi in kraji dogajanja. Če boste poskrbeli za navedeno in se predhodno zavarovali pred neprijetnimi posledicami, boste doživeli idilično romanco v duhu časa. Aha, skoraj bi pozabil. Pazite se boleznj. Intelektualke namreč ne marajo kondomov.

PAPILLON®

trgovina z metražnimi tkaninami
Zidanškova 1a - Celje
(Friderikov atrij)
tel.: 29-596

**PREDSEJEMSKI
POPUST!**

PAPILLON NUDI SVOJIM ZVESTIM
KUPCEM V ČASU OD 6. 9. DO 13. 9.
1991 POSEBEN 10% POPUST NA VSE
TKANINE. VELIKA IZBIRA TKANIN ZA
JESEN IN ZIMO. MOŽNOST NAKUPA
NA VEČ ČEKOV.

**DESET TISOČ
DINARJEV
NA MESEC PONUJAMO
vsakemu, ki je priden,
glasen in nesramen.**

Zaslužite jih tako, da vsak teden v tiskarni ali v uredništvu prevzamete 357 izvodov Nove dobe (lahko tudi več ali manj), jih prodate in od vsakega izvoda obdržite 7 dinarjev.

Bralci čakajo Novo dobo, Nova doba pričakuje prodajalce.
NOVA DOBA, Aškerčeva 15, Celje (063) 27-606, Matevž

**BLAGOVNI CENTER
CELJE** p. o.

PRODAJNI CENTER GALA

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

NOVO!

– sveže pakirano meso –
proizvajalca MESO
TRBOVLJE

– in piščanci Perutnine-
Ptuj

GALA CENTER CELJE - GALA CENTER CELJE - GALA

DENACIONALIZACIJA DA,
VENDAR...

Krivica dela krivico

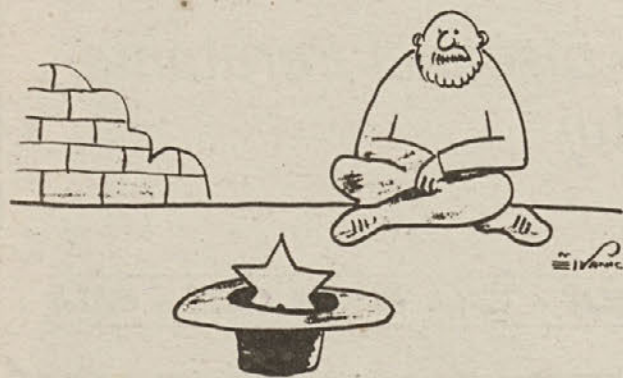
Popravljanje starih krivic je vedno težka naloga. Še najtežje je nekomu nekaj vrniti. Pri denacionalizaciji pa še toliko težje, ker je medtem preteklo že mnogo časa in s tem premoženjem sedaj upravljajo drugi ljudje. Denacionalizacija naj bi bila proces, s katerim bi bili zadovoljni vsi, tako razlašeni, ki so jim pred davnimi leti nekaj odvzeli, kot tudi tisti, ki so lastniki sedaj. Vendar, ali bo res tako?

Že sam osnutek zakona je vzbudil mnogo sumničenja. S strani prizadetih, strank in javnosti je prišlo mnogo pripomb in največ se jih je nanašalo na vprašanje ustavne podlage za zakon o denacionalizaciji, druga pripomba pa je bila, naj se krivice popravljajo tako, da se obnovijo tedanji postopki. Kljub temu zakon o denacionalizaciji ni bil deležen nikakršnih konceptualnih sprememb. V svojem pristopu je ostal popolnoma enak, deležen pa je bil številnih vsebinskih sprememb. Tako so vključene spremembe, ki urejajo merila in pogoje za vračanje nepremičnin v last in posest, posebej pa so v predlogu zakona podrobneje urejena vprašanja o odškodovanju in o načinu ugotavljanja njihovih vrednosti, oziroma določanje odškodnine. Na novo je v predlogu zakona opredeljena narava komisij za denacionalizacijo in njenih članov, prvotni rok za vložitev zahtevkov pa je podaljšal iz enega leta na 18 mesecev. Spremenjene so tudi odločbe o poravnavi. Predlagani zakon, ki naj bi urejal denacionalizacijo tako, da bi v čim večji meri popravil krivice iz preteklosti, je pravno izredno zapleten in zahteven. Kljub temu, da so reševali nad 70 amandmajev, med katerimi so jih zavrnili približno polovico, pa je predlagani zakon še vedno vprašljiv in sproža ostre medstrankarske boje.

Z obravnavo in sprejemanjem lastniških zakonov v zbirih slovenske skupščine se je zapletlo že na samem začetku. Načelno so se sicer vsi strinjali, da je treba to, kar so nekomu proti njegovi volji in brez plačila vzeli, vrniti, tembolj, če je bilo odvzeto na nasilen način, zapletlo pa se je pri »kako«. Slovenska skupščina, ki vsaj od leta 1971 dalje ni zasedala v avgustu, je zaradi zapletenih časov zasedala že drugič, vendar tudi tokrat brez večjih uskladi-tvenih uspehov. Jaša Zlobec, LDS, se ni strinjal, kot je dejal, z izrazito votlo in moralistično predstavitvijo zakona o denacionalizaciji, saj naj bi skrbel zgolj za koristi nekdanjih lastnikov in jih hoče zaščititi kot svete krave. Predlagal je tudi naj to čudo mešane morale, kapitala in učinkovitosti najprej razčisti izvršni svet in naj v zakonih ponudi boljše medsebojno zvezo. Nasprtno pa je Ivan Dretnik iz SKZ-LS menil, da bi morali nacionalizirano brez vsakega zakona vrniti že v prvih dneh »naše vladavine«, češ da so tudi po vojni delali brez soglasja.

Razprava je razdelila poslance v dva bloka. V družbeno-političnem zboru zakonu načelno ni nihče nasprotoval, sporna je bila le uresničitev, ki je razpravljalce razdelila v koalicijski blok. Demos je, jasno, podprl predlagano zakonodajo, opozicija pa je na račun tega zakona dala vrsto pomislekov in pripomb. Poslanci so kar po vrsti opozarjali, da bo popravljanje starih krivic povzročilo nove, teh pa bodo deležni celo tisti, ki s starimi niso imeli nikakršne povezave. Tudi koalicija je imela svoje, še manj sprejemljive predloge, predvsem pa se je zavzemala za sprejem zakona, kajti če ga ne bo podprla večina, bo vračanje za vedno pozabljeno, kar pa naj bi bila velika zgodovinska krivica.

Milan Balazic je menil, da zakon izključuje današnje vodstvene strukture in inteligenco in tako dokazuje, da Slovenija aktivno podpira določene družbene sloje. To pa naj bi bili po njegovih besedah sebično združenje razlaščenih lastnikov in kmečki lobi. Tudi Liberalno demokratska stranka ne verjame, da se bodo povzročile nove krivice, podobno pa menijo tudi ostale opozicijske stranke. Odločanje bo 11. septembra, do takrat pa bodo poslanci še lahko razmislili, če bo z zakonom res storjeno to, na kar je opozoril Emil Milan Pintar, ki je menil, da bi s sprejetjem tega zakona že leta 1995 le 15 odstotkov najbogatejših ljudi razpolagalo s 60 do 65 odstotki družbenega bogastva, 6 odstotkov kmetov pa z 80 odstotki zemljišč.

SLOVENCİ IN MIROVNE KONFERENCE

Črna serija

Če ne bo Miloševićovo Dedinje že tako dovolj zamotan jugoklopčič še bolj zamotalo, se bomo pogajali. Na mirovni konferenci, kakršno ponuja (pravzaprav diktira) Evropa.

Glede na to, da bruseljska deklaracija omenja med enakopravnimi pogajalci tudi predsednike jugoslovanskih republik, se bomo torej Slovenci prvi v zgodovini pojavili na kakšni mirovni oziroma mednarodni konferenci kot subjekt. Takorekoč že kot država. Gre torej za povsem novo poglavje, kjer nimamo nikakršnih izkušenj, čeprav so politiki slovenske narodnosti v tem stoletju že sodelovali na mednarodnih mirovni konferencah. In te so se za nas praviloma končale nesrečno.

Če v ta sklop uvrstimo ženevski dogovor v začetku novembra 1918, ko so se predstavniki narodnega sveta (vlade) države SHS pogajali s Srbijo o združitvi v enotno jugoslovansko državo, so slovenske državotvorne težnje doživele prvi brodolom na čeri, ki se ji reče velikosrbska politika. Govor je kajpada o tisti prvi SHS (država Slovencev, Hrvatov in Srbov), ki so jo ustanovili predstavniki balkanskih narodov, ki so poprej živeli pod habsburško kruno. Njen glavni pogajalec v Ženevi je bil Slovenec, namreč dr. Anton Korošec, ki je bil tudi predsednik narodnega sveta SHS. Nasproti njega je sedel zgodovinsko-operativna inkarnacija velikosrbske politike, bradati dr. Nikola Pašić. Tisto, kar so podpisali v Ženevi – da namreč gre za združitve dveh enakopravnih držav, SHS in Srbije – v novo državo, so takorekoč hkrati v Beogradu že izigrali. Tako je prvega decembra 1918 prišlo do združitve, ki pa je na papirju in v praksi dejansko pomenila pripojitev SHS Srbiji. S tem je ta imela tudi formalno proste roke za takojšnje uveljavljanje svoje dominacije nad ostalimi jugoslovanskimi narodi. Pašić je povozil sicer politično sploh

ne tako nespretnega Korošca.

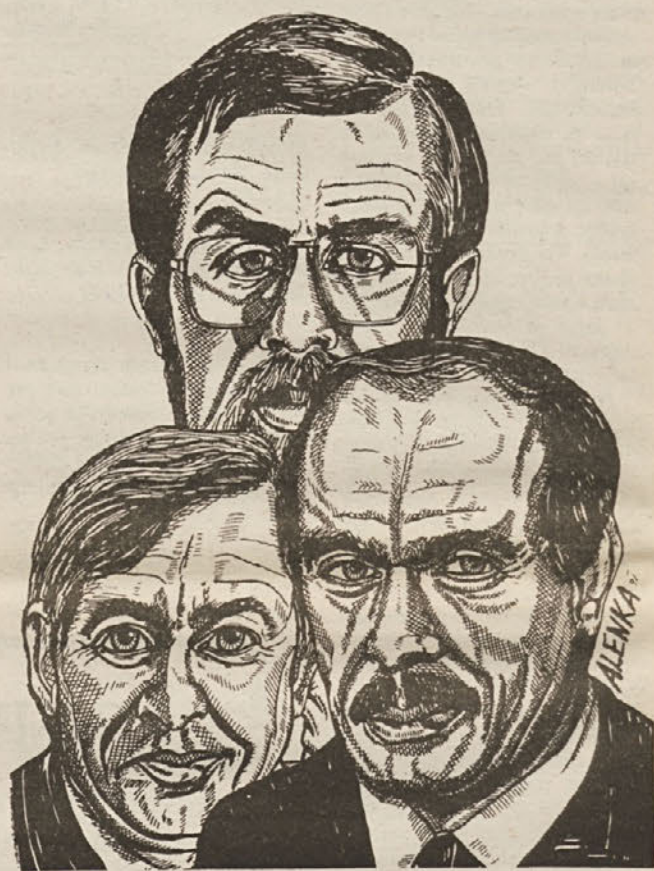
Zatem je prišel na vrsto versajski mir, ki je določil nove evropske meje po prvi svetovni vojni in kjer so s strani za Srbijo in Črno goro – slednjo je prva medtem gladko porla – povečane države SHS (s tem, da je sedaj prvi S v kratici pomenil Srbe) vse niti vlekli pripadniki beogradske političarske. Ti so se kaj malo menili za sporna severna in zahodna ozemlja, tako, da je ostalo vprašanje današnje avstrijske Koroške in zahodnih slovenskih ozemelj odprto, čeprav sta si jih lastili državi (Avstrija, Italija), ki sta bili v prvi svetovni vojni med poraženimi silami. Slednja vsaj moralno če ne formalno.

Bili so potrebni novi mednarodni mirovni posegi oziroma arbitraže. Posledice so bile za Slovence katastrofalne. Koroška je bila za Jugoslavijo oziroma matično Slovenijo izgubljena, deloma zavoljo nesprenosti in popustljivosti ljubljanskih oblastnih elit, deloma zavoljo mešetarskih interesov Beograda. Še hujše posledice je imela rappska pogodba, s katero je je Slovenija izgubila ves zahodni, torej notranjski in primorski del. Tudi tu je glavno vlogo odigral Beograd, ki je s tem sramotnim sporazumom izigral tudi Hrvate. Bržčas je bilo posredi znova utrjevanje velikosrbskih interesov v mladi državni tvorbi, ki naj bi jih Rim podprl.

Pariška konferenca leta 1946 je imela podobno vlogo kot Versailles, zapečatila naj bi evropske meje v okoliščinah, kakršne so vladale ob koncu druge svetovne vojne. Jugoslovansko delegacijo na njej je vodil Slovenec, namreč Edvard Kardelj. Menda niti ne tako neuspešno, čeprav je avstrijska Koroška kljub temu, da je for-

malno okupirana Avstrija dejansko kolaborirala s tretjih rajhom, ostala v njenih mejah. Zato pa sta se Notranjska in Primorska priključili Jugoslaviji oziroma matični Sloveniji, čeprav je bil Trst z okoliško slovensko obalo kasneje, zavoljo naveze z Moskvo, izgubljen. Tokrat bodo torej (če bodo) Slovenci prvi sedli za mirovno zeleno mizo kot subjekt, zraven pa bodo – ne kot partner, marveč nasprotnik – znova Srbi. Bogvedi, kaj se bo v dedinjski kuhinji do začetka pogajanj zgolj pri velikosrbskih zahodnih mejah in v tem primeru Slovencev ozemeljsko ne bodo

ogrožali. Zagotovo pa se bodo trudili v svojo malho stlačiti čim več tega (ne le ozemelj), kar je od razpadle Jugoslavije ostalo. Tu bo še Evropa oziroma njeni predstavniki (pa seveda nepogrešljivi Ante), ki se bodo najbrž trudili, da bi od Jugoslavije ostal vsaj še kolikor toliko razpoznaven ostanek. Evropa pa je hudičevo izkušen in organiziran, pa seveda objektivno močan pogajalec. Zato bo v primeru mirovne konference ta za slovensko državotvorno zmožnost in diplomatsko zrelost vsaj tolikšen izpit, kot so bila vsa ta mučna leta do točke, na kateri ta trenutek pač smo.

BO VLADA UKINILA POMOČ NOVOROJENČKOM?

Udri po dojenčkih

Iz krogov, ki so blizu slovenskemu Ministrstvu za zdravstvo in družino je slišati govorice, da omenjeno ministrstvo pripravlja predlog za ukinitve enkratne pomoči materam ob rojstvu otroka. Po veljavni zakonodaji namreč vsaki materi s stalnim bivališčem v Sloveniji ob porodu pripada za otroka darilni paket v vrednosti 4.000 dinarjev. Denar za te zavitke se zbira s prispevkom celotne družbene skupnosti, z njim pa po ukinitvi sisov razpolaga Ministrstvo za zdravstvo in družino.

Te zavitke je dolga leta pripravljala domžalska Tosama, od lanske jeseni dalje pa to počne zasebno podjetje AJA iz Maribora. Po neštetihih zapletih okrog omenjenih zavitkov je sedaj slišati napovedi, naj bi jih zaradi težkih materialnih razmer in pomanjkanja denarja – ukinitli. Tisti, ki razmere poznajo поблиže pa trdijo, da gre še za en primer popolne nesposobnosti omenjenega ministrstva in ministrice Katje Boh, ki ji v celotnem svojem mandatu ni uspelo narediti še ničesar drugega kot ukiniti nekaj oddelkov v ljubljanskem Kliničnem centru (zadnji tak primer je ukinitve B oddelka na Onkološkem inštitutu) ter razburiti slovensko javnost z grožnjami o ukinitvi nekaterih slovenskih bolnišnic. To ministrstvo je tudi precej krivo, da je bil Klinični center tako dolgo

brez direktorja in da v zdravstvu razen neprestanega zviševanja participacij in jemanja pravic bolnikom, ni bilo narejenega praktično ničesar.

Očitno bo najnovejši dosežek omenjene ministrice torej ukinitve bornih starih tisočakov pomoči novorojenčkom v obliki plen in oblačil. Izgovarjanje, da minister za finance nima denarja za socialo, je seveda idiotska. Očitno ni na omenjenem ministrstvu, ki je po ukinitvi sisov pod svoje okrilje sprejelo tudi ves bivši sisovski strokovni in administrativni kader, niko-gar, ki bi se mu dalo ali bi bil sposoben napisati in zagovarjati zahtevo, da je treba darilne zavitke novorojenčkom nujno ohraniti. Le zakaj bi se trudili, se bodo starši že kako znašli. Uradniki, ki pripravljajo omenjeni predlog pa bodo prav gotovo pohvaljeni zaradi svoje

varčnosti. Tako bo v proračunu ostalo nekaj denarja, ki ga bo-sta veliko bolj delavna in spo-sobna Janša in Bavčar kaj hitro

in učinkovito porabila. Ministrica Bohova in njeni zvesti uradniki menda ne mislijo več rojevati.

Splav »Rode«

Ena prvih kadrovskih potez, ki jih je storil novi direktor Kliničnega centra v Ljubljani dr. Primož Rode, je bila odstavitev direktorja Ginekološke klinike dr. Vasilija Cerarja. Dr. Cerar je znan ginekolog, velik strokovnjak in kar je najpomembnejše – vnet zagovornik pravice do splava. V javnih izjavah se je že velikokrat jasno opredelil za manjše zlo in to je po njegovem legalizacija splava. Kot pravi sam, s prepovedjo splava se zdalec ne bo več otrok na Slovenskem, obstajajo pa možnosti, da se bo povečalo ne le število nezahelenih otrok, pač pa tudi umrljivost žensk, ki bodo pomoč iskale pri raznih mazačih in tistih zdravnikih, ki bodo splave vseeno opravljali, seveda ilegalno. Če vemo, da je slovenski vladajoči politiki svetost življenja ena temeljnih vrednot in da je hotela prepoved splava vnesti celo v še vedno nerajno ustavo, je jasno, da je bil tej isti politiki liberalni dr. Cerar zelo napoti. Omenjeni zdravnik je sicer opozarjal na škodljive posledice, ki jih ima splav za žensko duševno in telesno zdravje, toda v razmerah, ko število splavov narašča, ne znamo pa najti mehanizmov, s katerimi bi stimulirali rojevanje otrok, je edina rešitev strokovno narejen splav v strokovni ustanovi. Cerarjeva trezna razmišljanja, ko je sam priznal, da v istem dnevu opravi umetno oploditev, pomaga preprečiti spontan splav ali prezgodnji porod, zraven pa opravi tudi nekaj umetnih splavov, so očitno nekaterim preveč trezna in zato preveč nevarna.

SOVJETSKA ZVEZA V PRAHU

Propad imperija

Svet je v minulih dneh doživel največje spremembe po drugi svetovni vojni. Razpada mogočen imperij Sovjetska zveza. Razpada carstvo zla kot ga je imenoval bivši ameriški predsednik Roland Reagan. Razpada največja država na svetu, ter svetovna velesila oborožena z ogromnim arzenalom jedrskega in konvencionalnega orožja.

Razpad sovjetskega imperija, ki je vseskozi temeljil na terorju in diktaturi (dosti boljše ni bila niti carska Rusija), samo dokazuje, da se na teh osnovah ne da ustvariti stabilnega sistema.

Kljub temu na zahodu ni opaziti kakšnega posebnega veselja, zamenjala ga je zaskrbljenost. Nihče točno ne ve, kdo kontrolira sovjetski jedrski arzenal, ki šteje kar 27000 raket, kljub zagotovitvam načelnika Sovjetskega generalštaba, armadnega generala Vladimirja Lobova, da so sovjetske taktične in strateške jedrske rakete pod kontrolo, tako kot so tudi vedno bile.

Hegemonistična carska Rusija je z osvajanjem širnih azijskih prostranstev položila temelje Sovjetski zvezi. Ko so boljševiki prevzeli oblast, je sicer Lenin govoril o enakopravnosti vseh narodov in napovedal borbo ruskemu hegemonizmu. S Stalinovim prihodom na oblast se je situacija povsem spremenila. Narodi, ki so bili okrutno zatirani že v carski Rusiji, so prišli iz dežja pod kap. Moskva je izvajala totalno politiko rusifikacije nad vsemi neruskimi narodi. Po Stalinovem ukazu so preseljevali cele narode z enega konca imperija na drugi.

Po drugi svetovni vojni se je imperij še povečal. Sovjetska zveza je aneksirala pribaltiške države, začrtala mejo globoko v nekdanje Poljsko ozemlje-tu je največ pridobila Ukrajina ter priključila del Romunije, Moldavijo.

Notranje meje med republikami so začrtali zelo administrativno, kar lahko povzroči še veliko hudih sporov v tem delu sveta. Nazoren primer, kako so

se postavljale meje med sovjetskimi republikami, je meja med Rusijo in Ukrajino. Hruščov je leta 1954 podaril Ukrajini Krim, ki je bil vedno ruski. Ruski predsednik Boris Jelcin je že opozoril republike, ki načrtujejo razglasitev neodvisnosti in ustanovitev samostojne države, da morajo na spornih teritorijih računati z Ruskimi zahtevami za spremembo meje. Vendar pa sta si Rusija in Ukrajina že priznali medsebojne meje, kar pomeni, da se je Rusija odpovedala svojim zahtevam do Krima.

Negotovost v bivši Sovjetski zvezi povzroča tudi to, da se Ruska federacija še ni izrekla o mejah z drugimi republikami. Če bodo ravnali podobno kot v ukrajinskem slučaju, bodo velike možnosti za mirno reševanje medsovjetskih problemov.

Izginil bo strah zahoda pred mogočim medesebojnim obračunavanjem republik, tudi z jedrskim orožjem. Predvsem je pomembno, da se dogovorijo štirje veliki. Ruska federacija,

ki ji že grozi razpad, Ukrajina, Kazahstan in Belorusija. Napovedujejo sestanek voditeljev vseh petnajstih bivših Sovjetskih republik, in dogovor o nadzorovanem razpadu države ter o ohranitvi, oziroma ustanovitvi ekonomske vojaške zveze. Takšna zveza bi lahko bila velik porok ohranitve stabilnosti. Da za to obstajajo velike možnosti, nam pričajo prav pribaltske države: Litva, Latvija in Estonija. Vse tri računajo na veliko rusko zaledje in vidijo svojo prihodnost predvsem v tranzitu za Rusijo in Belorusijo. Za ti dve republiki ostaja prav pribaltik negotibno tranzitno ozemlje.

Vsaka od teh republik se je specializirala na določeno proizvodnjo za vsesovjetski trg. Litva ima zelo razvito vrhunsko tehnologijo na področju računalništva in petrokemije. Latvija je na vodilnem mestu v avtomobilski industriji in elektroniki. Estonija ima zelo razvito živilsko predelovalno področje in predelavo blaga za široko področje. Na svojem ozemlju imajo tudi kakšen vsesovjetski gigant. V Latviji, na primer, najdemo glavno tovarno kombijev, ki oskrbuje ves sovjetski trg.

Zato si vsi želijo dobre politične in gospodarske odnose, saj bi nasilno trganje gospodarskih vezi škodilo vsem stranem.

Iz ruševine imperija se rojevajo in se bodo rojevale nove neodvisne države. Nedvomno jih čaka veliko težav, toda vse hrepenijo po svobodi in samostojnosti. Vsak noče biti gospodar na svoji zemlji in uresničiti svoje želje.

Moskovčani na Manjeznem trgu slavijo propad puča

PO POTEH MILOŠEVIĆA?

Norčav ljubitelj zabav

Vrtoglava naglica sprememb kar zavri glavo. Verjetno ne samo nam, ampak tudi tistim, ki so v središču vrtnca in morajo vsako minuto sprejeti kakšno odločilno politično rešitev, če nočejo, da bo vse odšlo v maloro. Takšna junaka sta v teh trenutkih Mihail Gorbačov in Boris Jelcin.

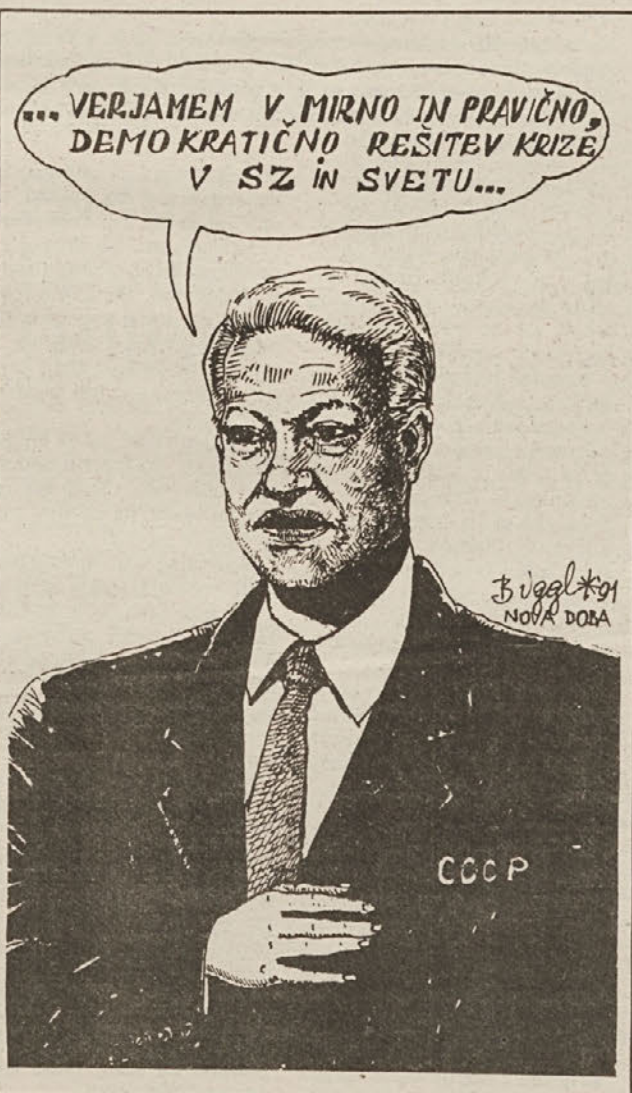
Če je prvi še vedno vidno pretresen od dogodkov, katerim ni bil kos in s polnimi pljuči zajema sapo ter z mojstrstvom Garija Kasparova dohiteva, kar je zamudil in celo prehitel, lahko za Jelcina rečemo, da se je v vlogi, kjer nima več nobenega frontalnega nasprotnika, izgubil. Po Gorbačovu je bila to vojska in pučisti, kaj pa sedaj, ko bo treba destrukcijo zamenjati za konstrukcijo?

Gorbačova smo lahko pred pučem primerjali z našim Markovičem, saj se je na vse pretege zavzemal za nekaj, kar je bilo že dolgo časa mrtvo in ni imel skoraj nobene podpore druge, kot v svojem kabinetu. Grajali sta ga obe strani in ena je celo prehitela po dešni in poizkusila s državnim udarom. Pri nas imamo srečo, da take centralne osebnosti ni, torej odpade možnost udara vsaj na jugoslovanskem nivoju. Sedaj, po puču, Gorbačov grabi naprej in dejansko kaže, da je sposobnejši politik od ruskega predsednika, ki po prvih demokratičnih propagandnih akcijah, ki jih je izvedel ob prispevku k odcepitvi Litve, Letonije in Estonije, nevarno začel nihati na tanki žici svojega dvorišča.

Ob vsesplošni evforiji razglasjanja samostojnosti sovjetskih republik, je Boris Jelcin poka-

zal, da ima vsaka stvar svoje meje. Za Baltik ga ni brigalo, je pa grozil s spremembami mej držav, ki mejijo na Rusijo, če se bodo odcepile, češ, da so meje administrativno postavljene. Na hitro sklenjen medsebojni sporazum z Ukrajino, kateri je Rusija kar prepustila kos ozemlja okoli Krima (nedavnega letovišča Mihaila Gorbačova), vseeno postavlja sum na sicer na drugih osnovah temelječe sodelovanje, saj močno smrdi na čimhitrejšo pridobivanje moči največjih ruskih republik v prostem teku, ko se druge še niti ne zavedajo, kaj se je sploh zgodilo.

Te kolobocije so lahko nevarne tudi v rokah takega demokrata, kot je Boris Jelcin (obnaša se kar DEMOS-ovsko), saj so preveč blizu nam, kjer prav tako najštevilnejši narod s svojim predsednikom na čelu prisega na demokracijo in v njenem imenu pravi, da so meje med republikami administrativne. Koliko žrtev takšne ideje prinašajo na Hrvaškem, vemo, koliko pa jih lahko v Sovjetski zvezi, raje ne preštavamo. Želimo si le, da Sovjetska zveza ne stopa čisto za nami, in, da Borisu Jelcinu, ki si je prislužil vzdevek »norčav ljubitelj dobro zalitih zabav«, ne bo pijanost od zmage stopila v glavo.

TOTALNA VOJNA

Hrvaška na pragu splošne mobilizacije

Hrvaška napoveduje splošno mobilizacijo. Mobilizacija vseh tistih, ki v rokah lahko drže orožje. Upanja Tudmana in nekaterih vodilnih članov HDZ-ja, da se bodo na nek način le izognili totalni vojni je vse manj.

Sestanek hrvaškega vodstva z obrambnim ministrom Kadljevцем in predstavniki vrhovne komande Jugoslovanske armade, bi lahko označili kot še zadnji obupan poizkus, da bi le na nek način preprečili totalno vojno, v kateri bo ena in druga stran štela mrtve v tisočih.

Hrvaške sile in Jugoslovanska armada se odkrito spopadajo, spopadi pa zdaj presegajo vse, kar se je zgodilo v Sloveniji. Oblegajo se mesta, rušijo vasi, krvavi apokaliptični ples brezumnja v svoje nore kolo vleče vedno več ljudi in zajema vedno večji teritorij sosednje republike. Število beguncev se strahovito hitro približuje številki 200 tisoč. Samo na Madžarskem jih je po uradnih podatkih 10-tisoč, neurado pa se govori celo o 25 tisočih. Družine zapuščajo domove, ki so si jih v preteklih letih zgradili z velikim trudom in odpovedovanjem, ter bežijo v neznanje. Kmetje zapuščajo posestva, le z najdragocenejšimi stvarmi v rokah. Ko se vračajo, da bi nahranili živino, jih ubijajo. Divje horde brezumnih četniških sadistov se izživljajo nad tistimi, ki niso mogli ali hoteli zapustiti svojih domov. V zapuščenih hišah trgajo celo parkete s tal in vse, kar se da odnesti, nalagajo na tovornjake in vozijo v Srbijo. Hrvate, ki so ostali na okupiranih ozemljih, oboležijo, kot so pred pol stoletja Nemci Žide, le da morajo nositi namesto rumene davidove zvezde, rdeč trak okoli roke. Kri teče v potokih. Uradni podatki o žrtvah zaostajajo za dejanskim stanjem, koliko je v resnici mrtvih, nihče ne ve. Vojska uporablja vse svoje sile. Od letalstva, bojnih ladij, do tankovskih in topniških enot.

Srbske enote, opugumljene z odkrito pomočjo vojske obkoljujejo hrvaška mesta in zahtevajo njihovo vdajo. Osijek, Vukovar, Ilok.

Hrvaške sile so končno pričele vračati udarce okupatorski Jugoslovanski armadi, in ji, po trditvah hrvaških oblasti, povzročile velike izgube. Govorijo o več desetih uničenih tankih, okoli desetih letalih in okoli dvesto mrtvih vojakih. Jugoslovanska armada seveda te podatke zanika. Vojska brezkompromisno uporablja tudi kasetne bombe, ki jih poznamo že iz Slovenije.

Cela Hrvatska prehaja na vojni režim gospodarstva in celotnega življenja. Vsa proizvodnja se usmerja na vojaško področje, za zadovoljevanje potreb obrambnih sil. Nihče več ne verjame v miren razplet krize. Klici k miru so glas vpiljočih v puščavi razdejanja.

Cilji avijacije Jugoslovanske armade so bolnišnice in popolnoma civilni objekti. Vse to z namenom, da se demoralizirajo prebivalci teh mest in povzroči eksodus Hrvatov s tega področja.

Da se vedno ne morejo umikati in predajati hrvaškega teritorija, je končno spoznal tudi Tudman, ki je s svojo mlačno politiko že zdavnaj izgubil svoj ugled med Hrvati.

Krvavi ples se z obmejnih področij Hrvaške vse bolj širi tudi na Bosno in Hercegovino, posebej tja, kjer Srbi ne priznavajo več legitimne republiške vlade. V tej republiki je toliko vojaških sil, da bi praktično lahko rekli, da je že okupirana. Vojaški vrh ostaja gluha na vse zahteve predsednika predsedstva te republike Alije Izetbegovića. Tako, da že smešno zvenijo njegove besede, da v skupnosti, za katero se bo treba dogovoriti, ne bodo dovolili, da se vojska obnaša kot gospodar v hiši, saj tega ni v nobeni demokratični državi. Kljub temu si ne upa ukrepati vsaj tako odločno kot Makedonci, ki so armadi odločno pokazali zobe. Zamenjali so kolaboracionističnega obrambnega ministra in na njegovo mesto imenovali drugega. Vojaške evidence je od občinskih organov prevzela makedonska policija. Spročilo armadi je jasno ne boste vodili naših otrok v vojno za velikosrbske meje.

Postavlja se vprašanje, kaj v tej situaciji sploh lahko stori tujina. Verbalne obsodbe srbske hegemonistične politike bodo vsekakor premalo. Srbija je že danes pokazala, da je to ne bo ustavilo. Potrebni bodo odločnejši ukrepi. Priznanje Slovenije in Hrvaške bi že bilo med njimi. To bi tudi verjetno odpravilo embargo na prepoved izvoza orožja Hrvaški. Bojimo pa se lahko, da bi srbsko-armadno navezo lahko ustavila le grožnja vojaškega posega iz tujine, kar je, vsaj dokler Slovenija in Hrvaška ne bosta mednarodno priznani, le malo verjetno. Pa tudi, če bi bili mednarodno priznani, se na to možnost ne bi kazalo zanašati.

AKTERJI TANKOVSKEGA
KOMUNIZMA

Generalom nihče več ne piše

Do danes še nobena jugoslovanska oblastna institucija (če katera sploh še obstaja in funkcionira) ni priznala, da jugoslovanske armade ne kontrolira več nihče.

Degeneracija našega povojnega socialnega eksperimenta, ki je pripeljala do vladanja »gerontokracije«, se danes izrazito kaže v vojaškem aparatu. Ta je tudi drugje po svetu zgrajen na načelu senioritete in napredovanja z leti, vendar ne s tako močnim ideološkim nabojem.

Vojaški vrh sestavljajo danes generali rojeni med 1928 in 1934 letom. S svojimi odločitvami usodno vplivajo na prebivalstvo vseh narodov Jugoslavije, bodisi, da je to žrtev vojaškega nasilja, ali pa je žrtvovano zaradi iluzij posameznikov na oblasti in doseganja njihovih ciljev.

Tragične žrtve neke ideje

Razumevanje odpadništva jugoslovanskih generalov moramo povezati z njihovim življenjem. Doživeli so drugo svetovno vojno in nekateri kot skojevci (komunistična mladina) v njej tudi sodelovali. Nekateri so končali vojaške šole v Sovjetski zvezi, katere armada jim je vseskozi služila za vzgled (predvsem demonstriranje moči s tanki na ulicah).

Do vojakov na rednem služenju vojaškega roka so se imeli dolžnost obnašati kot avantgarda zadolžena za oblikovanje socialistične zavesti. Tako se je iz generacije v generacijo novih rekrutov krog počasi zapiral v okolje neke ideje, ki je imela vedno manj stika z realnostjo.

Napredovanje v vojaški službi je bilo povezano z ambicijami, da ob zaključku kariere dosežeš najvišji čin. Za to pa so bili postavljeni ustrezni kadrovske filtri, ki so prepuščali le tiste z dovolj močnim verovanjem v idejo komunizma.

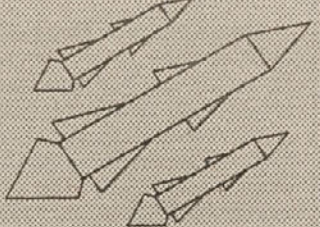
V karieri vsakega izmed njih je verjetno delo v obveščevalni službi, najbolj paranoični instituciji jugoslovanskega sistema. Informacije o sovražnikih in njihovih nakanah, ki so se vsa leta kopičile v njihovih glavah, so ob spreminjanju Jugoslavije in Vzhodnega bloka v zadnjih letih, povzročile popolno dezorientacijo. Zato se identificirajo z vsako politično grupacijo, ki jih nagovori s frazami iz njihovega ideološkega arsenala.

Profesionalni zaključek kariere

Večina generalov je po vseh normativih že zrela za upokožitev, kar bi morala pravočasno zahtevati jugoslovanska civilna oblast. Sedaj je prepozno. Generali bodo raje postali odpadniki (kar za večino Jugoslavije tudi so), kot da bi se upokojili sedaj. To jim brani profesionalni ponos, posebej po dogodkih v Sloveniji. S pravo vojno so se srečali le v mladosti, ko so bili še premladi za aktivno sodelovanje. Med svojo delovno dobo pa niso uspeli pokazati vsega kar znajo.

Uporaba orožja na živih ciljih je za zaključek profesionalne kariere boljša kot vnaprej zrežirane vojaške vaje.

Življenje nekega generala

1928 - 1 leto
1943 - 16 let - POSTANE SKOJEVEC
1945 - 18 let - POSLAN NA ŠOLANJE V RUSIJO
1948 - 21 let - VRNITEV, AKTIVNA VOJAŠKA SLUŽBA
1953 - 26 let - PRVO NAPREDOVANJE
1957 - 30 let - SLUŽBA V VOJAŠKEM PREDSTAVNIŠTVU V TUJINI
1961 - 34 let - VRNITEV, NAPREDOVANJE
1969 - 42 let - SLUŽBA V KOS, OSTRO PROTI DEMONSTRACIJAM
1974 - 47 let - VOJNI ATAŠE V KAPITALISTIČNI DRŽAVI
1978 - 51 let - DELO V OBVEŠČEVALNI CENTRALI
1982 - 55 let - DELO V GENERALŠTABU
1985 - 58 let - VISOK POLOŽAJ V GENERALŠTABU
1988 - 61 let - PRIPRAVE NA OBRAMBO KOMUNISTIČNE JUGOSLAVIJE
1991 - 64 let - OBRAMBA KOMUNISTIČNE JUGOSLAVIJE

IZPADI SLOVENSKE VOJSKE

Tudi teritorialci streljajo

Orožje je resnično hudičeva stvar. Komaj smo se rešili osovražene »jugoslovanske« vojske, ki bo v desetih dnevih zapustila Slovenijo, že nam jo gode naša, domača Teritorialna obramba, ki smo jo kovali v zvezde in ji ponosni nadevali angelske vzdevke. Slovenski junaki pa potrjujejo tisto staro, da orožje spremeni človeka iz miroljubnega v nasilnega, sploh, če pride v nezrele roke.

Splošna zmagovalna evforija, ki je marsikateremu potisnila orožje v roke in mu omogočila, da ga hrani doma, seveda zaradi čimvečje borbene pripravljenosti, je iz delovnega podalpskega ljudstva napravila enega najbolj militantnih v naši geografski materi, srednji Evropi. Celotisti, ki so še pred nekaj časa vpili za demilitarizacijo, se sedaj praskajo po glavi in opravičujejo vojaško usmeritev. Češ, v prehodnem obdobju bomo že potrpehli. Tako smo prišli do situacije, da so kapacitete premajhne za vse, ki so željni vojskovanja in je skoraj vsak drugi Janšev specialac ali teritorialec. In prav to prehodno obdobje je najbolj nevarno, saj grozi, da bo prehodno tako kot socializem, ki nam je visel nad glavo 50 let, dokler ga sami nismo zrušili. Povampirjenost, ki se kaže v izgubljanju osnovnih humanističnih kriterijev, je odšla tako daleč, da si oboroženi lahko privoščijo maltretiranje. Če še velja enakost pred zakonom, ne vem.

Relativno pogosto smo pričre raznim incidentom, ki jih povzročajo oboroženi teritorialci, bodisi, da gre za občutke uniformirane večvrednosti, ki se pač nehajo na točki jemanja vseh pravic ali za števarne igre z orožjem. Tako smo se lahko seznanili z ubojem mladoletnika, ko je nek teritorialec hotel razčistiti s sosedom, teroriziranje okrožja, ko si je Janšev soldat premislil, da bo napravil samomor in začel streljati po okolici ter nedavno rop, ko sta mladeniča, od katerih je bil eden pripadnik slovenske vojske in potemtakem z orožjem ob sebi, oropala dva nič hudega sluteča avtoštoparja, ko je »junak« vanju nameril svoj avtomat.

Res, da so omenjeni izpadi zaenkrat še dokaj redki in jih je lahko opravičiti s »posameznimi primeri«, vendar so dovolj, da nas postavijo na čvrsta tla, če si ne želimo vedno več takih izpadov. Človek je lahko zver, z orožjem toliko prej in toliko bolj. Zato se nehajmo politično nategovati s tem, da je naš edini problem dati puško v prave roke. Še tako prave roke se spremenijo ob dotiku smrtonosne kovine. In nikakor ni vprašanje, komu orožje, ampak, čemu sploh orožje? Poizkusimo odgovoriti z demilitarizacijo, razen, če se nočemo med sabo pobiti: brat brata, sosed sosedu ali naključni voznik naključnega avtoštoparja.

VRNITEV VOJAKA

Razstrelil sem Srbu hišo

Po štiridesetih dneh vojskovanja v Slavoniji, se je v Zrenjanin vrnila večja skupina rezervistov. Ker so slišali, da bodo čez mesec dni ponovno mobilizirani, so se v protestu zbrali pred mestno skupščino. Ljudje z živci na koncu in solzami v očeh so pripovedovali skoraj neverjetne stvari.

Najbolj so zamerili, da so jim v vojne knjižice vpisali da so bili na vojaških vajah, kljub temu, da sami zelo dobro vedo, kaj se je v okolici Erduta resnično dogajalo. Zatrdili so, da nikoli več ne bodo sodelovali na takšnih vojaških vajah.

Vprašali so tudi, zakaj se ne spoštuje odločitev predsedstva o umiku armade v kasarne. Ne razumejo, zakaj bi morala biti še ta teden v občini ponovna mobilizacija. Rezervisti so zahtevali, da se vsi mobilizirani takoj vrnejo domov. Saj, kot je rekel eden izmed njih, poslali so jih v vojno ne da bi jim sploh povedali, kje se morajo ustaviti, v Zagrebu ali morda na Dunaju.

Več od njih je izjavilo, da se Srbija ne brani na Hrvaškem. Predsednik občine Svetislav Krstić jim je odgovoril, da meje Hrvaške niso to, kar so se učili na urah zemljepisa. Podpolkovnik Simeon Virjević pa je poudaril, da je bila mobilizacija vršena po načelih pravičnosti. »Lahko se dogodi, da bo kmalu celo mesto mobilizirano in takrat vam jamčim, da se posamezniki ne bodo kopalji v Tisi, medtem ko se bodo drugi vojskovali« je še dodal Virjević.

Rezervisti so klub temu nadaljevali z neprijetnimi vprašanji. Zahtevali so, da mora nek-

do odgovarjati za popolno dezinformiranost na bojišču, zaradi katere sta dve njihovi enoti streljali ena na drugo. Do nepotrebnih poškodb je prihajalo tudi zato, ker so posamezniki popolnoma nepripravljeni odhajali na teren, kot tudi zaradi pokvarjenega orožja in vozil, s katerimi so bili rezervisti opremljeni.

»Rad bi vedel, ali so bili pravilni ukazi, po katerih smo morali rušiti hiše. Tudi jaz sem streljal vanje, pa ne vem zakaj so nam to ukazali.

Ko sem se vrnil domov me je mati vprašala, zakaj smo porušili hišo Srba, ki je na televiziji celo pokazal razumevanje do nas. To hišo okrašeno z rožami sem jaz razrušil in od takrat nimam več mirnega spanca,« je dejal eden od rezervistov.

Svoje predpostavljene na čelu s podpolkovnikom Milanom Bročetom so obdolzili za kraj, saj so po njihovih besedah neupravičeno odtujili del zaplenjene oborožitve in opreme. Major Pavel Valenčič je nekega rezervista brenil, nato pa celo streljal nanj. K sreči ga ni zadela. Za istega majorja trdijo, in, če bo treba jih bo pričalo najmanj sto, da je največ časa preživel na lovu, svojo enoto pa prepuščal usodi.

GENERALŠTAB GLUH ZA
ZAHTEVE

Matere jočejo

Zborovanje staršev vojakov, tako mater kot očetov, iz Makedonije, Bosne in Hercegovine in Hrvaške, ki so z več kot 40 avtobusi prišli v Beograd, je končano. Neuspešno. Odšli so nezadovoljni, tako se na žalost skoraj vedno končajo pogovori z vojsko. Njihove zahteve po izpustitvi fantov, ki so že odslužili vojaški rok, so ostale neizpolnjene, dosegli so le to, da bo nekaj vojakov s študijskimi obveznostmi smelo domov.

Solze niso pomagale. Tudi najbolj bridke in proseče, kot so bile solze hrvaških, bosansko-hercegovskih in makedonskih mater, niso omajale generalštaba, da bi izpustil »odslužene« vojake in preložil odhod septembrske generacije. Še več. Že pri odhodu iz Zagreba in drugih krajev po Jugoslaviji so jim povzročali težave. Postavljene so bile številne cestne barikade, preletavali so jih z vojaškimi letali, niso jih pustili naprej. Matere, odločne, da izpeljejo, kar so se namenile, so se preko cestnih zapor odpravile peš proti Beogradu, avtobusi pa so se jim pridružili kasneje. Po mukah in težavah, ki so jih prestale že na poti, pa je matere in očete v Beogradu čakalo še eno presenečenje. Namesto v Ulici kneza Miloša v beograjskem središču, kakor so bili dogovorjeni z drugimi beograjskimi mirovniki, jih je policija že na vpadnicah preusmerila proti Topčideru, kjer je sedež garde JLA. Pojasnjevali so, da je tam več prostora in da bi takšna množica ljudi v mestnem središču povzročila le veliko zmedo, resnica pa je ta, da so s tem prekržili pot beograjskim mirovnikom, ki so tako z njimi izgubili stik. Beograjska policija je namreč že nekaj časa navajena tako ukrepati in je pred časom, ko so v Beograd prišle matere iz Bosanske Dubice, iz avtobusov metala Beograjčane, ki so se želeli pridružiti protestu staršev.

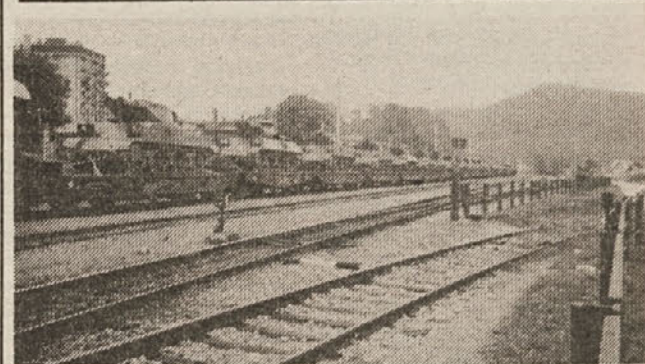
Tako kot matere v Beogradu, so demonstrirale tudi matere v Bosni in Hercegovini. Muslimanske matere so odšle v Beograd in zahtevale odstop generalštaba, srbske matere pa so izražale podporo vojaškemu vrhu. Mitingi za JA so se vrstili v Banjaluki, Bileći in Nevesinju, sklenili pa so, da bodo miting podpore armadi organizirali tudi pred poslopjem republiške

skupščine v Sarajevu, ki se ga naj bi po njihovi oceni udeležilo vsaj milijon ljudi.

Še najbolj množično in z najmanj zapleti pa so nezadovoljstvo izražale matere v Zagrebu pred poveljstvom petega vojaškega območja, kjer se je zbralo več tisoč žensk. V Zagrebu je demonstrantske izkušnje nabiralo tudi nekaj slovenskih žena. Tja so odšle s tremi avtomobili, iz Ljubljane, Maribora in Celja in se udeležile osrednjega zborovanja. Sonja Lokar, predstavnica mirovnega gibanja in prenoviteljica, je na zborovanju tudi govorila in prenesla podporo, ki jo izraža SDP, pogovarjala pa se je tudi z dr. Tomcem, s katerim sta izmenjala izkušnje in se dogovorila za konkretno pomoč. Dogovorila sta se za pomoč v hrani in zdravilih, ker pa je na določenih predelih Hrvaške tudi informacijska blokada, sta se pogovarjala tudi o takojšnji vzpostavitvi telefonskih zvez in prenos sporočil preko telefaksa. Za konkretno pomoč pa so se dogovorili tudi z Rdečim križem in s slovenskim Karitasom.

Ostala slovenska javnost molči. Kdaj pa kdaj kakšna stranka izda obvestilo za javnost, s tem pa je slovenska dejavnost tudi končana. Ja, slovenske matere so dobile nazaj svoje sinove. Uspelo jim je in sedaj so zadovoljne. Ne vse. Veliko se jih oglašajo preko radia in sprašuje, kdaj bodo v Sloveniji organizirali demonstracije v podporo republiki Hrvaški in kdaj bodo podprli starše vojakov, pa jim radijske napovedovalke ne morejo dati odgovora. Po podatkih slovenskega ministva za obrambo, zvezna vojska na silo zadržuje še štiri Slovence, ko pa bodo izpustili še te, bodo Slovenci, kot ponavadi, gledali le še na sebe.

Odhod vojske

Železniška postaja v Sevnici je občasno pravi razstavni prostor različnega orožja umikajoče se jugovojске. Dolg vlak velikih topov, znanih kot Nora s kalibrom 155 milimetrov so tu postavili minuli teden kar štiri dni, pripeljali so jih iz Ribnice. Dnevno prihajajo vagoni cisterne po gorivo iz vojni zloglasnega vojaškega skladišča pri Mokronogu. Kdo bo vse to plačal, pa ne vemo.

EKSKLUZIVNO: Z BOJIŠČA V OSIJEKU

Hrvaška se utaplja v krvi

Počitniških potepanj po Jugoslaviji je že nekaj časa konec. Nad hrvaškimi morjem krožijo samo galebi, ki obvladujejo tudi sicer pusto obalo. Nekoliko drugače je na črnogorskih plažah, kjer so si senčnike postavili predvsem oddiha željni Srbi. Ob prestopu hrvaške meje vojne ne začutiš takoj. Ježi sredi Zagreba ta nanjo le opomnijo, v zavest ti ob številnih barikadah pričurlja šele po vožnji po podravski magistrali ali avtocesti Bratstva in enotnosti. Vožnja po slednji te lahko na Banijskem področju stane še najmanj avta.

V Osijeku si že »in«, sredi vojne. Na mesto, polno zelenic, vodometov, parkov in stare arhitekturne dediščine, padajo granate. Take, ki dajejo mestu vse bolj pečat razrušenosti. »Osijek se brani,« pravi Zlatko Kramarić, njegov župan, »branimos se pred omelejskimi težnjami in terorističnimi napadi Srbov, ki jih je s svojo agresijo nad našim mestom in sosednjimi hrvaškimi vasi v zadnjem času prekosila še armada.« Iz osem kilometrov oddaljenega Starega Tenja vodja ogroženih Srbov Arkan sporoča: »Zavarovati želimo tukaj živeče Srbe in tiste v Osijeku. Mesto naj se preda.« Armada še zmeraj zatrjuje, da sprti strani ločuje in razdvaja po spopadih, pri čemer mora večkrat uporabiti strelno orožje, da bi ubranila in zavarovala življenja svojih mož.

Vsi se torej branijo, napadalcu bomo na sled morali priti sami. Preverimo situacijo na okoliškem terenu. Odpravimo se v vasi, ki predstavljajo zadnje branike Osijeka.

Bombastična liturgija armade

Do Sarvaša se je treba peljati v pol ležečem položaju. »Ovde tuku snajperji«, pravijo hrvaški gardisti na prvi barikadi in nas napotijo do svojega štaba. Vasica je prazna, luknje na ome-

Med letalskim napadom v vas Sarvaš. Nemoč pred letali si potešijo s »snajperji«. Pero pa za klobuk.

tih hiš pričajo o nedavnih spopadih. Štab je v hiši, ki je nekoč pripadala srbski družini. Usnjeni naslonjači, pohištvo v biedermajerjevem stilu, perzijske preproge pričajo o tem, da so ljudje tukaj lepo živeli. Sprašujem se, kam so odšli. »Izselili so se skupaj s hrvaškimi družinami«, mi odgovarja gardist s pisanim klobukom, za katerega je zataknelo pero in nas postreže z rakijo. Pripoveduje o večrajšem letalskem napadu, ko so štirje vojaški galebi mitraljirali in bombardirali njihove položaje. Brez dvoma, govori o armadi, ki se v tukajšnji vojni označuje za braniteljsko naroda. Ne vem, morda smo v njegove besede podvomili. Vizuelne slike direktnega napada armade doslej še nismo imeli, a smo jo dobili že čez nekaj hipov. Trije jekleni galebi so nad našimi glavami naredili najprej obhodni krog, že v naslednjem pa so se znebili »odvečnega« tovara. Skriti med zidovi kleti, ki jih letalske rakete z lahkoto prebijajo, poslušamo odzvanjanje eksplozij. Iz kalašnikov trikrat izstrelijo tudi gardisti. Za svojo dušo, da se ne počutijo čisto nemočne. Po napadu si ogledamo prizorišče, ki ga slutimo že v naprej. Cilj napada je bila tokrat katoliška cerkev, ki jo od nepoškodovane pravoslavne loči samo petdeset metrov. Zrušenih in poškodovanih hiš je v Sarvašu vse več. Armada nas je tokrat ubranila pred lastno bombastično liturgijo.

kabine katerega čez hip pade mrtev voznik. Kdor tukaj seje žito, žanje rakete. Rešilec z vklopljeno sireno odpelje nekatere ranjene gardiste. Če bo imel srečo, jih bo uspel prepepeljati v bolnico.

Clausewitz pravi, da je vojna ustvarjalka najpomembnejših političnih vrednot. Drži, a mi vojna logika kljub temu ne funkcionira, saj je za vzpostavitev takšnih vrednot potrebnih preveč žrtev. Beležijo jih tudi v vasi Laslovo, na samem pragu Osijeka. 120 mm granate naredijo luknjo, iz katere si kasneje lahko narediš zaklonišče. Tukaj jih je v štirih dneh padlo že preko 500. Trije oboroženi domačini nam govorijo, isto, kar so nam povedali Srbi v Borovem selu – borili se bomo do zadnjega. Do njega jih pa loči še 50 mož.

Rdeči trak okoli Baranje

Baranje zapuščajo še zadnji begunci. Rdeči križ Valpova in Osijeka jim bo sicer nudil začasna zatočišča, vendar mi v zavesti ostaja podoba teh, ki bi se iz njih kljub nudenim eksistenčnim pogojem, radi vrnili domov. Vojna ustvarja množico brezdomcev, porušenih eksistenc in družbenih razmerij, katerih rešitve ne išče še nihče. Hrvaška politika je zamolčala, Tudjman se bo kmalu znašel na plakatih »Wanted dead or a live«.

Ranjen Hrvat mi pripoveduje zgodbo, ki jo bodo gotovo poslušali tudi njegovi vnuki.

»Doma sem iz Petlovca. Tja je včeraj prišla vojska, napadla vas in počakala, da so vkorakali še srbski uporniki iz Jagodnjaka. Stal sem pred hišo, ko je po cesti prišel moj sosed, Srb. Nosil je kapo s kokardo in mi rekel, da lahko ostanemo, le da bomo morali okoli glave nositi rdeče trakove. Ko sem mu odvrnil, da tega ne bo storil nihče, me je ustrelil v trebuh.«

Srečam tudi bivšega vojaka, sedaj gardista, ki ga je med vojno v Sloveniji v Sentilju zajela naša teritorialna. Pravi, da se je armada med tem dobro prekalila in ne bo dopustila, da ponovi strateške napake, zaradi katerih se je morala umakniti iz Slovenije.

O trajnem miru bomo še nekaj časa morali pisati kot o abstraktnem pojmu. Bati se je, da kmalu v tej vojni ne bo več nihče imel nadzora nad nikomer.

Tipičen prizor z osijeških ulic: vreče s peskom ščitijo kleti pred bombami in izstrelki.

Ranjenim MUP-ovcem pomagajo z bojišča. Za nekaj časa je vojna za njih končana.

Na koga le misli ranjeni hrvaški borec?

Krater je povzročila 120 mm minometna mina. Avtomobilu ni pomoči. 500 takšnih projektov so v treh dneh izstrelili na vas Laslovo, od koder je posnetek.

Skulptura sredi Osijeka z izpovedjo meščanov.

Eden redkih hrvaških oklepnikov po borbi. Vozila so uspešna v borbi proti pešadiji, proti tankom so nemočna.

Garda po letalskem napadu JA v vasi Bilje. Niti svetniki jim niso pomagali.

Zadnji braniki Osijeka

Na poti do Bilja, še enega branika Osijeka, se mi kot nekaj davno zakrnelega in pozabljenega na tem področju v glavo vsiljuje podoba miru. Spominim se prizora prejšnjega dne, ko so Sarajevčani v Osijeku organizirali mirovni shod. Zaman. Osiječani so pripravili protimirovno manifestacijo, češ, dokler se meje ne pomaknejo na svoja izhodišča, o miru ne bomo govorili. Ali kot bi dejali nekateri vojni analitiki in bivši mirovniki, alias Janez Janša, vojna je koristna, ves razviti svet uživa koristi vojne.

Bilje je vasica, podobna ostalim slavnskimi. V vrsto strnjene hiše na vsaki strani ceste, ki je razrita od minometnih granat. Podobnost s Sarvašom je v tem, da smo tudi tukaj pričali letalskemu napadu, ki ga dopolnjuje še tankovsko obstreljevanje. Armadni galeb v nizkem letu na mostu mitraljira na tovornjak z žitom, iz

SRBIJA V MEGLICI

Čvrsta komunistična smer

Od našega beograjskega dopisnika

Po polnih 73. letih delovanja je komunistična partija Sovjetske zveze prenehala obstajati. Generalni sekretar te, zdaj že bivše partije, Mihail Gorbačov, je prejšnji teden odstopil s svoje funkcije in zahteval od Centralnega komiteja KPSZ, da sprejme odločitev o samorazpustitvi. Osnovni razlog za razpustitev partije je obnašanje njenega vrha v času neuspelega državnega prevrata.

Najstarejša in najštevilčnejša komunistična partija na svetu (v tem trenutku je imela več kot 16 milijonov članov) je tako sestopila s politične scene. Sovjetska zveza je tako po 7. novembru 1917. leta dočkala prvo jutranjo zoro brez komunizma. Bilo bi v redu, če bi to bil tudi konec evropskega komunizma. Na žalost se kaj takega ni zgodilo. Visoko vzdignjen komunistični prapor v Evropi sedaj čvrsto držijo preimenovani srbski komunisti na čelu s Slobodanom Miloševićem.

Srbija je na ta način postala (in ostala) poslednja utrdba komunizma in boljševizma v Evropi. Resnično, da je rame ob rame s Srbijo še Crna gora, vendar pa te republike ne gre niti resno jemati, saj je tako ali tako bolj srbska »poslušna« pokrajina, kakor samostojno federalni objekt in bolj miloševićevski satelit, kot pomembna državno-pravna skupnost.

Srbskim komunistom pod »humpa-cumpa« komando »trenerja« Slobodana Miloševića je pripadla ta sramotna čast, da poslednji (in edini) v Evropi tečejo marksistično-leninističen krog. Srbija je na ta način čvrsto pribita na steber evropske sramote. Ostala je osamljen in izoliran otok komunizma v srcu Evrope v sramoto in zaničevanje te iste Evrope, ki se združuje in z velikimi koraki stopa v 21. stoletje. Nesrečni plašč so vsi hitro odvrgli s svojih pleč, celo najbolj ortodoksní komunisti, in tudi tisti, ki so si ga izmislili in tisti, ki so mu prerokovali slavno bodočnost. Komunistični jarem so s svoje grbe zmetali vsi, ki so ga v vsej napihnjeni veličini do včeraj videli kot svetovni proces. To, kar si nihče ne želi, od Londona do Moskve, hoče boljševistični tvor zbran okoli Slobodana Miloševića.

Ni preteklo mnogo časa od takrat, ko so podrl Berlinski zid. Samo nekaj več od enega leta. Nato so po sistemu domin. od Prage, preko Varšave in Sofije do Bukarešte in še prej Budimpešte, padali totalitarni režimi en za drugim. Drevo komunizma je ostalo edino še v Beogradu. To drevo ne samo, da ni posekano in izruvano s koreninami vred, ampak ni niti obrezano niti posušeno. Ravno nasprotno – ostalo je in brsti ter se razvija; enako, kot je bilo tudi za časa vladanja Josipa Broza. V Evropi, do včeraj še socialistični, so kakor travnati snopi padali po vrsti, en po en – Erich Honecker, Janos Kadar, Todor Živkov, Nicolae Ceausescu. Resnično, da je Broz že zdavnaj bil mrtev, vendar Srbija ni ostala brez novega Broza. Pojavil se je v »polnem« sijaju in liku in delu Slobodana Miloševića. Ostal je sam na evropskem odru, da brani »čas« delavskega internacionalizma in čvrsto drži smer komunistične ladje, ki pluje samo še po Srbiji.

Ob zadnjem obisku Mihaila Gorbačova v Jugoslaviji je bilo dogovorjeno tudi srečanje s srbskim »voždom« Slobodanom Miloševićem. Milošević je dolgo časa govoril svojem gostu o Marxu in Engelsu ter o socializmu kot svetovnem procesu in o svetli bodočnosti delavskega in komunističnega internacionalizma. Gorbačov, ki se je vseeno hitreje trezil od marksističnih zablod in nesmislov, je v bistvu predrzno odbrusil svojemu gostitelju, da Srbe in Ruše veže tradicionalno prijateljstvo, zasnovano na podlagi etničnih korenin in da so potemtakem bratje po krvi in veri, ne pa po Marxu in Engelsu. Povabilo, da obišče Moskvo, je izostalo, saj je Gorbačov že takrat bilo jasno, da ima srbski voditelj isto vizijo sveta, kakor v svojem času Leonid Brežnev, ali kot celotna paleta pred nedavnim zrušenih socialističnih oblastodržev in diktatorjev v deželah t. i. realnega socializma.

Marksisti-leninisti, med katerimi je tako Slobodan Milošević poslednji (in edini) jahalec, so degradirali svet, celotno dočetrarjšeje socialistično človeštvo. Koliko zla, nesreč in trpljenja je prizadejala ta socialistična ureditev, ki je kot dokončni cilj imela komunizem kot nekakšno družbo enakih in kraljestvo izobilja, se bo šele sedaj natanko spoznalo. Celotna vojska znanstvenikov verjetno ne bo nikoli do konca niti uspela izračunati, kolikšna je bila cena vsega tistega, kar je za sabo prinesla zmaga socialistične revolucije pod Leninovim vodstvom v Sovjetski zvezi pred 70 in nekaj leti. Ampak, da je to bila katastrofa, kataklizma za človeštvo, ni sporno. Uničevalna moč ideje socializma se ne more primerjati niti z uničenji, ki jih prinašajo svetovne vojne. Vse ostalo je samo »drobiž« proti temu, kar so nam za seboj zapustili Lenin, Stalin, Broz, Ceausescu in ostali veliki »učitelji«, s katerih idejami se tako močno »plemeniti« njihov naslednji učencec Slobodan Milošević.

Medtem ko se svet spreminja, ostaja v Srbiji vse po starem. Na čelu s Slobodanom Miloševićem ostaja zvesta čvrsta komunistična usmeritvi. Tako ima komunistično seme plodna tla samo v Srbiji in nikjer drugje v Evropi. Upajmo, da bodo samo marksisti-leninisti, ki jih vodi Slobodan Milošević in moštvo njegovih istomišljenikov, vstopili v zadnji krog tega nesmiselnega »komunističnega teka«. Vendar pa bo ostalo tako vse dokler bo ta isti Milošević Srbe še naprej pošiljal v vojno in smrt, namesto v demokracijo in Evropo, na srečo ostalega sveta, Evropo brez komunistov.

BEOGRAJSKI PARADOKSI

Babić kot Broz

Brez dvoma se razcep med Srbi v Kninski krajini v teh dneh bliža svojemu vrhuncu. Prepiri med dvema strujama v Srbski demokratski stranki so vsak dan hujši. Zmernejše krilo te stranke (akademik Rašković, Tanja in Zelenbaba besno optožujejo radikalce Babića, Šolaja, Macura za črnoborzijanstvo, špekulacije, poneverbe in bogatenje na račun srbstva.

Predsednik te stranke, akademik Jovan Rašković misli, da je bilo prelihanje krvi na Hrvaškem mogoče preprečiti in da bi se z »ustaoidno oblastjo« v Zagrebu, kot je svoje čase v hrvaškem saboru izjavil Radoslav Tanja in dobil po glavi od poslanca Ivana Bobetka, vseeno morali pogajati.

Po besedah Radoslava Tanje je samozvani vodja Milan Babić najbolj osovražen človek Kninske krajine. Sam sebe je imenoval na izmišljene funkcije in danes opravlja točno dvanajst raznoraznih funkcij. Ampak to s funkcijami je pravi poletni vetrič v primerjavi s poletnim neurjem, ki je izbruhnilo ob špekulacijah z materialom

in denarjem poslanim kot pomoč srbskemu narodu v Knin. Na naslov Milana Babića so prihajali celi kamioni hrane in denarja. Komu in kako je ta pomoč razdeljena – ne ve nihče razen Babića. Ni pa dvoma da je bilo pri tem veliko zlorab. Da bi preprečil ugotavljanje malverzacij, prvi mož Kninske krajine, zobozdravnik Milan Babić ni dovolil inšpektorjem Službe družbenega knjigovodstva vpogleda v finančno poslovanje in v žiro račune svoje stranke ter tamkajšnje novoosnovane Srbske radiotelevizije.

Kninski vozil je tako zavozlan do kraja. Akademik Rašković za Milana Babića noče niti čuti več. Priznava da je nje-

gova največja napaka, da je predlagal mladega in nadobudnega zobozdravnika za predsednika občine, ki se je nato izognil vsaki kontroli in sam sebe izbral za predsednika samozvane vlade Srbske avtonomne pokrajine Krajine. Rašković se boji libanizacije krajine, saj ni nemogoče, da se formirajo tri oborožene formacije – ene zveste bivšemu policaju Milanu Martiću, druge

Svojega velikega učitelja je posnemal v vsem – od obnašanja do kontaktiranja z množicami. No, mogoče to niti ni čudno. Spomnimo se samo, da je bilo v bogati biografiji lažnih imen Josipa Broza tudi ime nekoga inženirja Babića. V biografiji pravega Babića, kninskega zobozdravnika bo očitno lažno ime Josipa Broza. Najverjetneje pa bo Babić tako kot Broz kmalu odšel v »legendo«.

Poslanec postal svetnik

Še en Miloševićev miljenec, tudi zdravstveni delavec, bi rad postal legendaren. Tokrat gre za poslanca Miloševićeve socialistične stranke v srbskem parlamentu dr. Živka Stolića, ginekologa in direktorja zdravstvenega doma v mestecu Kosovska Vitina. Ginekolog je postal resnični svetnik.

Vas Klokotv Bližini Kosovske Vitine je dobila novo cerkev Svetih apostolov Petra in Pavla. Gradnja je trajala polnih deset let od 1981 ko je pogorela Pečka patrijarhija. ko je bila cerkev le zgrajena bi jo bilo treba okrasiti s freskami. Ampak zgodilo se je nekaj neverjetnega in brez primere v zgodovini pravoslavne naroda na tem področju. Freska naslikana na južnem delu stene te vaške cerkve predstavlja narodnega poslanca Živka Stolića.

Ginekolog je postal resničen svetnik.

Freska je jasna in lahko prepoznavna. Na sliki sta sveta apostola Peter in Pavel naslikana v naravni velikosti in tradicionalni obleki in s svetniškimi avreolami. Sveti Peter je naslikan mirnega obraza in stegnjenih rok, ki sprejemajo dar cerkev sv. Apostola Petra in Pavla v vasi Klokoto pri Kosovski Vitini.

Končno še zadnji kronski detalj freske: njen darovalec. Pogledajte si ta čudež: v naravni velikosti, podobno kot cesar Du-

šan, Štefan Dečanski ali sveti Simeon, nihče drug kot narodni poslanec, ginekolog, direktor zdravstvenega doma, legendarni dr. Živko Stolić v pozi velikega dobrotnika, predaja svoj dar Apostolu Petru.

Ginekolog Živko ni v rdeči halji. Nasprotno, naslikan je v sedanosti, v hlačah in srcaji, s pasom okoli pasu, z ročno uro in z očali. Ravno takšen kot izgleda za govornico srbskega parlamenta. Da ne bi bilo kakšnega nesporazuma je na žepu srcaje izvezen naziv dr. ginekolog je tako postal resnični svetnik.

Zraven »rdečega vodje« (Slobodan Milošević) in »rdečega vojvode« (Vojislav Šešelj) je Srbija v osebi narodnega poslanca vladajoče stranke ginekologa Živka Stolića dobila tudi »rdečega svetnika«.

No nič čudnega. Če je lahko veliki vodja Slobodan Milošević svetnik cele Srbije, saj njegove fotografije krasijo vse – od pisarn od avtomobilskih stekel, zakaj potlej Živko Stolić ne bi mogel biti vsaj na freški majhne vaške cerkvice.

Vojvoda z zlatim obrazom

Tudi tretji, mogoče največji ljubljenec Slobodana Miloševića, legendarni rdeči vojvoda Vojislav Šešelj bi rad prišel v zgodovino. Njegova pot je malo drugačna in bolj nevsakdanja. Z zlatarino v Majdanpeku se je dogovoril o izdelavi zlatnikov z njegovo podobo. Tovariš Šešelj se je odločil, da se tako pridruži nesmrtnim.

Vodja Srbske radikalne stranke in Srbskega četniškega gibanja bo izdal celo kolekcijo zlatnikov s svojo podobo. Z njihovo prodajo, pravijo, ne bo nikakršnih problemov. Kot prvi jih bodo kupili pristaši rdečega vojvode. A ne samo oni. Tu so tudi pristaši Slobodana Miloševića. Odkar je četniški vojvoda izbran za poslanca srbskega parlamenta, Miloševiću ni več potrebno pojavljanje v javnosti. Vse kar hoče javnosti sporočiti, v njegovem imenu sporoča vojvoda Šešelj.

No, pa se vrnimo k zlatnikom. Skromni vojvoda hoče zlatnike s svojo podobo. A za-

kaj tudi ne. Kakšen oče, takšen sin, kakšen ded, takšen vnuk.

Šešelj je najboljši učencec Slobodana Miloševića. Ta pa dosledno nadaljuje delo Josipa Broza. Če je on lahko izdajal zlatnike in srebnike s svojo podobo, zakaj tega ne bi počeli njegovi nasledniki.

Vojo, Vojo zopet si pohitel. Lahko bi vsaj počakal na vrsto. To bi moral prvi storiti tvoj šef, pa šele potlej ti. Ampak morda te je spustil naprej. Ko boš ti razčistil teren bo njemu lažje izdati svoj zlatnik. Lahko se bosta kupovala tudi bratsko v kompletu. Vojo, Vojo, spet pripravljaj pot svojemu šefu.

MEDIJSKA VOJNA

Klanje po diktatu

Moški so pravi moški

Skupina državljanov in državljanek, ki se borijo proti diskriminaciji homoseksualcev in lezbijk – ARKADIJA in Beograjski ženski lobi, so vložili protest zaradi vse pogostejših javnih izjav komandanta Srbske garde Djordja Božovića-Griške, v katerih uporablja po eni strani termin homoseksualec, da bi omalovaževal diskreditiral svojega političnega nasprotnika (dr. Vojislava Šešlja imenovanega »Vojka«), po drugi strani pa ga smatra »nedostojnega, da o njemu govori kot o moškemu«. V protestu se izjave g. Božovića navajajo kot »primer ekstremnega patriarhata, katerega hierarhične institucije ukinjajo mnoge naše potrebe in želje, ter jih ponižujejo na sramotne in neobstoječe«.

Na koncu svojega sporočila ARKADIJA in BZL pripominjata: zelo verjetno je, da je v Srbski gardi in v vojski več homoseksualcev, kot jih je v zaporih?

Vreme, Beograd

Vprašanje je, kdo komu bolj škodi: Vojislav Šešelj homoseksualcem, ali homoseksualci Šešlju.

Zlo kot sila

Gospod Kučan, tudi če to močno želi, ne more nikoli povzročiti toliko zla Jugoslaviji (predvsem Srbom), kolikor ga lahko povzroči Sloveniji. Kam Kučan vrača slovensko pisavo. Med gotico? Kam vrača Slovence? V mrtvo Avstro-Ogrsko? V katero stoletje ga je, vzvratno kakor rak, napotil?

Branca Crncević, Duga, Beograd

Nismo vedeli, da cilja Milan Kučan na mesto šolskega ministra, da bo Slovence lahko učil gotico.

Demokracija po diktatu

Čestitam vam, gospod Dara Vučinić, za vaš članek »Trije meseci tujega diktata« (Nedeljna Borba, 13. – 14. julij). Članek je izvrsten. Že dolgo nisem prebral nekaj tako dobrega na temo aktualne situacije pri nas. Verjetno tudi ne obstaja možnost, da bi kaj podobnega prebral, v strašno homogeniziranem, slovenskem tisku.

Izgleda, da bom zares, čeprav sem toliko let preživel v po različnosti bogati družbi in državi (kljub komunizmu), od zdaj naprej moral živeti v enaki homogenizirani, napol švabski, tvorbi.

P. S. Pismo je bilo namenjeno vam, ne pa javnosti. No, pa če bi ga morda želeli objaviti, vas prosim, da me ne podpišete: v jodlarski demokraciji v demokracijo nimam zaupanja.

M. D. Nova Gorica, Nedeljna Borba, Beograd.

Ubožec, moral bo živeti v pol srbski, namesto v demokracijski družbi svobodnih mitingov in jogurtov, hlovdovnih in še kakšnih revolucij.

Kavelj 22

Na eni svojih nestrno pričakovanih tiskovnih konferenc je

RDEČA BANDA NA RTB

Slobovizija

Srbska televizija čez veliko lužo

Pred državnim udarom v Sovjetski zvezi je hrvaška televizija prenašala nekatere programe satelitske televizije le na tretjem programu, sedaj pa je mogoče gledati znano CNN na drugem programu. In to v času, ko je beograjska televizija oznanila, da je za 1,2 milijona dolarjev na leto zakupila kanal na zasebnem satelitu, ki ji naj bi omogočal prenašanje šest ur svojega zveličavnega in »edino« resničnega programa v ZDA. Kaj bi šele bilo, če bi jim pred časom uspel podvig z jugom na ameriškem avtomobilskem trgu navkljub raznim trikom, ko je kupec za povrh dobil še kasetofon, na avtu pa je še vedno pisalo »Yu-go«, torej »ti greš«, zanesljivo peš, drugi, ki so kupili kaj iz japonskega ali vsaj korejskega hleva, pa so se za malo več denarja vsaj peljali.

Vojna uredništva

Ob znanih beograjskih demonstracijah je tamkajšnja opozicija zamerila Miloševiću »rdečo bando« na televiziji, manj v Politiki, kar vendarle potrjuje primat elektronskih medijev. Vse kaže, da tam na ustju obeh velikih rek mojstrsko ravnajo s kadrovskimi namestitvami. Zveste služabnike umeščajo, ko se pozornost obrne drugam. Tako na radiu in srbski televiziji so namreč

krat postavili kar enajst novih voditeljev in ključnih urednikov. Generalni direktor RTV Beograd je postal dr. Dobrosav Bjeletić, ki se je kalil na zloglasni 8. seji srbske partije, zatem pa še na Kosovu in Vojvodini. Menda še vesti ne zna napisati, za to ima druge. Znanje nasploh ni znak tamkajšnjih doktorjev, glavno je, da si preiskušeni, zato so na radio postavili dr. Vojislava Mićovića. Ta je imel vsaj malo več prakse z novinarstvom, če za to lahko štejemo urejevanje srbskega Komunističnega programa. Ker so tam doli sedaj vsi socialisti, so s svojimi pristaši pokrili še vseh devet mest vršilcev dolžnosti.

Bijelić zapustil deželo

Po vojni v Sloveniji, je deželo, kot je rad pisal, zapustil Krste Bijelić. Na Radni v sevniški občini so podobno kot jugovojška vse naložili na tovarnjak in se odpeljali. Zagrebška televizija je oni dan v poznih poročilih na drugem programu sporočila, da je Krle postal urednik informativnega programa na televiziji. Verjetno ga ne bodo spustili h kakšnim financam kot nekdanj v zagrebškem uredništvu Borbe, kjer jim je nakopal veliko izgub, v Dugi in Svetu pa so že pred časom prenehali objavljati branje v podobi pisem »sa severozapada«. Predno je Slovenija namreč postala nezanimiva za Beograd, so namreč Krleta prekomandi-

general Marko Negovanović, tekoče in brez zastojev izjavil:

»Vojska v popolniti svojih kadrov nikoli ne uporablja prisile, razen pri osebah, ki se izmikajo služenju vojaškega roka.«

Vreme, Beograd

Kako je zapisano v knjigi Kavelj 22: Vsak, ki se mu je zmešalo, bo iz vojske odpuščen in poslan domov, vendar tisti, ki odpust zahteva, dokazuje, da ni nor.

Generalski razcvet

Komandant Kninskega korpusa, general major Špiro Niković, je teh dni, poleg svojega vojaškega dal tudi politični prispevek k razrešitvi dileme: ali je LA res narodna in splošno jugoslovanska vojska ali ne. V ekskluzivnem intervjuju za titograjsko Pobjedo analizira hrvaške ukrepe in med drugim tudi ugotavlja:

»Hrvati so napravili nekaj katastrofalnih napak. Kot prvo so prezrli, da Slovenci in Hrvati niso isto. Zatem so prezrli, da je položaj Slovenije v Jugoslaviji drugačen od Hrvaškega in potem, so končno prezrli tudi to, da so srbsko-hrvaški odnosi evropske kvalitete, in, da je slovenski odnos, v okviru kateregakoli drugega jugoslovanskega naroda brezpredmetna stvar. Da je Slovenija Jugoslaviji brezpredmetna, in, da je Slovenija Jugoslaviji kamen okoli vratu, ter, da se bo Jugoslavija razcvetela tisti trenutek, ko se bo osvobodila Slovenija,« pravi general in dodaja, »če bi se še Makedonije rešili, bi bil to pravi razcvet Jugoslavije.«

Danas, Zagreb

Pa je res škoda, da ni Jugoslavija še večja, da bi se lahko znebila še koga in se razcvetela še bolj.

Cena iz Stojčevca

V bivši Titovi vili v Stojčevcu blizu Sarajeva, so se 6. maja letos, sestali voditelji vseh šestih jugoslovanskih republik. V svojem gostovanju so gostiteljem napravili za 510.000 dinarjev stroškov: gostinske usluge, cvetje, PTT računi, itd.

Nedelja, Sarajevo

Večina omenjenih gostov se je pač učila od pokojnega lastnika vile, ki je znal svoje gostitelje stati še kak dinar več.

Trupla v hladilniku

»Hrvati trupla pokojnih skladiščijo v Hladilnicah (v velikih hladilnikih). Potem, ko preteče nekaj časa, jim pa napravijo tiste strahotne reze. Vsak človek lahko odkrije, kdaj in kako so bili rezi napravljeni. Da pa se to ne bi zgodilo, spuščajo samo smetalce HTV v bližino trupel, da lahko to snemajo in prikazujejo tako, kot najbolj ustreza Hrvaški genocidni propagandi. S tem se vrši genocid nad mrtvimi ljudmi,« je izjavil g. Budimir Košutić.

Vreme, Beograd

Pravi domoljub torej ve, kdaj so rezi na truplih hrvaško genocidni.

rali v sam Knin. Ne vemo, kako bo vse te izgube preboleli znani zobar Babić, najprej je šel v Kragujevac sam kapetan Dragan, sedaj pa bo o Kninu Krste Bijelić poročal kar iz Beograda mimo njegove ordinacije na občini.

Žrtvi padli zaman?

Očitno v Srbiji ničesar nočejo prepuščati naključjem. Sedanje zamenjave v vrhu radiotelevizije naj bi opravili pred bližnjimi lokalnimi volitvami.

V Beogradu se zelo radi sklicujejo na ustavo in zakon. V posmeh vsemu pa ravno opozicija zatrjuje, da novi zakon o radioteleviziji sploh še ne velja. Kot da bi bilo zatem kaj drugače. Pa sta v demonstracijah in bojih za televizijo padla celo dva človeka. Zanesljivo pri vsem tem je, da posebni poveljnik na beograjski televiziji in poseben doktor za specialno vojno ne bosta na javno oddajo povabila dr. Rastka Močnika kot je bil storil v Zagrebu dr. Letica.

ŠE ZMEROM SE VRTI

Beograd: V Beogradu je nastala prva zasebna naftna družba v Jugoslaviji. Družba RTM Systems ima po svetu 37 podjetij, v beograjsko pa je vložila 65,7 milijona dolarjev.

Sarajevo: Starši bosansko-hercegovskih fantov, ki se še niso vrnili z odsluženega vojaškega roka, so vdrli v parlament. Zahtevali so, da vojska izpusti njihove sinove, drugače bodo zahtevali odstop generalštaba.

Zagreb: Kljub zagotovitom generalov, da bodo ustavili ogenj, je na Hrvaškem še vedno vojna. Tanki so spet napadli Vukovar, ubit pa je bil tudi novinar osješke televizije.

Beograd: Predsedstvo je znova zahtevalo premirje na Hrvaškem. Imenovalo je tudi svojo komisijo, ki se bo znova pogovarjala s predstavniki Hrvaške in Srbov v kriznih območjih Hrvaške.

Beograd: Do začetka avgusta je bilo v državi porabljenih 251 milijard dinarjev za osebne dohodke ali za 8,5 odstotka več od dovoljene vsote. V Sloveniji je bil znesek za 0,5 odstotka manjši od dovoljenega.

Ljubljana: Odkupna cena mleka bo v septembru znašala 7,81 dinarja za liter.

Ljubljana: Milan Aksentijević ni več delegat. Tako se je odločil Zbor združenega dela, ki je ugotovil, da je Aksentijević izgubil mandat in s tem tudi pravico, da bi bil ponovno izvoljen.

Begunje: nemški slalomski as, dvakratni zmagovalec svetovnega pokala v tej smučarski disciplini, Armin Bittner, je podpisal pogodbo z Elanom.

Beograd: V Beograd je prispelo približno 2000 mater iz Hrvaške, BiH in Makedonije, da bi od generalštaba zahtevale odpust svojih sinov iz vojske.

Zagreb: Več tisoč žensk pa se je zbralo tudi v Zagrebu pred poveljstvom petega armadnega območja, kjer so zahtevale svoje otroke.

Beograd: Narodna banka Slovenije in Narodna banka Hrvaške sta spet vključeni v enotni denarni sistem Jugoslavije.

Beograd: Srbska narodna obnova zahteva splošno mobilizacijo v celotni Srbiji. SNO je tudi predlagala, naj srbska skupščina zahteva priznanje srbske države »v njenih zgodovinskih, etničnih in naravnih mejah«.

Skopje: Makedonija začne svojo zunanjepolitično ofenzivo. Odpotovali bodo v Združene države Amerike in v Kanado, da bi javnost obvestili o razlogih za svojo odločitev o samostojnosti.

Zagreb: Si bo vojska v Vukovaru polomila zobe? V siloviti bitki je zvezna armada izgubila tretjino oklepnih vozil, ki so sodelovala v napadu, toda garda je mesto le ubranila.

Ljubljana: Jugoslovanska armada na silo zadržuje še štiri Slovence.

Beograd: Zvezna vlada sprejema pobude evropske dvanajsternice.

Ljubljana: Demos je za spremembe v slovenski vladi. Podprli so osnutek zakona o spremembi državne uprave, kjer naj bi bilo le 14 ministrov, slovenski parlament pa naj bi o tem zakonu razpravljaj prihodnji mesec.

Kranj: Naši izdelki se bodo poslej prodajali z znamko Made in Slovenia.

Brežice: Slovensko-hrvaško mejo so zaprli za vozila JA. Kljub zapori promet normalno teče.

Zagreb, Ljubljana: Slovenska in hrvaška letališča so zopet odprta. Potem ko je JA prisilila ugandsko letalo, da pristane v Zagrebu in ko so preiskali naloženo orožje, so letališča zopet odprli.

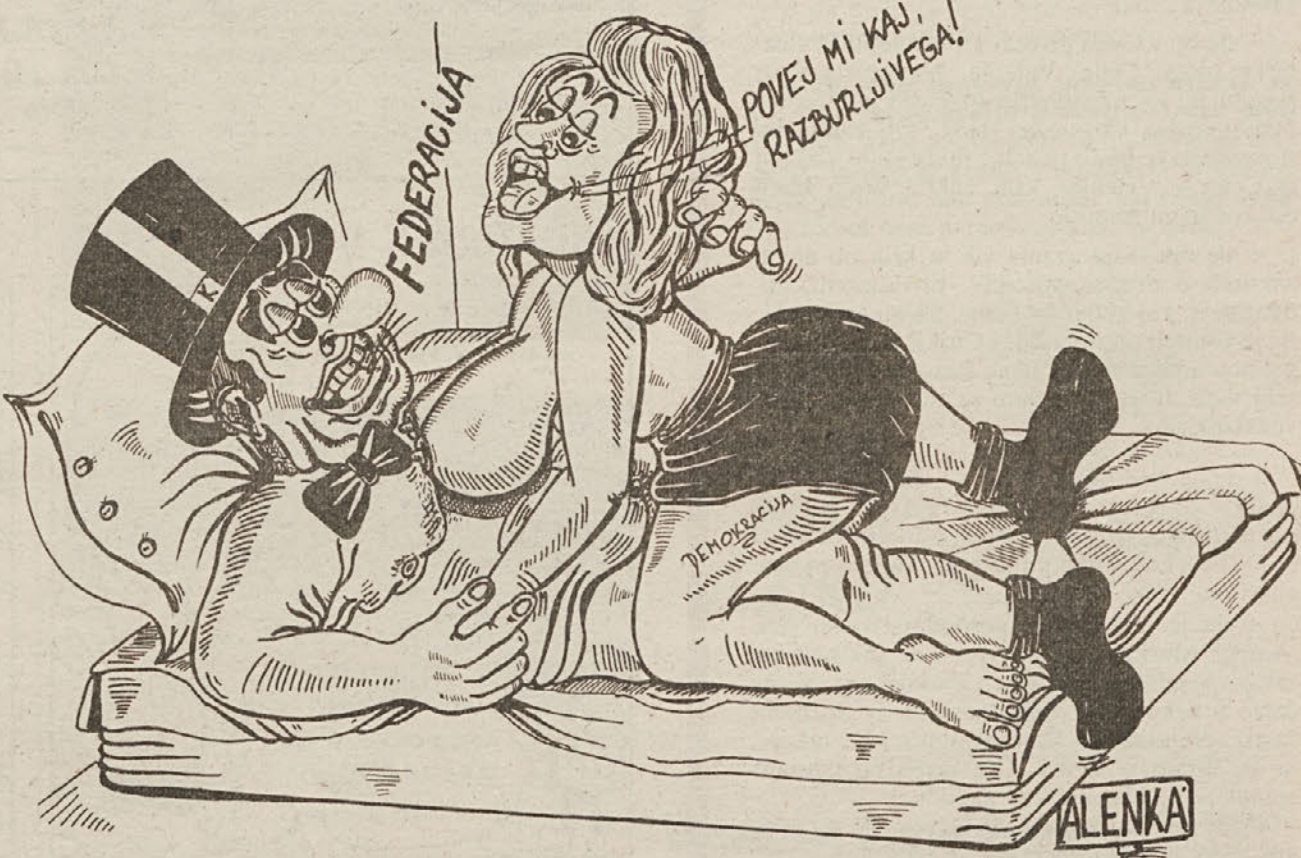
Beograd: Člani jugoslovanskega predsedstva so sprejeli deklaracijo Evropske skupnosti, s katero so podpisali mirovno pogodbo in dovolili, da na Hrvaško pride približno 200 opazovalcev Evropske misije.

Zagreb: Hrvaški predsednik in vlada sta za zdaj zamrznili začetek osvobodilne vojne.

Sarajevo: Muslimani in Srbi v Bosni in Hercegovini so zaustavili proces dogovora med narodoma.

Beograd: ZIS je sprejel nove kriterije za uvoz opreme brez carinskih in drugih dajatev na osnovi tujih vlaganj.

Zagreb: Delegacija Gibanja hrvaških mater, ki imajo svoje sinove v JA, je odpotovala v Bruselj.

RES JE...

— da je, od silnih besed za uveljavitev regije Posavje je moral po osmih številkah prenehati izhajati štirinajstrednik SRZ, ki naj bi bil regijski časopis. Račune je treba namreč plačevati z denarjem, ne le z obljubami.

— da so se fantje na »Lepo nedeljo« pred farno cerkvijo na Brezi nad Laškimi tudi stekli, a se je vse končalo le z zaprašeno praznjo obleko enega vročekrvnega. Ker to drugje opravlja proslula jugovojška ob potokih vroče krvi, je vprašanje, če ne bi bila uspešnejša s trofejnim orožjem kot ga je imel ta žandar.

— da se je najbolje zglasiti pri rent-a-carju, če potrebujete nov avto. Potrebujete samo ponarejene dokumente in bivališče nekje na jugu. Pa ni problema.

— da je po srečanju s predsednikom BiH Alijom Izetbegovićem italijanski zunanji minister De Michelis izjavil, da je Izetbegović še edini normalni jugoslovanski politik s katerim se da pogovarjati. To je mogoče že res a lahko se je pogovarjati z De Michelisom. Naj se pogovarja s Karadžićem, pa bo videl, kdo je nor. Srbi so lud narod.)

— da je bilo v nedeljo na Ljubecni finale 11. zlate harmonike. Ali je igrala tudi državotvorna harmonika gospoda Peterleta ni znano. Sicer pa že tako vsi plešemo kot on zvižga.

— da vegetarijanci živijo dlje, je zapisal švicarski časopis Neuer Züricher Zeitung, ko je razlagal rezultate Heidelbergerske študije, doslej največje raziskave o vegetarijancih v Nemčiji. No ja, potem se Slovencem obeta dolgo življenje, saj bomo počasi vsi vegetarijanci.

— da je na študijskih dnevih Drage 91, urednik Slovenca Andrej Rot v precej filozofskem nagovoru potarnal, da Slovencu ne gre tako kot so načrtovali. Kaj bi se sekiral, saj prihaja državna dotacija, 20 milijončkov...

— da je v Celju kar nekaj dni trajal lov na krokodila. Sedaj se Celjani bojujejo, da bodo naslednjic lovili leve in tigre.

— da je Armin Bitner ostal zvest Elanu tudi v njegovih najhujših časih. Z njim so podaljšali pogodbo do prihodnje olimpijske sezone. Pa ja ne komisijo, da bi bila kakšna kolajna dovolj, za preprečitev bankrota. Potrebujemo pač dobrega slalomista, da bi zvočili.

— da je Lojze Peterle obiskal vinski sejem v Ljubljani. Vendar pa nepreverjenih govoric, da je s sabo pripeljal kar tri prazne sode in odpeljal polne, le ne moremo potrditi.

— da je predsednik skupščinske komisije za mednarodne odnose Matjaž Sinkovec izjavil, da so Ruplovi pasovi (pobuda Jugo-KEVS) science-fiction (znanstvena fantastika). Saj bi mu človek kar verjel, čeprav se včasih zdi, da je tudi za Sinkovca zunanja politika science-fiction.

— da bo v Celju proslava ob stoletnici železniške proge Celje-Velenje. Na proslavo so povabljeni vsi najvidnejši slovenski politiki ter vsaj polovica slovenske vlade. Ob zaključku slovesnosti se bodo peljali z muzejskim vlakom iz Celja v Velenje. Vsaj enkrat bodo imeli opravčilo za zamudo.

— da opozicija zganja vik in krik ob novih zakonih o denacionalizaciji, privatizaciji, drugih in kaj vemo še vsem. Slišali smo celo, da je voditelj prenoviteljev Ciril Ribičič predlagal nov udarni slogan svoje stranke — Prenovitelji vseh dežel, združimo se, da združimo slovensko vlado.

— da se bodo kulturniki v nekaterih krajih vselili v izpraznjene domove JLA. To jim bo kar ustrezalo. Bodo imeli vsaj primerno okolje za borbe s kulturnim ministrom Andrejem Čaudrom.

— da je mariborsko gospodarstvo na psu. Ampak Mariborčani se vseeno ne sekirajo kaj dosti, posebno ne gostinci. Zadnjič smo sli na kavo v neko mariborsko gostilno (v družbeni lasti) »Natakar, tri kave prosim!« Ja, takoj, se je slišalo iz šanka. Čez približno petnajst minut: »Ja, a bo kaj s to kavo?«

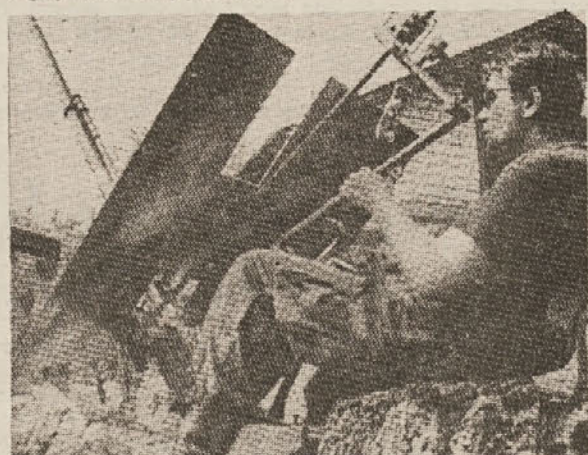
Odgovor iz šanka »Ne se sekiraj, jaz sem tukaj do devetih zvečer.«

ZAMETKI HRVAŠKE INDUSTRIJE OROŽJA

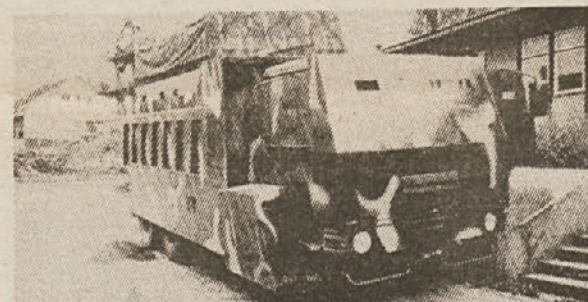
S fračami nad klavce

Potem, ko je predsednik hrvaške vlade Luka Gregorić potožil, da Hrvaška od Slovenije ni dobila pričakovane pomoči v orožju, da bi končno vsaj za silo oborožila svoje enote v neenakopravnem boju proti srbski komunistični armadi in zatem, ko se je slovensko obrambno ministrstvo v javnem pismu »pohvalilo«, da nikomur ne prodajajo nikakršne oborožitve JA ter po tistem, ko je krvava armada na zagrebškem letališču zasela 20 ton avtomatskih pušk, streliva in tromblonskih min za Hrvaško, našim prvim južnim sosedom ne preostaja drugega, kot da se proti okupatorju borijo z doma izdelanimi fračami, loki in metalci kamenja.

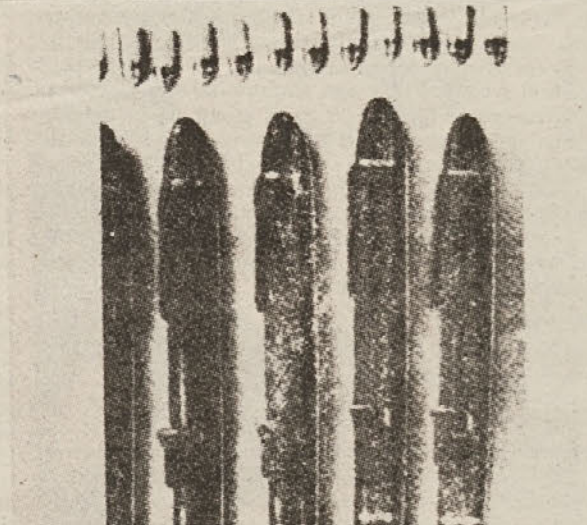
No, stvar ni tako zelo primitivna. Hrvaška ima vse potrebne materiale ter industrijske in znanstvene zmogljivosti, da lahko v nekaj mesecih oživi lastno proizvodnjo orožja. Dokler ji to ne uspe pa se mora znati kakor ve in zna. V zadnjem mesecu dni so hrvaški mediji objavili kar nekaj fotografij improviziranega, doma izdelanega orožja. Oglejmo si nekaj primerkov.

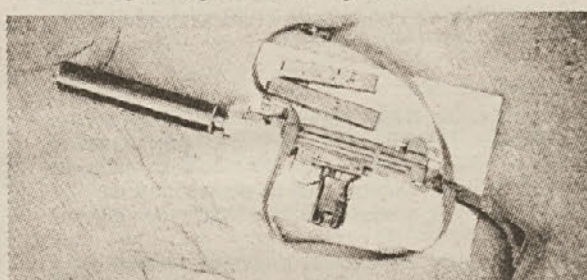
Hrvaški protiletalski top. Top je pravi, merilna naprava improvizirana, gardisti pa sedi v navadnem pisarniškem stolu.

Oklepno vozilo domače izdelave. Naredili so ga iz tovornjaka, ki so ga ojačali z železnimi ploščami.

Če ni boljšega, si morajo hrvaški domoljubi pomagati tudi z nalivnimi peresi, predelanimi v pištole.

Prvi hrvaški avtomat, izdelan v hišni delavnici. Izdelan je nekje v južni Hrvaški, njegov avtor pa trdi, da jih lahko mesečno naredi okoli sedem tisoč.

Prvi oklepni transporter iz delavnice hrvaške vojske industrije, ki že malo bolj spominja na prave oklepne. Slika je posneta na bojišču v Komarevu.

Orožje, izdelano v hišni delavnici, ki je bilo v Dalju že uporabljeno v borbi proti četnikom. Če nočes, da te zakoljejo, si sam naredi orožje.

HUMORESKA

Po čem je Milošević

»Izvoli tole za dva tisoč dinarjev.« je rekel eden od dveh fantov in gospodu ponudil svitek.

»Kaj pa je to?« je vprašal ta.

»Dva tisoč dinarjev.« je odločno rekel drugi fant in mu pomolel roko.

»Že, že, a kaj ponujata?« je hotel vedeti gospod.

»To ti je slika Miloševića. Take ne dobiš za dva tisoč dinarjev. Nakup je obvezen.«

»A, to prodajata? Za kaj pa bo meni?« Gospod je razvil svitek. »Bogami, v prtljagini imam boljšo sliko, pa sem dal samo tisočaka.«

»Pokaži, da vidiš, če je res boljša in kdo je bil tako nor, da ti jo je dal tako poceni.« je rekel fant. »Je sploh lahko lepša? Lej, tu je vsak las na svojem mestu. Noben den ne manjka, ne štrli. Kako preroško gledajo oči! Kako gladek, obrt obraz! In kaj ne skriva to čelo? Kje imaš ono sliko? Pokaži, da vidimo!«

»Tu.« je rekel gospod in odprl prtljagini.

»Aaa, daj no! Ta je pol manjša. Ta je še iz časov anti-birokratske revolucije. Nekdo ga je slikal, ko je rekel: »ne slišim vas.« Kaj ne vidiš, da ima odprta usta in nazaj nagnjeno glavo?«

»Takole bomo naredili.« je rekel fant. »Ti nama boš dal to sliko, midva ti bova dala dve najini za štiri tisoč dinarjev.«

»Ja, tako pa ne.« se je upiral gospod. »Za kaj mi pa bodo te slike?«

»Tvoja stvar. Za na steno.« sta rekla. »Hočeš, da ti malo popraviva avto?«

»To pa ne, ne bo treba.« je rekel in segel v žep po denarico. In med tem, ko jo je izvlekel, je pomislil: pet starih milijard za nekaj, kar ni vredno pet para, česar ne bi hotel niti zastoj, niti če bi mi plačali, da vzamem. »Ja, kaj pa, če sploh nimam toliko denarja?« je vprašal.

»Imaš ga, imaš, še več ga imaš.« sta rekla. »Imaš tudi kasetofon. Ej, za tale kasetofon ti dava še dve sliki.«

»Kaj sta nora?« je tedaj kot iz uma kriknil gospod. In ta krik je bil usoden. V trenutku so namreč od nekod skočili trije krepki fanti. Zgodbo so razpletli zelo zanimivo in poučno. Za rokav so namreč prijeli oba agresorska trgovca z Miloševićevimi slikami in zahtevali, da za dve sliki iz gospodovega prtljagnika plačata petnajst tisoč dinarjev.

»Petnajst tisoč?« sta se začudila. »Zakaj pa trikrat več kot nama je dal oni?«

»Zato ker je med tem za toliko narasla cena vajinega Miloševića.« so rekli. »in ker je prav, da prispevata vsaj deset tisočakov za njegove žrtve na Hrvaškem. Hitro denar sem, da vama ne zrahijamo kosti!«

FOTOREPORTAŽA

Trojčki

Ker Slovenci jamramo, da nam nataliteta iz leta v leto pada, je še toliko bolj vredno videti veselo razpoložene trojčke, ki hudomušno zrejo v prihodnost. Kdo ve, kaj se poraja v njihovih glavah.

Nagajivčki...

Tudi resni smo lahko!

Pri igri nam je najlepše.

Potem pa jeja. Mamica bo že poskrbela za vse nas.

Nasvidenje. Škoda, bilo je lepo.

NI RES...

— da bi s sobotno preselitvijo Adrijanskih letal na varno čez mejo, tja odleteli tudi slovenski politiki z družinami kot je nemudoma poročala beograjska televizija. Urednik informativnega programa Krste Bijelić, ki je tja prebežal med vojno za Slovenijo, je namreč sodil po sebi.

— da po reorganizaciji državne uprave in Izvršnega sveta ne bo več treh podpredsednikov vlade. Vsi trije sedanjí podpredsedniki so si namreč dali urediti svoje kabinete, da bodo v njih lahko še dolgo, dolgo delali.

— da bodo republiški predsedniki dobili račun za sestanek v BiH, ki je stal čez petsto tisoč din. Od tega je šlo sto petdeset tisoč din samo za cvetje. Račun bo dobila bosanska raja. Jih že slišim jebem ti...

— da ima minister za pravosodje telesno stražo. Res pa je, da so delavci kmetijskih kombinatov besni nanj. Če se srečamo na cesti...

— da ruski predsednik Boris Jelcin noče sprejeti našega zunanjega ministra Dimitrija Rupla, le časa nima.

— da bodo Pirančani razprodali park nad Sečovljami. Vsak zakupnik bi na svojem koščku zemlje postavil kamen s svojim napisom, zasadił drevo, cvetje... Kvadratni meter zemljišča bi stal 900 dolarjev. So pa res brezmejni optimisti.

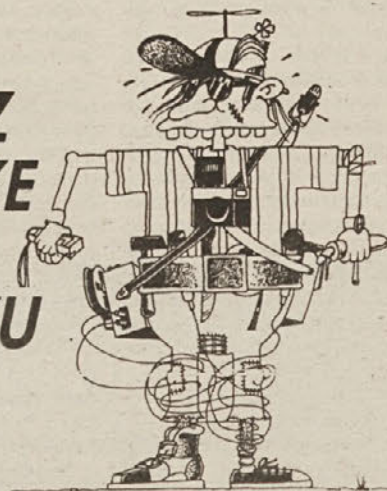
— da mariborska televizija ne bo imela svojega urednika. Po pojedini pri Vindišu v Lenartu, na katero je sedanjí šef Janez Ujčić povabil direktorja RTV-ja Janeza Jerovška in Rudija Šeligo, je bilo tako lepo, da ni več nobenega dvoma: rigajoče so se omenjeni šefi zaobljubili Janezu Ujčiću, čeprav njegov izobrazbeni profil ne odgovarja popolnoma razpisnim zahtevam. Janez namreč nima visoke izobrazbe. Ker pa »deal« po tako obilnem obroku mora biti sprejet, bo dovolj, da se na stara leta vpiše na eno od družboslovnih fakultet v Sloveniji. Tako bomo dobili novega študenta, ki se bo vozil na predavanja v Ljubljano in se ob tem ustaval pri gospodu Jerovšku, da mu bo dal frekvenco. Zelimo mu le, da se bo v razredu prijetno počutil in končal v rednem roku.

— da se oblast ne znaša več nad Cerkvijo. Res je, da so ukinali Komisijo za verske skupnosti in da se za Cerkev in vse druge verske skupnosti sploh ne zmenijo več. Včasih so o Cerkvi vedeli preveč, danes pa ne vemo nič več.

— da so predlogi vlade za zakon o lastninjenju le nadaljevanje Mencigerjevih načrtov, kot to trdi vlada. Menciger se je osebno oglašil v javnosti in poudaril, da so trditve vlade strokovno nesmiselne in neresnične. Z drugimi besedami — nesramna laž. Samo naivneži so verjeli, da zadošča lepo ime stranke (krščanska demokratska) pa je že poštena.

— da vlada pripravlja posebne dajatve za vse tiste, ki so uvozili jeklene konjičke prek Hrvaške. Drži pa, da je finančminister že računal, koliko bi kanilo v republiški proračun, če bi jih odli. Kar pomislite, tam nekje okoli devetdeset tisoč avtomobilčkov, to znese...

BREZ DLAKE NA JEZIKU

CELJSKI EMO POSLUJE POZITIVNO

Životarjenje z vojno in jugom

Celjski Emo Holding životari. Po dolgem obdobju rdečih števil sicer poslujejo pozitivno, finančno poslovanje pa jim bremeni vojna, izgubljeno južno tržišče, administrativno določene plače in 20 odstotna odsotnost z dela. Z izgubo se borijo tri družbe, strokovni krizni timi pa bodo do konca tretjega kvartala določili, ali bodo podjetja šla v stečaj ali pa bodo dobro poslovala.

Ekonomsko-financijski pokazatelji kažejo, da so uspeli zmanjšati zadolženost pri banki, nelikvidni pa so zaradi terjatev do kupcev, ki so dvakrat višje od njihovih obveznosti. Emo holdingu so drugi dolžni 340 milijonov dinarjev, sami pa drugim dolgujejo 174 milijonov dinarjev. Zadolženost se ni povečala, ampak je v absolutnem smislu ostala na istem nivoju, relativno pa se je zmanjšala, saj se je vrednost lastnih sredstev iz 27 odstotkov povzpela na 38 odstotkov.

V celoti so izgubili južno tržišče, čeprav si kupci še želijo poslovati z njimi. Problem je zaradi pretiranih finančnih poti, zaradi katerih so na jugoslovanskem trgu izgubili 100 mili-

jonov dinarjev, po drugi strani pa tudi šoferji ne upajo voziti po tako nesigurnih cestah.

Ker so se na izgubo jugoslovanskega trga pripravljali že dalj časa, so nadomestno tržišče našli na Zahodu, kjer so cene absolutno nižje, plačilno tveganje pa je veliko manjše. Tako sedaj ustvarijo za 8,5 milijonov dolarjev izvoza in od tega prodajo 88 odstotkov proizvodov na konvertibilni trg. Ker pa so zahodni kupci neizprosni in holding obsipavajo z naročili, imajo v Emu probleme zaradi administrativno določenih plač. Delavci delajo v treh izmenah, ker pa je masa za osebne dohodke določena, ni denarja za izplačilo nočnih in drugih dodatkov, kar destimu-

lativno vpliva na produktivnost. Sedaj uvajajo bonitete, ki naj bi veljale za podjetja z več kot 15-odstotnih izvozom.

Produktivnost je slaba tudi zaradi 20 odstotne dnevne odsotnosti iz dela, od tega jih je 13 odstotkov v staležu, kar je trikrat več kot v zahodni Evropi. Zaradi slabe motiviranosti in odsotnosti, ki sta posledica nizkih osebnih dohodkov, bodo že v prihodnjem mesecu uvedli nekoč že znano nagrado za prisotnost, ki bo delavcem prinesla nekaj odstotkov višjo plačo.

Ob že tako težkem finančnem položaju v podjetju je svoje prinesla še vojna, ki je povzročila 78 milijonov dinarjev škode. Zato v Emu upajo in predlagajo, da jim bo pri sanaciji vojne škode pomagala tudi republika s kompenzacijo nastale škode, kar bi holding morda izvleklo iz začaranega kroga financ.

PRESTRUKTURIRANJE SAVA PAPIRJA

Nič več skrbi z nabavo papirja?

Velika podjetja propadajo, na drugi strani pa se pojavlja množica novih malih. Hkrati z velikimi podjetji pa izginjajo tudi t. i. veliki kupci in spet, na drugi strani se pojavljajo mali. V gospodarski krizi, ki se vse bolj pogloblja pa bodo preživeli le tisti, ki se bodo znali prilagoditi novonastalim razmeram na trgu. Kajti trg se ne bo prilagajal, ampak bo zahteval brezkompromisno prilagoditev od nas samih.

Prestrukturiranje gospodarstva se je v papirni branži uspešno odzval Sava papir iz Krškega. Njihovo poslovanje za zdaj še temelji na prodaji velikim odjemalcem, kot so predvsem tiskarne in časopisne hiše. Tu gre za utečene poslovne dogovore, za kontinuirano delo, ki ga ne nameravajo prekiniti. Se pa zavedajo, da ne morejo in ne smejo biti odvisni od omejenega števila večjih kupcev, čeprav predstavljajo pravi pomemben tržni delež. Ob tem pa so se odločili še za nov, sodobnejši način prodaje. Prvi pri nas začenjajo s t. i. distribucijsko prodajo papirja in grafičnih materialov, po sistemu »Danes naročite – jutri dobite.«

Distribucijski način prodaje je pri nas novost, namenjena tistim, ki dnevno ali občasno

potrebujejo omejene količine določene vrste papirja. To so tiskarji, oblikovalci, fotokopirnice, podjetja, ki potrebujejo papir za svoje pisarniško poslovanje, biroji, papirnice in drugi. V Sava papirju se zavedajo, da na primer zasebni tiskarji ne zmorejo kupovati papirja na zalogo, ampak le toliko in tiste, ki ga trenutno potrebujejo. Hkrati pa izgubljajo veliko dragocenega časa za iskanje in nabavo materiala po trgovinah, na koncu pa so postavljeni pred dejstvo, da kupijo tisto, kar imajo v trgovinah trenutno na zalogi. Zdaj se jim odpira nova možnost oskrbe s papirjem in grafičnimi materiali. Sava papir odpira distribucijski center za prodajo papirja in grafičnih materialov, ki bo imel stalno na zalogi zadostne količine več vrst papirja. Kupci bodo lahko naročili poljubne količine pa-

pirja, eno polo ali cel vagon, Sava papir pa jim bo željeno dostavil v najkrajšem času, praviloma naslednji dan.

Sava papir iz Krškega predstavlja pravzaprav podaljšano roko avstrijskega Leykama, ki ima v tujini široko razvejano mrežo distribucijskih centrov. Kot Leykamova sestrška firma bo Sava papir pokrival področje cele Jugoslavije, za zdaj pa le Slovenijo in zahodne dele Hrvaške. Jeseni bodo začeli z gradnjo centralnega skladišča v Krškem, do takrat pa bodo svoje kupce oskrbovali iz začasnega skladišča v Novem mestu. Ko bo distribucijska prodaja v Sloveniji stekla, bodo začeli z načrtovano gradnjo mreže po Jugoslaviji, seveda, če jih vojna in novonastale razmere ne bodo prisilile k drugačnim, prav tako uspešnim načrtom.

Poleg Leykama, ki ima večinski delež, je soustanovitelj Sava papirja še Videm iz Krškega. Vendar pa v Sava papirju ne bodo prodajali le proizvodov obeh ustanoviteljev, ampak tudi drugih slovenskih in tujih proizvajalcev.

Aero na sodišču Odkup pšenice

V začetku julija so delavci Aerovega skladišča v Beogradu ustanovili svoje podjetje z imenom Aerograf Beograd. Sodišče pa je brez delitvene bilance in dokazov o lastništvu podjetja – skladišče je ocenjeno na vrednost štirih milijonov nemških mark – in zalog – približno sedem milijonov dinarjev – novo podjetje tudi registriralo.

Predstavniki podjetja Aero so na skupnem sestanku 24. julija 1991 delavcem skladišča predlagali ustanovitev skupnega podjetja. Aero bi bil večinski lastnik z 90 odstotki kapitala, preostali delež pa bi imeli delavci skladišča. Takšen predlog so delavci skladišča zavrnili nekaj dni kasneje. Aero se je pritožil na pristojnem sodišču v Beogradu, saj gre za očitno neupravičeno zaplenitev premoženja.

Vodstvo podjetja Aero Celje pa je kljub temu ocenilo, da bi bil v Beogradu potreben še en pogovor. Na pogovor, ki je bil 15. avgusta, so odšli z dvema osnovnima dejstvom, in sicer, da je bilo neupravičeno odtujeno skladišče podjetja skupaj z zalogami in drugo, da je srb-

ski trg za Aero še vedno zelo pomemben. Aero je uspelo skleniti dogovor, da bo novo podjetje prodalo obstoječe zaloge in Aero kmalu nakazalo denar za prodane proizvode. Sredstva naj bi bila nakazana v roku 30 dni.

To je pogoj za uveljavitev pogodbe, v kateri bodo opredeljeni odnosi med podjetjema, vezani predvsem na pogoje prodajanja Aerovih proizvodov na srbskem tržišču. Na ta način bi bilo podjetje Aero še vedno prisotno tudi na srbskem tržišču. V roku dveh do treh mesecev bodo v podjetju Aero Celje videli, če je bila ta poteza uspešna ali ne. Zavedati pa se je potrebno, da so prisotni problemi tako s pretokom blaga kot s pretokom denarja, pa vendar niso nerešljivi.

Poudariti je potrebno, da delavci skladišča, predvsem nekdanji potniki, še želijo sodelovati z Aerom in ostati v branži. Dobili pa so tudi ekskluzivo.

Neodvisno od dogovorov podjetja pa še vedno teče postopek na pristojnem sodišču v Beogradu, saj so si delavci skladišča nepravno prisvojili Aerovo premoženje.

Letos bo odkup pšenice vsaj 15.000 ton manjši, kot je načrtovalo in napovedovalo ministrstvo za kmetijstvo. Do sedaj so žitno predelovalne organizacije odkupile 82.700 ton letošnjega pridelka pšenice.

Ker gre odkup h koncu, se ta količina ne bo več zvišala. S količino smo še lahko zadovoljni, pravijo pa, da je kvaliteta precej pod pričakovano ravni. Žitarji tarnajo nad preveliko vlažnostjo žita. Po dogovoru naj bi sprejemali vse ponujeno zrnje prvega in drugega kakovostnega razreda, vendar je sedaj v silosih tudi veliko tretjerazrednega žita.

Le približno 10 odstotkov prevzete pšenice je prvega kakovostnega razreda, med večino drugorazredne pšenice pa je mešane precej tretjerazredne. Mlini lahko po dogovorjenih odkupnih cenah plačujejo le prvorazredno in drugorazredno žito. Skriti v povprečju drugorazredne pšenice bodo pridelovalci slabšega žita dobili več kot bi smeli.

BO SEDAJ DRUGAČE?

ISKRA spet jaha

Podjetje Iskra TELEKOM iz Kranja je z ljubljanskim proizvodnim in trgovskim podjetjem TEKSTIL podpisalo pogodbo o financiranju oziroma kreditiranju nakupa računalniškega sistema z znanim dobaviteljem, to je DELTA SERVIS, katerega večinski lastnik je Iskra TELEKOM. TEKSTIL bo tako kmalu bogatejši za sodoben računalniški sistem VAX 4000 model 200 z ustreznimi periferinimi centi.

DELTA SERVIS je tako novi

lastnik Iskra TELEKOM s finančno pomočjo omogočil, da preko svojega dobavitelja digitalne računalniške opreme Saxpo Inc. iz New Yorka nadaljuje in razvija poslovne aktivnosti, ki so bile delno prekinjene zaradi stečajnega postopka. Novica o ponovnem potrjevanju DELTE SERVISA na domačem tržišču je, kar zadeva servis in dobavo novih delov, razveseljiva tudi za vse lastnike Vexovih računalniških sistemov.

Kako dolgo še carinjenje avtomobilov po tečaju NBJ

Vse, ki kupujejo tuje avtomobile, prav gotovo zanima, kako dolgo se bo pri carinjenju še upošteval uradni tečaj NBJ. Pri spremembi tečaja bi bile veliko višje tudi dajatve za nakup tujih avtomobilov. V Ljubljanski carinarnici delajo po zveznih predpisih in za sedaj še spoštujejo tečaj NBJ.

Kakšen bo tečaj, je za uvoznike zelo pomembno, saj gre pri uvozu avtomobilov za velike vsote denarja.

Carina se odmeri od tovarniške cene, ki je zapisana na računu. Ta znaša za vse avtomobile 41 odstotkov.

Glede na to, da so devize na črnem trgu skoraj sto procentov dražje, po borznem tečaju pa šestdeset odstotkov višje od tečaja NBJ, si ni težko predstavljati, kakšne razlike bi nastale pri dinarskih dajatvah. Ker je pri nižjem tečaju tujih valut manjša tudi osnova za odmero temeljnega in prometnega davka.

Ljubljanski cariniki domnevajo, da bo zvezna carinska uprava kmalu spremenila tečaj. Če se bo to zgodilo, bodo pač upoštevali novi tečaj. Sicer pa v Sloveniji trenutno nimajo veliko dela s carinjenjem avtomobilov, saj velika večina kupcev opravi to na Hrvaškem.

VEČ KOT UKRADEŠ VEČ SI VREDEN

Balkanski nomadi

V teh resničnih zgodbah, ki vam jih predstavljamo, boste spoznali Jugoslovane, ki živijo kot nomadi v Italiji. Življenjske zgodbe so različne, vendar je usoda vseh skoraj enaka.

Negotova in nevarna je pot balkanskih nomadov, ki se začne v Nišu, Paračinu, Knjaževcu, Prilepu, Sarajevu, Zagrebu, Kosovu ali kjerkoli v Jugoslaviji. Pot jih vodi preko ilegalnega prehoda meje v katero od italijanskih mest, kjer se začne njihovo »časno« delo, ki po navadi vodi v organiziran kriminal.

Dobro naučen tat dnevno prinese svojemu gospodarju blaga v vrednosti do treh milijonov lir. Ker se začne šola kraje in goljufij že pri treh ali štiri letnih otrocih, le ti postanejo pri petnajstih letih pravi profesionalci. Mladolentniki po italijanskih zakonih ne smejo biti kaznovani z zaporno kaznijo, kar Romi vsestransko izkoriščajo.

A, če jih vendar organi pregona ujamejo na delu, preživijo mladoletni prestopniki mesec ali dva v domu sebi enakih prestopnikov, nakar jih dobro plačan odvetnik osvobodi in vrne spet na stare poti. V Rimu se dva odvetnika posebej ukvarjata s to dejavnostjo in posel jim dobro cvete.

Prodajalke ljubezni pri štirinajstih letih

Osnovno pravilo mladih tatov je – več kot si sposoben ukrasti več si vreden. Živijo v romskih naseljih v okolici večjih mest Italije. Največ dolgoletnih spretnikov je iz Jugoslavije. Njihove operacije so najmožnejše v času dopustov, ko je veliko stanovanj praznih. Takrat je tudi njihov plen najbogatejši.

Tisti, ki pa kradejo v lokalnih avtobusih so prvi strokovnjaki na svojem področju. Dnevno naberejo tristo do štiristo tisoč lir. Zanimivo je, da žeparijo največ dekleta. Zanje kraja pomeni delo. V stanovanja v glavnem vlamljajo Romke katoliške vere, medtem ko se mlade muslimanke ukvarjajo z žeparjenjem.

Nasilje, ki je vse pogostejše se odraža tudi na mladoletnih prostitutkah. Kadar le te ujamejo pri svojih dejanjih pogosto reagirajo zelo agresivno. Preseneča tudi vedno večji pojav mladoletnih prostitutk med Romi, kar do sedaj ni bil tako pogost pojav. To bi lahko pojasnili s tem, da se večina Romkinj poroči že s trinajstim ali štirinajstim letom, kar pomeni, da morajo skrbeti za povečano družino. Večina teh mladoletnih zakonov se tudi hitro konča, kar pa pomeni, da morajo žene še naprej skrbeti zase ali za svoje potomce. V tem času pa so se že privadile na to obliko prodaje telesa, tako da jim le ta ne povzroča več takšnega odpora.

Pralci vetrobranskih šip na avtomobilih.

Kraja – način preživetja

Casal del Marmo spominja na mnoge jugoslovanske sive domove. Nahaja se na koncu rimskega predmestja med brezimnimi stavbami severnega obrobja. Ograjen je z visokim zidom, z rešetkami na oknih. V stilu Musolinijeve arhitekture že na zunaj priča o zaporu iz katerega je težko pobegniti. To je Dom za mladoletne prestopnike. V njem le-ti preživijo čas dokler jih dobro plačani odvetniki ne osvobodijo.

Ilegalni, prehod meje za bodoče prestopnike ni nikakršna težava, niti ga ne obravnavajo kot prekršek. Otroci pravijo, da v Jugoslaviji nimajo kaj delati. Pot v Italijo je polna izzivov in kraja je samo metoda preživetja, zaradi česar se je sploh ne sramujejo.

Prodaja otrok je za njih prepovedana tema. Režirajo jo odrasli, ki s tem otrokom kradejo svet otroštva in ropajo starševske ljubezni ter jih odvečejo v svet kriminala. Toda otroci, kot da so se s tem sprizajzili. Vsi vedo, da so v domu le začasno in ni daleč dan, ko bodo osvobojeni in tako lahko vse znova začeli.

Dom je le prehodna postaja

Večina med njimi prihaja v dom nepismenih. Romi živijo namreč v taboriščih v okolici Rima ali drugih mest, kjer ni v navadi, da bi pošiljali otroke v šolo.

V dom navadno pridejo umazani, polni uši in drugih kužnih zajedavcev. Vzgojiteljice, ki jih sprejmejo, imajo največ dela s privajanjem na osnovne higienske oblake. Prav tako italijanske oblasti skoraj nikoli ne ugotovijo njihove prave identitete. Kajti otroci so brez dokumentov, odvetniki pa prav tako ne želijo razkriti njihovega pravega porekla. Vzgojitelji in vzgojiteljice se trudijo, da bi jih naučili vsaj pisati in brati. Vendar, ker so v domu le kratek čas, zvečine vse ostane le pri poskusih. Prevzgojiti jih poskušajo tudi z usposabljanjem za kakšno ročno delo, na primer za lončarstvo ali izdelovanje izdelkov iz usnjenih materialov, vendar jih je težko spremeniti.

Ismet Beraj, obkrožen z nekaterimi od svojih 12 otrok.

Toda ali res ne znajo drugače živeti kot s krajo. Kot otroci so bili odnešeni iz toplga družinskega objema, kar jih je hitro zresnilo. Njihov svet je svet zase. Kriminal in prostitucija sta zanje najobičajnejše delo. Čas ki ga preživijo v domu je le vmesna postaja in poti kriminala.

Trgovec s sužnji ali ...

Nedavna aretacija Đeladina je izzvala veliko razburjanje med jugoslovanskimi nomadi. Ti živijo v skrivnem begunskem kampu Olmatello v predmestju Firenc. Italijanska policija ga je obdoločila izkoriščanja mladih Romov, katere je pripeljal iz Kosova. Tam je po trditvi italijanske policije Đeladinov odposlanec prepričal reževe naj pridejo v Italijo, kjer jih čaka boljše življenje. Tako so revni Romi pristali, da odpotujejo v Italijo po poti polni težav in naporov.

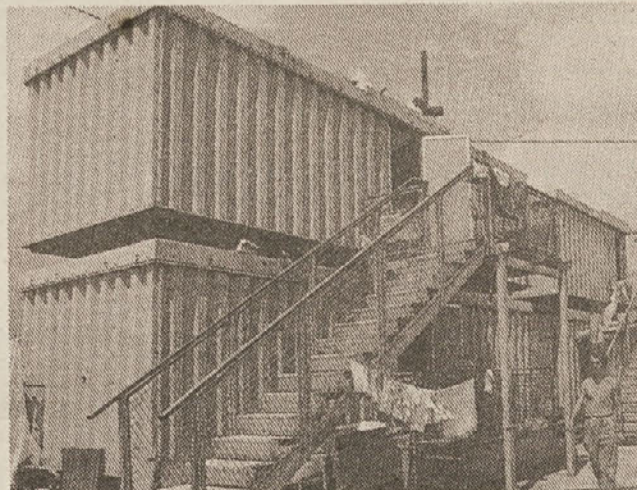
Đeladin, ki živi v Italiji že dve leti in zna govoriti albansko, je organiziral mrežo pralcev avtomobilskih oken. Postavil jih je na vsa večja križišča, kjer je z njimi služil do stotisoč lir dnevno. Vsi tisti, ki s pranjem šip niso dosegli norme, ki jim jo je postavil, so morali krasti. Kajti teh sto tisoč lir so morali prislužiti. Vsako jutro jih je razporedil po križiščih. Po dvanajstih urah dela jih je zbral ter terjal od njih denar. Sam je organiziral njihov prevoz v bližnji kamp, kjer jim je nudil človeku neprimerno hrano in golo zemljo za bivanje. Tudi ponoči je organiziral stalno stražo, ki jim je onemogočala vsakršen svoboden sprehod izven določenega predela.

Pet milijonov lir za odkup

Med številnimi čistilci vetrobranskih stekel, ki so jih Đeladinovi misijonarji pripeljali s Kosova v Italijo, so bili tudi Murat, Šalja, Hamid in Šumoli. Vendar ti niso bili zadovoljni s položajem v katerem so se znašli. Želeli so se vrniti domov. Vendar je njihov gospodar Đeladin, zahteval od njih pet milijonov lir, da bi jim vrnil njihove potne liste. Razočarana četverica se je nekega jutra, ko jih je gospodar pustil na njihovem delovnem mestu, napotila prav na policijsko postajo, ter povedala vse kar se jim dogaja. Čez nekaj ur je policija obkolila kamp nomadov in pripeljal 36-letnega Đeladina, očeta devetih otrok. Ta aretacija je kamp zelo vznemirila, posebno še ko so slišali za hude obtožbe na račun njihovega »rešitelja«, ki je obtožen izkoriščanja in prisvajanja.

»Moj brat je po krivici zaprt. Ni izkoriščal teh fantov, ki so ga prijavi, to so storili zato ker so bili pijani. Moj brat je dober, saj je našel delo svojim rojakom. Ni res da je trgovec s sužnji. On nedolžen leži v zaporu, medtem ko njegova žena in devet otrok obupani hodijo po cestah in prosijo miloščino, otroci jočejo, saj nimajo kaj jesti,« pravi 41-letni Ismet Beraj, poglavar nomadskega plemena (120 oseb iste družine sedem bratov z ženami in skoraj 72 otrok), ki živijo v kampu Olmatello v predmestju Firenc.

Prijetega Đeladina branijo tudi ostali »gazde«. 37-letni Berjak, ki pravi: »Ko se skregamo, smo pripravljeni na vsako maščevanje. Morda je Đela-

Zabojniki, v katerih prebivajo jugoslovanski nomadi.

dinov praded prizadejal krivico pradedu enemu od te četverice in se mu je šele sedaj ponudila priložnost za maščevanje.

»Kakšni zaporniki, tukaj so vsi svobodni, lahko pridejo in oddidejo kadar hočejo,« pravi Mustafa Anadol, ki se je sprehajal med prikolicami in kontejnerji, sivimi škatlami brez klimatizacije, katere jim je podarila občina. Vsi nomadi oporekajo, da se Đeladin ukvarja z umazaniam poslom in so ga pripravljani tudi braniti na sodišču. Povedo, da Đeladin ni

zaplenu njihovih potnih listov, temveč jih varuje v svoji prikolic, da jih ne bi njegovi čistilci vetrobranskih stekel izgubili. Vendar policija trdi nasprotno in verjetno bo res tako. Prijeti Đeladin je izbral najboljši način, da se uvozna delovna sila ne ukvarja s krajo (če ne upoštevamo nekaj drobnih kraj) temveč z drugim delom, ki gospodarju prinaša zelo dober, zanj »legalen« zaslužek. Če bo Đeladin obsojen se ne bo nič spremenilo, vsaj dokler bodo ostali pripravljani nadaljevati z njegovim delom.

Razpis

Dobre, pogumne in drzne novinarje

redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

IZPOVED UDELEŽENCA PORTOROŠKEGA PRETEPA

Bojan ni ubijal!

O tragediji, ki se je pred dobrima dvema tednoma zgodila na Portoroški noči je slovensko časopisje že poročalo. Smrt sedemnajstletnika naj bi bil zakrivil Bojan H. iz Celja, ki se trenutno nahaja v preiskovalnem zaporu v Kopru. In medtem, ko je regionalno sovražstvo med Koprom in Celjem že doseglo vrelišče in je po izjavah mnogih turistov precej tvegano potovati na našo obalo z avtom s celjsko registracijo, smo uspeli dobiti izjavo udeleženca v portoroškem pretepu. Na dan tragičnega dogodka se je A. M., nahajal v družbi z osumljenim Bojanom H. Njegova izpoved se razlikuje od uradnega poročila. Še več, Hari kakor ga tudi kličejo, trdi, da Bojan H. ni zabodel Sebastjana Štukleka.

Koga je iskala policija?

A. M. je za Novo dobo ponovil izjavo, ki jo je dal tudi koprskim kriminalistom. Dodal je tudi naslednje: »Policija je ves čas iskala storilca, ki naj bi bil oblečen v zeleno majico. Bojan ni ta dan imel na sebi nobene zelene majice, ne pred pretepom ne po njem. Na sebi je imel belo majico in v torbi še eno, rumeno. Saj si ni menda sredi Portoroža, med pretepom nadel zeleno majico, nato zabodel tistega fanta in potem majico odvrnil. Se vam to zdi smiselno? Res je, da smo bili udeleženi v pretepu, dobili smo jih in oni nič manj. Toda Bojan ni nikogar zabodel.«

Pretep pred Arcadio

»Vse skupaj se je začelo na parkirnem prostoru pred Arcadio. Hoco (Hoco je vzdevek Bojana H.), Bohinc in jaz smo stali pred našim avtom, ko je mimo prišla visokorasla ženska. Nekdo od nas je znil: »Kakšna dobra pička!« Takrat se je iz gneče oglašil njen spremljevalec: »Mama ti je dobra,« in nato še nekaj kot: »da ti jo jebem,« ali kaj podobnega. Stopil sem k tipu in mu dejal, naj vzame besedo nazaj. Zgrabil me je za majico in por-

nil na avto. Nato sem jaz nabil njega na avto, začela sva se pretepati s pestmi, njegov prijatelj je hotel izstopiti iz avta, vendar mu je Hoco preprečil. Tisto, da bi naj bil Hoco skakal po avtomobilu ni res, Hoco je namreč skočil preko prednjega dela avtomobila, ko je preprečil namero onega drugega. Ta pretep ni bil dolgo in ko je bilo vsega konec, smo se odpravili v pivnico.«

Maščevanje v pivnici

V pivnici smo bili približno tričetrt ure, ko je v njo vstopila skupina kakšnih dvajsetih Koperčanov. V rokah so držali železne palice in odrezane kable. Z njimi sta bila tudi tista dva, s katerima smo se tepli pred Arcadio. Tista ženska je pokazala s prstom na nas: »Tam so!«

Pristopili so k nam in nam dejali, naj gremo ven. Ko sem rekel enemu izmed redarjev, naj pokliče policijo, ker bo izbruhnil množični pretep, mi je odvrnil: »Dobili boste, kar zaslužite. Pojdite ven.« Ko smo videli, da ne gre drugače, smo se odpravili. Ze na poti ven je začelo deževati pri nas. Nekdo me je od zadaj udaril s palico po glavi, da sem padel na tla. Nisem dobro videl, kdo je bil,

Bojan H.: kriv ali ne?

toda mislim, da eden od redarjev. Začel se je pretep, nekdo me je naspredal, dosti sem jih dobil, toda tudi dosti dal. V vsej gneči sem za trenutek videl, kako je eden izmed redarjev prijel Hoco in ga sunil v zid, on pa se mu je s pomočjo nekega drugega Celjana uspel izviti iz prijema. Prišla je policija in v njihovi prisotnosti sem še dobil nekaj udarcev s palicami. Hoco in jaz sva šla nazaj v pivnico in skozi stranski izhod ven. Šel sem se umiti, ker sem bil ves krvav in nato sem se odpravil proti avtomobilu. Ko sem šel dol proti Kaštelu, mi je naproti prišel nek Celjan in povedal, da so nekoga zabodli. Najprej sem pomislil, da so zabodli Celjana, toda oni je dejal, da gre za Koperčana.«

»Hoco ni ubil tega poba«

»Ko sem prišel k avtu, je za mano prišel Hoco. Takrat še sploh ni vedel, da bi bil kdo zaboden!! To sem mu povedal šele jaz. Ko je to slišal, je dejal: »Potem pa se hitro odpeljimo od tod, sicer bodo stolkli nas in avto!« Sedli smo v avto in se odpeljali nazaj v Poreč. Ko je prišla policija po nas v hotel, smo mislili, da je to zaradi pretepa. Preiskali so mojo sobo in našli tisti bokser z nožem. Kasneje so časopisi pisali da smo bili vsi oboroženi s temi bokserji. To je neumnost. Ta bokser sem imel samo jaz. Nosim ga s sabo, ker so me pred nekaj meseci zabodli. Toda v tem pretepu ga nisem uporabil. Uporabil bi ga le, če bi šel kdo z nožem nadme.

smo bili na tapeti, ker smo se stekli prvi. Zanimivo je tudi ravnanje koprsk policije. Tip, s katerim smo se naprej stekli pred Arcadio, je za njih še zmeraj neznanec, čeprav sem jim povedal njegovo ime. Marko je in če bi hoteli, bi jim dal natančen opis. Toda to jih ne zanima. Zanima me tudi, kako je mogoče, da so lahko civilne osebe v prisotnosti policajev prepisovale osebne podatke Celjanov, zato da bi jim lahko kasneje grozili. Sicer pa so ti sumi na zelo trhljih nogah. Po-

belo majico! Kaj so torej videli očividci? Povem vam, Hoco ni ubil tega poba!«

»Ko so me izpustili iz preiskovalnega zapora, so pred njim čakali ljudje s prižganimi svečami. Res je, da smo se tepli, toda nihče od nas nima nikakršne zveze s tem ubojem. Grozili so nam tudi, da se bodo maščevali. Hocotovi starši nehalno dobivajo anonimne telefonske klice. Zmerjajo jih in jim grozijo. Kaj imajo oni opraviti z vsem skupaj? Če bi radi

Portoroška noč se je izrodila.

V Portoroški pivnici sem se tepel v samoobrambi, pa ga kljub temu nisem uporabil, ker pač ni šlo tako daleč, da bi me kdo napadel z nožem. Prav tako ga nisem nikomur posodil, še najmanj pa Hoco. Za kaj takega tudi drugače nisem imel teoretične možnosti, ker je šlo vse skupaj preveč hitro. Obdukcija bo pokazala, da s tem nožem ni bil nihče zaboden. Ta uboj lahko naprtijo vsakemu svetlolasem fantu, ki se je ta dan nahajal v Portorožu. Vedno se bosta našli dve priči, ki bosta potrdili, da je to storil prav ta, ki so ga imenovali. Mi

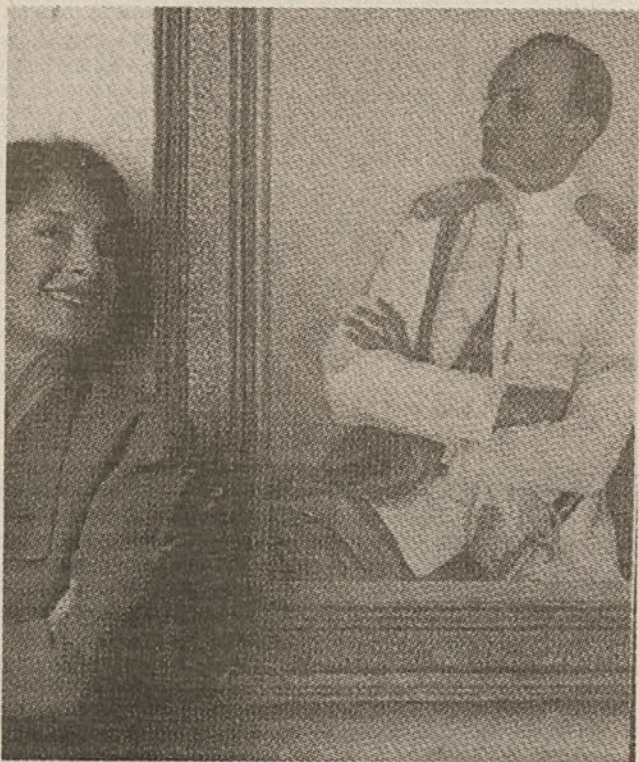
glejte, za uboj, oziroma da je nekdo bil zaboden, sem izvedel od fanta, ki je prišel iz smeri, kamor sem bil namenjen, Hoco pa je bil nekaj minut za mano. Ali se lahko človek ob istem času nahaja na dveh različnih mestih? Policija je ves čas iskala svetlolasega fanta visokega od 180 do 185 centimetrov v zeleni majici in umazanih kavbojkah. Hoco je svetlo las in približno tako visok, toda ta dan je imel na sebi ves čas

komu grozili, naj pokliče mene, Hocotovega očeta pa naj pustijo na miru. In še nekaj je. »Ko boste prišli na obravnavo,« so rekli, »vas bomo vse potolkli.« Maščevali se bodo, pravijo. Maščevali za smrt, ki je nismo povzročili? Odvetnik bo zahteval glavno obravnavo v Ljubljani. Nočem se pretepati le zato, da bi lahko pričal, da sem se tepel v samoobrambi in da Hoco ni storil tistega, česar ga dolžijo.«

14 OBISKOV V DOMOVINI

Jugoslovanska Elizabeta

Obiskovalci si morajo ob vstopu v njeno stanovanje v New Yorku sezuti čevlje, da ne zamažejo tal in tapet, ki so vse v belem. **Princesa Elizabeta** Jugoslovanka je hči Pavla, zadnjega princa regenta Jugoslavije. Pred štirimi leti se je Elizabeta prvič po drugi vojni vrnila v Jugoslavijo. Od tedaj jo je obiskala kar štirinajstkrat. Svoje obiske opisuje kot »način, kako deželi dati nekaj dobrega«.

Elizabeta ob portretu očeta Pavla

Napoj dolgega življenja

Strokovnjaki, ki delajo za eno izmed najbolj znanih farmacevtskih družb na svetu, za Glax, so izdelali kemično snov, ki najverjetneje pomaga ljudem v tretjem življenjskem obdobju, da podaljšajo svoje življenje. Ta substanca se imenuje oldansetron in pomaga ohraniti spomin, ljudem pa vzbuja voljo do življenja. Strokovnjaki so tudi ugotovili, da substanca podaljša življenje kar za osem let. Če bodo prihodnja preizkušanja napoj dolgega življenja še vedno dala pozitivne rezultate, lahko pričakujemo, da bo življenjski napitek prišel v trgovine čez kakšnih pet let in takrat starost nič več ne bo izgledala klavrna.

Najstarejši očka

Lee Colley, dvaindevetdesetletni starček, je verjetno najstarejši očka na svetu. Piletini Avstralec iz Melbourneja, ki je dočkal svojega drugega otroka s petintridesetletno Patty, je na svojega novorojenega sina Oswalda zelo ponosen. Dogodek je proslavil z velikim slavljem, na katerem je prisostvoval tudi Norman, star dvainsedemdeset let, ki je Leejev prvi sin in Oswaldov brat. O dogodku je presrečni Lee pisal v lokalnem časopisju, kjer je navedel možnost, da je postal najstarejši očka na svetu in tudi upa, da bo vpisan v Guinesovo knjigo rekordov.

koroški radio slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

MINISTER VRHUNSKEGA ŠPORTA

Dragan Kićanović v srbski vladi

Tistega dne, ko je bil voden tale razgovor v njegovem kabinetu (Nemanjina 11), je minister za šport in mladino v Zelenovičevi vladi, Dragan Kićanović – šampion jugoslovanske, evropske, svetovne in olimpijske košarke – zaokrožil komaj prvi teden na svojem amaterskem delovnem mestu. Zakaj amaterskem?

»Razlaga je zelo preprosta: v Sopotu (pražilnica kave) imam dvakrat večjo plačo, to je cela zgodba, je odgovoril brez oklevanja.«

V tako kratkem času, kar je povsem normalno, je Kićanović prišel samo do osnovnih idej: resor za mladino bo poveril strokovnjakom in seznanjenim s skupno problematiko, a on, toda nikakor sam, se bo posvetil športu. V šolah (»saj smo vsi začeli na šolskih tekmovanjih«), univerzah (»da bi se klubi vezali na univerze, vendar se bojim, da mi tega ne bomo doživeli«) – do vrhov (»v strategijo gradnje piramide bomo vsekakor vključili Fakulteto za telesno kulturo in Zavod za medicino športa«).

Imeli smo dobra šolska tekmovanja, raznovrstna in kvalitetna, vendar je vse počasi zamiralo in izginjalo. Vem, da ni vprašanje v denarju, ker niso draga. Izgleda, da so se šolske oblasti obrnile proti drugim prioritetam. Ali je takšna politika dobra, ne mislim ocenjevati, toda poglejte, tudi jaz imam sina za prvi razred osnovne šole, ki ima krivo hrbtenico. Vendar, kjer drugje si jo bo popravil, če ne v šoli! Potrebujemo tudi kampe, kjer se bo ambiciozna in talentirana mladina zblíževala in resno vključevala v programe republiških športnih zvez. Tudi to ni drago. Tereni, bazeni in dvorane obstajajo, priprta ali celo zaklenjena vrata – bomo odprli na široko.«

»Ameriški model« je praktično nemogoč na naših višjih šolah in fakultetah?

»Trebaja je vsaj poskusiti. Strpno in počasi dosegati, tam, kjer že nekaj obstaja, pa močno podpreti. In bomo videli.«

Prihajamo do vrhunškega in reprezentativnega športa?

»V karieri igralca in kasneje športnega delavca sem trdil, da se je vrhunski šport profesionaliziral. To sem dokazoval tako z igro, kot z besedo. Vem, da je nemogoče preko noči preiti iz enega odnosa v novi, kdor pa to zmore, naj pohiti, ostali bodo morali za njim. Vrhunski klubi z izkušenimi ljudmi, izkušenejšimi od mene, so prevzeli njihovo usodo v svoje roke. Kaj lahko ministrstvo naredi? Če hoče tudi lahko prevzame športne objekte, treba bo k njim na obisk. Če želijo država Srbija ali privatna podjetja sponzorirati klube, bo potrebno ta denar osvoboditi davka in drugih davčin. Prav tako mi niso jasne obdavčitve nagrad

športnikov; najprej mu jo daš, in to z zamudo, nato naknadno zahtevaš vrnitev enega dela nazaj. Nadalje, loterija izrablja šport, ki od nje ne dobiva ničesar v povračilo.

Nič nimam proti temu, da loterija postavlja vozne rede

kompromisa ali preglasovanja. V bližnji prihodnosti bom formiral ozko strokovno telo, s katerim se bomo skupno borili za interese športa.«

Je treba izvesti tudi svetovno prvenstvo košarkašev 94?

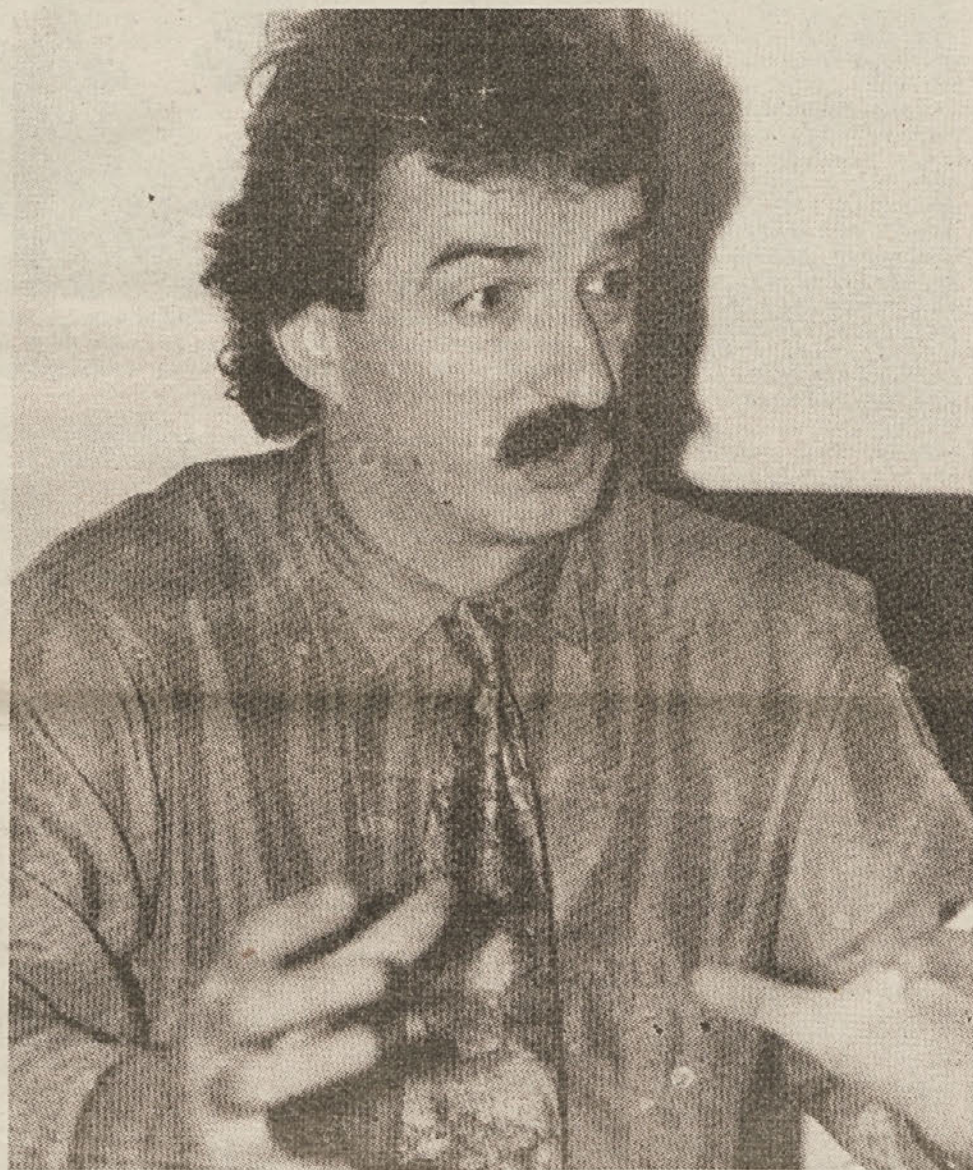
»To je pravo vprašanje za Perućića! V predsedstvu KZJ smo bili enoglasni glede nezadovoljstva, kako sta nam minili dve leti. Posel, vreden nekaj milijonov dolarjev, je postal

vprašaj. Toda zakaj, jaz ne morem odgovoriti.«

Košarkaško sporočilo v tem trenutku?

»Moje športno sporočilo se ne menja: šport športnikom. Politika me ne zanima. Da bi to mogel biti pričetek moje politične kariere? Nemogoče! Nikdar nisem maral fotelja, v njem utoneš, izgubiš oporo, preprosto te požre...»

Prav tako, kot klop za rezervne igralce.«

Kićanović v kabinetu: o politični karieri noče niti slišati.

tramvaja na karte in da se z njimi dogovarjajo. Toda dokler bom jaz tukaj, se ne bo nihče več bogatil na račun športa. Podčrtujem, nihče. Ko sem bil pri Zelenoviću, me je opozoril – »samo da veš, da denarja ni«. Rekel sem – »Vem, da ni denarja, saj nisem prišel, da bi ga trošil, temveč, da bi ga ustvaril. Menim, da se bom sprl z mnogimi ljudmi, mogoče tudi v vladi, vendar jaz nikomur ničesar ne jemljem, le, kar je športnega, mora ostati športu in okoli tega ni pogajanj,

Tomba zaročen

Alberto Tomba, petindvajsetletni italijanski smučar, se je zaročil. Spreten in hiter med vratci, se je Alberto tudi na morju izkazal kot »bomba«, zaročenke oči pa ne skrivajo občudovanja.

Princesa se bo ločila

Takrat, ko je novozelandska športnica Tonkinova objavila, da je kapetan Marc Phillips oče njenega otroka, se je britanska princesa Ana odločila, da naredi konec svojemu zakonu. Ana je edina hči kraljice Elizabete II. in na moč nezadovoljna s svojim soprogom. Klub temu, da je javno oznanjeni očka Phillips novico zanikal, mu žena ne verjame.

In tako bo princesa Ana po osemnajstih letih zakona druga v angleški dinastiji, ki se bo ločila. Pred njo se je tega podviga upal lotiti kralj Henrik, ki se je ločil od svoje četrte žene.

Tako tudi princeske in princi niso več kar so bili. Svet se res obrača na glavo, še pravljicam ne moremo več verjeti.

YUBA STARTA 26. OKTOBRA

Edina jugoslovanska liga?

Kot kaže, naj bi se jugoslovanska košarkarska liga le začela. Ne glede na razmere v vseh drugih športnih panogah, kjer ligaška tekmovanja potekajo ali pa se bodo šele pričela po republiškem ključu, so se košarkarski delavci odločili, da z rokami sežejo v žerjavico.

Yuba (Yugoslav Basketball Association) naj bi bila nekakšna inačica ameriške profesionalne košarkarske lige NBA. Direktorij Yube se je zadnji dan avgusta v Sarajevu odločil za smelo odločitev: košarkarsko prvenstvo se bo pričelo 26. oktobra. Seveda, če se medtem ne bo pripetilo kaj nepredvidljivega. Če o kakšni nepredvidljivosti v današnjih časih sploh še lahko govorimo.

Osnovna zamisel Yube ni sporna. Mirko Novosel, ki je bil poleg Radomirja Šaperja, sedanjega komisarja novoustanovljene Yube, glavni pobudnik nove oblike košarkarskega tekmovanja, je že marca na finalnem pokalnem turnirju na Reki govoril: »Zelimo šport brez politike. Zelimo profesionalne odnose, večji dobiček, polne dvorane. Nočemo tekem, na katerih bomo prodali sto kart ali še manj.« Takrat na Hrvaško še niso padale bombe.

Zato je toliko bolj presenetljivo, da so v Sarajevu vsi hrvaški klubi podprli Yubo. Tam sicer ni bilo predstavnikov Cibone in Oveca Zagreba, ki so zaradi »prometnih« težav ostali doma, a so pooblastili delegate splitske Slobodne Dalmacije, bivšega Popa 84 in Jugoplastike, da glasuje v njihovem imenu. Da glasuje – za Yubo. In to samo nekaj dni potem, ko je novinar Vjesnika Mihovil Švirig v debelo uokvirjenem komentarju veličal potezo Gorana Ivaniševića in Gorana Prpića, ki sta dokončno odklonila nastop za jugoslovansko teniško reprezentanco v septembrskem polfinalnem dvoboju Davisovega pokala. Švirig pa ni edini, ki misli tako.

Totalni profesionalizem je gotovo najboljša rešitev za vsak uspešen šport. Z Vlade Divcem, košarkarjem Los Angeles Lakersov, smo se v mirnem času pogovarjali v Miamiu: »Samo stroga profesionalizacija odnosov lahko našo košarko obdrži na evropskem in svetovnem vrhu. Tudi jaz glasujem za Yubo. Poglejte ameriško prvenstvo: košarka je tu spektakel, gledalci pridejo na tekmo, da bi uživali in se zabavali, rezultat pri vsem skupaj niti ni tako pomemben.«

Divac je bil tudi na evropskem prvenstvu v Italiji, ko je Jure Zdovc zaradi vojne v Sloveniji zapustil reprezentančno vrsto. Jure je dejal, da se je v tistih trenutkih prelomne odločitve počutil osamljenega, da so ga v reprezentanci ignorirali. Jure je ravnal prav, zakaj težko je danes še uporabiti obrabljeno frazo, da se politika in šport ne smeta mešati. Ko pa prva žrtev nesmiselne vojne, se tudi športnik postavi na stran politike svoje države.

Zdaj vojna divja na Hrvaškem. Mrtvih ne štejejo na prste, ampak jih merijo v stotinah padlih. Zelo vprašljivo je, če se bo Yuba tudi v resnici začela. Morda je prav tekmovalni ustroj Yube prepričal hrvaške klube, da se le udeležijo prvega profesionalnega košarkarskega prvenstva na tleh »bivše« Jugoslavije.

Yuba je namreč razdeljena v dve skupini po regionalnem načelu. Le kluba Bosne in Hercegovine sta ločena, kakor je pač »ločena« ta republika. V Skupini A naj bi igrali: Godel Rabotnički, Partizan, Bosna, Vojvodina, Crvena zvezda in Infos RTM (bivši IMT), v skupini B pa: Oveco Zagreb, Sloboda DITA, Slobodna Dalmacija, Cibona, Zadar in Smelt Olimpija.

Tekmovanje v Yubi naj bi potekalo v treh fazah. Najprej naj bi po obeh skupinah odigrali širikozni tekmovalni sistem, vsako moštvo bi v tej fazi odigralo po dvajset tekem. Potem bi po tri najboljšje ekipe iz obeh skupin vstopile v »modro«, tri najslabše uvrščene pa v »belo« skupino. Po dvokrožnem sistemu naj bi moštva odigrala nadaljnjih deset tekem.

V sklepnih fazi je na vrsti končnica (1-4, 2-3), s tem da se polfinalna dvoboja odigrata po sistemu »boljši v treh«, finalni dvoboj pa »boljši v petih srečanjih«. Nobeno moštvo ne bo neposredno izpadlo v nižji krog tekmovanja: zadnje-uvrščeni moštvi bosta igrali v play-outu z ekipama iz nižje lige.

Sistem Yube se lahko v negotovih vojno-političnih razmerah kmalu sesuje. Zato je direktorij Yube pripravil še rezervno varianto. Po njej naj bi se košarkarsko prvenstvo odigralo po turnirskem principu. Nejasno je samo, kje naj bi ti turnirji bili.

Yuba je torej povsem nared. »Majhna« ovira je samo vojna, pa tudi reakcije hrvaške, srbske in slovenske javnosti. Morda pa v Yubi razmišljajo, da bosta Partizan in Cibona morebitno finalno srečanje odigrala v Budimpešti ali Sofiji. Če vojne na hrvaškem kmalu ne bo konec, se bo tudi ideja o Yubi pogreznila v živi pesek. V prvi fazi bo nekako še šlo, za nadalje pa – bog pomagaj.

Se pari 1. kola Yube (26. oktobra 1991): skupina A: Godel Rabotnički-Infos RTM, Partizan – Crvena zvezda, Bosna – Vojvodina; skupina B: Oveco Zagreb – Zadar, Sloboda Dita – Smelt Olimpija, Slobodna Dalmacija – Cibona.

Nogometna Olimpija je slovenska športna javnost skrajda postavila na zatožno klop (v času, ko so Ljubljanci bili še »neodločni«). Kako bo s košarkarji Smelt Olimpije?

BESEDE UMETNIKA

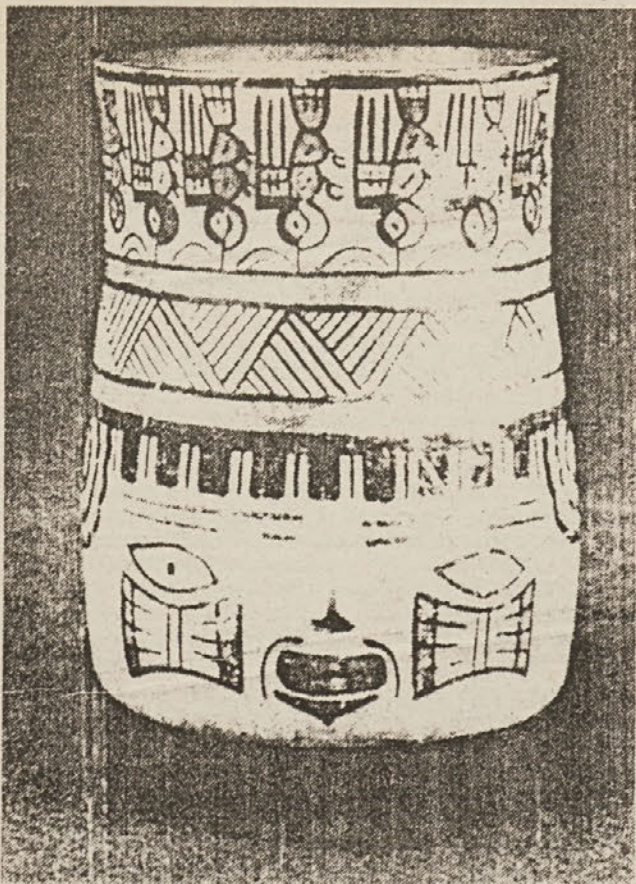
Seng Can

Popolna pot ne pozna tegob,
razen da odklanja, da bi izbirala;
samo osvobodena ljubezni in sovraštva
se odkriva v popolnosti in brez plašča;
en delček razlikovanja
in nebo in zemlja sta razdvojena;
če jo želiš videti pred seboj,
ne imej določenih misli niti za niti proti
njej.

RAZSTAVE

Inki-Peru: visoka kultura Indijancev skozi tri tisočletja

Enkratna razstava, ki si jo lahko ogledate še do 8. decembra v Grajskem muzeju v avstrijskem Linzu je prav tako, kot mnoge druge velike razstave podobnega koncepta, preletela že več evropskih mest. Po prvi postavitvi v Bruslju, je odšla v Madrid, od koder je maja prispela v Linz, od koder je še namenjena v Berlin in Rim.

Tematika in rdeča nit razstave ne obsega le inkovske države in kulture, ampak še najpomembnejše, do sedaj poznane visoke kulture pred-španskega Peruja. Zaradi tega ima linška verzija razstave tudi podnaslov »Indijanske visoke kulture skozi tri tisočletja«. Takorekoč datira najstarejši razstavljen kos nekam v leto 1800 pred Kristusom, čeprav je datum težko določljiv in keramična figura pripada neki nepoznani kulturi. Najmlajši predmet, Klobuk iz pisanih peres, pa poroča iz zgodnjih kolonialnih časov, nekje v letu 1700 n. št.

Skoraj 450 objektov lahko vidimo v prostorih tega gradu, ki je še časovno in prostorsko prirejen za takšno medsebojno srečanje dveh popolnoma različnih kultur, kar so temeljito pripravili s pomočjo razpoložljive tehnike, med katero niso bili izvzeti niti računalniki. Tako je razstava Inki-Peru prva, ki je bila v celoti označena in načrtovana s pomočjo računalnikov.

Osnovna razstava se neha nekje med leti 1533–1542, ko je propadlo kraljevstvo Inkov, v Linzu pa so k njej dodali še izseke iz odkrivanja te staro-indijanske kulture v 19. stoletju. Oba dela v popolnosti povezujejo odlomki iz Slikovne kronike Poma de Ayala iz druge polovice 16. stoletja z mnogimi odtisnjanimi podobami iz pozne inkovske faze.

SODOBNI KLASICIZEM KAROLE ARMITAGE
Izzivalen svet plesa

Balet, moderni ples, jazz, rock, film in japonsko »NO« gledališče so samo nekatere sestavine, ki jih v svojih projektih uporablja Karole Armitage, ena od najbolj smelih koreografinj našega časa. Njeno izrazoslovje je nasprotujoča si mešanica klasičnega baleta, modernega plesa in kričavega seksualnega šopirjenja. Njene produkcije so eksplozivna področja provokativnih kostumov, pripomočkov in dodatkov. Sama pa vse skupaj imenuje »sodobni klasicizem«.

Razkošna scena in z električno nabito koreografijo nastajata pri njej doma: vse namreč napravi s svojim možem, slikarjem Davidom Salleom, ki ji pripomore ustvarjati enkratni pogled na svet plesa. Svoj prvobitni imidž si je širila kot »punk balerina« newyorške scene, z zadnjimi deli pa se zdi, da je na pravi poti za preboj na vrh.

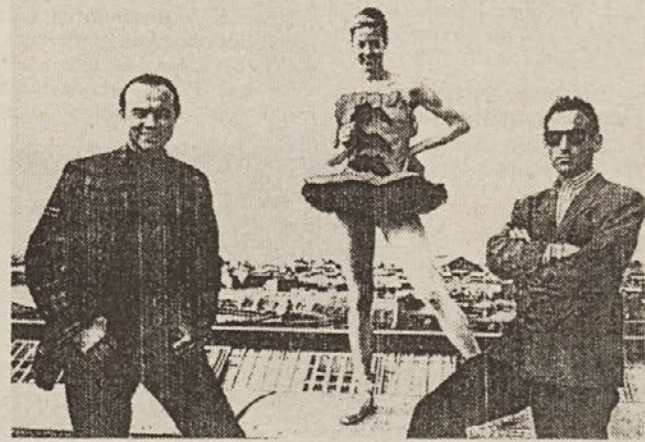
Dolga pot koreografinje se je začela v Ženevski baletni skupini in po enem letu nadaljevala v plesni skupini Mercea Cunninghama, eni najbolj cenjenih skupin modernega plesa na svetu, kjer je izvrstno delala pet let. Leta 1981 je skupino zapustila in se predstavila kot koreografinja dela Drastični klasicizem, polnega agresivnosti, s katero je šokirala poznavalce. Blazni koraki, skrajno nenavadni kostumi in tako oglušujoča punk glasbena podlaga, da so gledalci potrebovali vato v ušesih, so bili bazični elementi. Sama razlaga, da ples odločno »ni bil uravnotežen ne tekoč ne v meri. Bil je poln strasti, nasilja in erotike, kar nekateri povezujejo z rock in rollom.«

Zapustila je Ameriko in njeno publiko, da si opomore in odletela preizkusiti Evropo. »Evropejci so mnogo bolj odprtih glav.« se ji zdi. »So bližje ideji, da se umetnost mora spreminjati.« Ko se je leta 1983 spet vrnila z Rajem, so postavitev, dekor in glasba še vedno ostali uporniški, medtem ko je bila tehnika presenetljivi odmik od modernega plesa. Armitage se je odločila, da bo obnovila svojo zgodnejšo zaobljubo baletu. Vpletla je klasični ples v sodobno estetiko.

V Raju in naslednjem Wateau dueti je manipulirala s tradicionalnim izrazoslovjem, da bi izrazila svojo vizijo današnjega življenja v tem nasprotujočem si, kaotičnem svetu. Izkoristila je formalna baletna pravila, a odvrгла tradicionalne oblike. Pogosto se je ta dvojnost izražala v dveh delih telesa naenkrat – noge lepo postavljene z veliko napetosti in telesa zasukana v drugo smer. Armitage se je počutila, da s tem dela

poklon baletu, »njegovi prožnosti, zgodovini in lepoti.«

Pomagali so ji ljudje s polno volje in entuziazma. Mihail Ba-

Karole Armitage s svojima sodelavcema: oblikovalcem postavitev Davidom Salleom (desno), ki je znan po svojih slikah in kostumografom Christianom Lacroixom (levo), malim princem mode.

rišnikov je po premieri odvihral k njej za oder in jo povabil, da napravi koreografijo za balet v izvedbi ameriškega baletnega teatra; Rudolf Nurejev jo je pooblastil za delo za pariško Opéro in balet. Samo pet let zatem, ko je zapustila Cunninghamovo skupino, se je Armitage uspela prebiti kot koreografinja svetovnega pomena.

S prestopom v bolj uveljavljene vode je pustila punk glasbo za sabo in postavila Elizabetinsko fraziranje poznega Alberta Aylerja na glasbo Weberna, Stravinskega in japonskih melodij, ki jih je izvajal čelist Yo Mo Ma. V obledelih angelih je uporabila glasbo Charlijeja Mingusa in pokazala občutek za kompleksne jazz ritme. Sam plesni izraz pa je začel izgubljati ostre robove. Časopisi so pisali, da je Armitage začela z »bolj čustveno toplim pristopom in zmanjšala nivo nasprotij v delih... ciljajoč na harmonijo bolj kot na enkratno disonanco.

Vendar pa ni bila nikoli med tistimi, ki izpolnijo pričakovanja. Čeprav se je jakost zvoka na njenih plesnih koncertih znižala, so njena dela postala bolj provokativna kot kadarkoli.

Združila je večplastno koreografijo z večih pogledov in virtuoznost bolj kakor v kateremkoli njenem zgodnjem delu.

Moč ji dajejo plesalci, ki so se mojstrsko izpopolnili v hitrih premikih in spremembah, značilnih za Armitage in stil – so enako vešči v špičakih, usjernih škornjih in visokih petah. Bolj jasno lahko povemo, da ima Armitage sedaj čistejšo idejo, kako utelesiti »sodobni

Slovensko
Ljudsko
Gledališče
Celje

vabi k vpisu abonmaja za sezono 91/92:

ŠKRLATNI
OTOK

MIHAIL BULGAKOV
Režija: Katarina Pegan

ČRNA
Komedija

PETER SHAFFER
Režija: Vinko Mödern-dorfer

SKRIVNI
DNEVNIK
JADRANA
KRTA
SUE TOWNSEND

Režija: Dušan Škof

V.I.K.T.O.R
ALI OTROCI NA OBLASTI

ROGER VITRAC
Režija: Franci Križaj

ShErlockov
Za Dnji Rič
me

CHARLES MAROWITZ
Režija: Jaša Jamnik

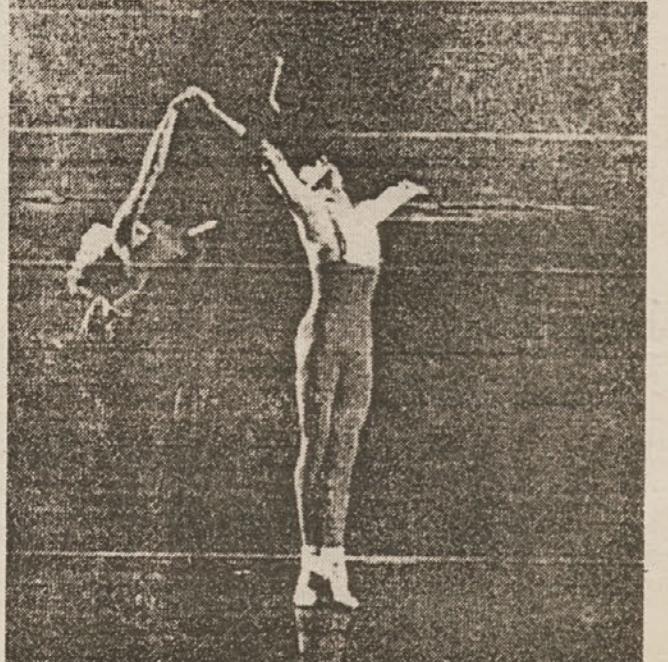
abonmajsko gostovanje
Prešernovega gledališča
iz Kranja

Edward Albee: KDO SE
BOJI VIRGINIJE WOOLF?,
režija Barbara Hieng Sa-
mobar

Gledališka blagajna bo
v času vpisa, to je od 9. do
19. sept. odprta vsak del-
avnik od 9. do 11. in od 17.
do 19. ure. Informacije na
telefonskih številkah 25-
332 in 24-637. Vabljeni!

Punk princesa new-yorške scene je odrasla.

Zmes akrobacije, plesnega ekshibicionizma in baleta.

PRED EKRANOM

Kaj bo nadomestilo video?

Trenutno se v ZDA odvija prava držaba za novo tehnologijo »interaktivnosti«, ki omogoča, da lahko gledalci vplivajo na dogajanje na televizijskem ekranu. Glasbeni video spoti so se zaenkrat izkazali za najbolj plodna tla za take poskuse in nekateri glasbeniki kot so Fleetwood Mac in Peter Gabriel že ponujajo svoje komercialne pakete. Te dajejo gledalcu možnost, da sam prestavlja med različnimi snemalnimi koti med posnetki koncertov, ali pa da sam izbere med promocijskimi spoti za določeno ploščo. Večina največjih proizvajalcev že pripravlja lastne sisteme, za katere pravijo celo, da bodo v devetdesetih letih tako pomembni, kot je bil video v osemdesetih.

JAMES DEAN ŽIVI

Kanal Jimmy

Petintrideset let po smrti Jamesa Deana se industrija, ki izkorišča njegov mit še vedno krepi. Francoska pop kultura, ki je vedno črpala iz ameriških legend kot so Levi's 501, Harley-Davidson, Keith Haring in Motown je doživela nov val James Deanovske evforije odkar obstaja od januarja letos privatna kabelska postaja Canal Jimmy, ki je posvečena njegovemu imagu.

Kanal je plod ideje Michela Thoulouza, programskega urednika pri kabelski mreži Canal Plus International, ki je na televiziji pogrešal glasbo, avtomobile in dekleta. Program poleg glasbenih filmov, koncertov in kulturnih filmov iz šestdesetih let predvaja tudi oddaje, v katerih gledalci izvedo, kako se izogniti davkom, kako goljufati na vlaku in kako nositi obleke ne da bi zanje plačali, s čimer bi rad štiridesetletni Thoulouze vcepil francoski mladini nekaj Jimmyjevega uporniškega duha.

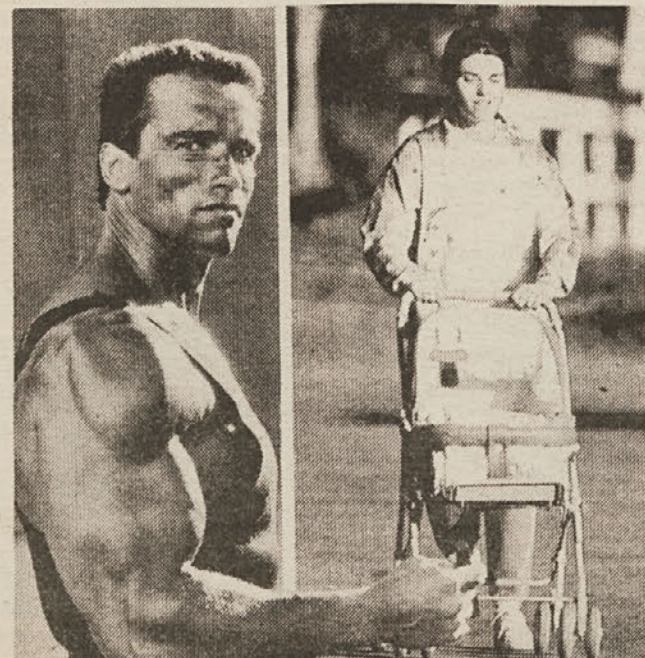
Julijine muhe

Julia Roberts neutrudno lomi moška srca. Jason Patrick, avtor filma Pretty woman je zapustil svojo zaročenko tik pred poroko in nadaljeval strastno ljubezensko zgodbo z vročekrvno Julio, ki pa se ni najsrečneje končala. Dva zaljubljenca sta se nekaj časa nahajala v najetem bungalovu v Hollywoodu, kasneje pa sta odpotovala še v New York, kjer se je njuna strast ohladila. Julia Roberts, odlična igralka, je Jasona zainteresirala za delo v Spielbergovem filmu Hook, vendar je Jason, utrujen od vseh njenih zapovedi in želja naredil konec in odšel k drugi žrtvi. In katera je bila to? Meg Ryan ali pa Michelle Pfeifer, saj sta obe težko čakali na njegov klic.

Shwarzenegger bo očka

Arnold Schwarzenegger, glavni junak filma Terminator 2, je bodoči očka, saj njegova žena Maria Shriver prav v teh dneh pričakuje, da bo luč sveta ugledalo njeno drugo dete. Tako bo Arnold, simbol fizične moči in lepote telesa, ob dve leti stari Katherini, ponovno postal razneženi »papa«. Kot pišejo nekateri ameriški časopisi, velja glavni uspeh Terminatorja 2 pripisati prav še nerojenemu otroku, saj je Schwarzenegger ob srečni veliki družini in ob veselju, da bo kmalu očka, dal vse od sebe in poskrbel, da se večmilijonska množica gledalcev v kinodvoranah ne bo dolgočasila. Tako kot se ne bo dolgočasil tudi on, ko bo pestoval majhno štručko.

MUZIKA JE BIZNIS

Šola se je začela in spet je napočil čas koncertov. Tisto, kar je bilo izpuščeno zaradi prevelike vročine, bo, upajmo, dobilo priložnost zgoditi se. In medtem ko vesoljna Slovenija ugiba, ali je Helena Blagne nosila gate ali ne, se v marsikaterem koncertnem placu sprašuje, če se sploh še izplača prirejanje koncertov, ali pa je najbolje prostor preurediti v diskoteko ali kaj podobnega.

Vzrokov za malodušje je verjetno več. Prvi in glavni je verjetno splošno obubožanje, ki avtomatično povzroča skromnejše večerno in nočno življenje. Druga kvaka pa je, da je slovenski glasbeni prostor v nekakšni one-way izolaciji. To preprosto pomeni, da slovenski bendi sicer lahko igrajo zunaj, problem pa je z gostovanjem bendov od drugod. Tako bomo, na primer, na Novem Rocku namesto Američanov Screaming Trees kot glavno točko večera gledali Miladojko Youneed. Podobno se je zgodilo na Brooklyn festivalu v Puli, ker organizator pač ni mogel dobiti kakšnega eminentnega benda iz tujine, ki bi privabil rajo. Vojna, pač. Tudi Siouxsie & The Banshees so dolgo viseli v zraku in še zdaj ni stoodstotno da bodo nastopili. Grenak priokus v suverenem ajmohcu je očitno prisoten tudi na tem področju.

Naj bo tako ali drugače lagali bi, če ne bi kljub vsem težavam vedrili čela. Saj veste, po četrti vojni bo že bolje... Skrb vzbujala le upravičen strah, da bo zdaj na koncertih še več policajev v civilu, kot jih je bilo v znamenitih naci-punk časih. Saj ne bi imeli nič proti njim, le vstopnino naj plačajo, tako kot vsi drugi. Se bo vsaj organizatorjem zagotovo izplačalo prirediti koncerte.

LESTVE

Velika Britanija (NME)

- SINGLI
1. BRYAN ADAMS - (Everything I Do) I Do It For You
 2. HEAVY D & THE BOYZ - Now What We Found Love
 3. GUNS'N'ROSES - You Could Be Mine
 4. JASON DONOVAN - Any Dream Will Do
 5. C & C MUCIC FACTORY ft. FREEDOM WILLIAMS - Things That Make You Go Hmm

Velika Britanija (NME) - albumi

1. THE JAM - Greatest Hits
2. CHER - Love Hurts
3. TOM PETTY AND THE HEARTBREAKERS - Into The Great Wide Open
4. REM - Out Of Time
5. LUCIANO PAVAROTTI - Essential Pavrotti II

ZA VEDNO Z NAMI

- Pred 5. leti
CHRIS DE BURGH - The Lady In Red
- Pred 10. leti
SPANDAU - BALLET
- Chant No. 1
- Pred 15. leti
ELTON JOHN & KIKI DEE - Don't Go Breaking My Heart
- Pred 20. leti
T REX - Get It On
- Pred 25. leti
THE TROGGS - With A Girl Like You

NOVICE

FRANK ZAPPA bo resnično kandidiral za predsednika Združenih držav Amerike! Novinarjem je pred nedavnim izjavil, da se bo udeležil volitev za leto 1992, da »bi preučil svoje zmožnosti«.

Frančka za predsednika!!!

MUDHONEY so predstavili datume svoje evropske turneje, da bi jih uskladili z izidom albuma »Every Good Boy Deserves Fudge«, ki naj bi bil izšel sredi avgusta. S tem albumom so Mudhoney že imeli nekatere probleme, saj bi najprej moral iziti že pred nekaj meseci. Singl s tega albuma je že izšel konec julija, imenuje pa se »Let It Silde«.

NAPALM DEATH imajo novega bobnarja. Mick Harris, prejšnji bobnar in najstarejši član benda jih je zapustil ter osnoval nov projekt s kitaristom benda GODFLESH, Justinom Broadrickom. Projekt nosi naslov SCORN. Hkrati je Harris pri založbi Earache izdal ploščo z naslovom »Painkiller«, ki jo je posnel v sodelovanju z Johnom Zornom in Bilom Laswellom. Novi bobnar NAPALM DEATH je Danny Herrera in je že nastopil z njimi na festivalu v vzhodni Nemčiji.

Perry Farrell in David Navarro, pevec in kitarist skupine JANE'S ADDICTION sta se sprla na prvem večeru potujočega severnoameriškega festivala »Lollapalooza«. Sceno sta uprizorila kar na odru, ko je kitarist poskušal zadeti Farrella s svojim instrumentom. Pevec se je projektilu izognil in kitarista je zadela enega izmed obiskovalcev v obraz ter ga poškodevala. Ostanek njihovega koncerta je občinstvo spremljalo s skandiranjem »Bullshit! Bullshit!«.

METALLICA so izdali singl z naslovom »Enter Sandman«. To je prva založniška poteza odkar so izdali zbirko singlov »The Good, The Bad And The Live«. Ob singlu, ki je sicer vzlet z njihovega novega albuma je ob štirih fotografijah priložen tudi originalen demo posnetek.

STIFF LITTLE FINGERS so spet skupaj. Pridružil se jim je bivši basist benda THE JAM in skupaj so jo mahnil v studio. Album, ki ga nameravajo posneti, bi se naj imenoval »Flags And Emblems«, izšel pa naj bi pri založbi Essential.

Se ena domača novica. SIOUXIE & THE BANSHEES bodo nastopili v Ljubljani! Datum, predviden za koncert je 8. 10. Upajmo, da ne bo spet kakšna vojna posegla vmes.

NOVI ROCK bo po vsej verjetnosti razdeljen na dva večera. Prvi se ima zgoditi v Križankah, drugi pa v KUD France Prešeren. Napovedani gostje, Screaming Trees so nastop odpovedali, zato bodo večer kronali Miladojka Youneed.

VIDENO

BROOKLYN FESTIVAL PULA, 23., 24. 8.

Letošnji festival v Puli se od lanskoletnega razlikuje v dveh stvareh. Prva in seveda tudi najbolj pomembna je ta, da so to leto v Pulo bili vabljeni le naši bendi. Druga in malce manj pomembna, toda še zmeraj v povezavi s prvo, pa je ta, da je letošnji festival privabil mnogo manj glasbe željnih ušes. Tisto, kar je lani Foxu (organizatorju) popolnoma spodletelo, je letos vsaj delno uspelo Majiču. Bendi so vsaj približno nastopali ob napovedanih urah, kljub temu da je ozvočenje ves čas crkvalo.

Čeprav si o bendih prvega večera, Overflow, Strelnikoff (dobro blago se samo hvali!), Lolita in The Spoons mislim vse najboljšje, sem še zmeraj mnenja, da bi za vodilni nastop tega večera potrebovali kakšen večji bend. Problem je le v tem, da je ta večji bend že bil bukiran za drugi večer, Disciplina Kičme namreč, potem pa se z velikimi bendi iz južnoslovenskih krajev počasi neha. Morda bi užgal sistem: Partibrejkers-Kičma ali kaj podobnega, morda bi v kombinacijo padli tudi Let 3, kaj vem.

Kratka obnova vsega skupaj, torej. Prvi večer so nastopili Antidot (okroglih deset let za časom), Antiotpad (korak dalje od predhodnega benda),

KINO

Come And See The Paradise - film Alana Parkerja je družinska saga, v ozadju katere se skriva ena izmed najbolj temnih strani ameriške zgodovine, deportacija ameriških Japoncev po napadu na Pearl Harbour. Tistim, ki so videli Angel Heart in Mississippi Burning ne bo težko presoditi, ali gre še za kaj več ali ne. Glavne vloge: Dennis Quaid, Tamlyn Tomita, Sab Shimono.

Meryl Streep v »A Cry In The Dark«.

A Cry In The Dark je ekranizacija zgodbe o tragediji Lindy in Michaela Chamberlaina, ki sta bila po nesrečni smrti svoje hčere povrh še po krivici obsojena na umor. Šele leta 1988 so ju oblasti končno oprostile vsake krivde za smrt male Azarie. Zgodba o netolerantnosti družbe, zgodba o pogromaštvu in množični psihozi. Igrajo: Meryl Streep, Sam Neil, Bruce Myles, režija Fred Shepisi.

TREND

Ostriči si dolge lase in postati največji frajer v svoje selo.

Cigarete »Smrt«

Že dolgo časa poteka kampanja proti kajenju, ki je prve korake napravila, ko so prepovedali reklamiranje tobaka v medijih. Sedaj pa so, ker očitno ni še nič dovolj zaleglo, šli v Ameriki celo tako daleč, da so oblikovali nove cigarete z imenom Smrt (Death), ki so se že prodale v 25.000 paketih. Kdo jih je pokupil, ne vemo, lahko si le mislimo, da v glavnem nekadilci, ki bodo z njimi plašili svoje nasprotnike, oziroma kadilci s smislom za humor. Celotno opozorilo o škodljivosti je razširjeno glede na standardno, ki se glasi, da kajenje škodi zdravju. Seveda se pri nas še ne dobi, vendar kljub temu, kadilci, pozor: pripravite se na nov boj.

Za kaznen so ga ostrigli

Svoboda tiska si marsikje predstavljajo preveč svobodno. In tako se je zgodilo, da je bil dopisnik uglednega teheranskega glasila »Abrera« iz mesta Dašte Mogan nevsakdanje kaznovan. Tamkajšnji sodnik ga je obsodil na kaznen strženja na golo ob zvezanih rokah na hrbtu. Le takega so ga zatem pokazali meščanom. Sodnik se je za takšno kaznen odločil, ker je Amin Seferija pisal preveč svobodno.

Ker pri nas naokrog hodi še veliko dolgolasih novinarjev se lahko vprašamo ali je to posledica milih sodnikov ali pa nesvobodnega izražanja.

PREGANJANJE DOLGČASA

Avtobus preteklosti

V Hollywoodu se vsega spomnijo. Ker so ameriški otroci zelo neradi obiskovali nedeljski verouk, so se pač morali spomniti nekaj izvirnega. Našli so star avtobus, ki so ga že pred leti izločili iz prometa, prej je služil za prevoz turistov do studijev ameriškega filma, in ga predelali v prav originalno zamisel. Ideja je obrodila neverjetne sadove. Avtobus s kipom Tutankamona se je tako obnesel, da otroci sedaj vsako nedeljo z neprikritim veseljem sedejo v avtobus preteklosti in odidejo poslušat svojega dušnega pastirja. Srečni pa so tudi otroci vsega sveta, saj avtobus spet uporabljajo tudi za turistične prevoze in vožnja v misteriozno preteklost je že začela prinašati ogromne denarce.

REKORDNA UŠESA

Čudo narave

Buggy je majhen angleški zajček, ki je kljub temu, da je star samo eno leto, znan že po vsej Angliji. Kot vsak zajec ima tudi Buggy svoje značilnosti. Najbolj znan je po svojih ušesih, ki smo jih komaj ujeli v fotografski objektiv. Dolžina njegovih uhljev je kar 79 centimetrov in ker je Buggy star samo eno leto in njegov telesni razvoj še ni končan, lahko pričakujemo, da bodo njegovi uhlji še porasli. Ker ga kot zajca ne čaka najbolj rožnato življenje in ga je mati narava obdarovala z neverjetnimi lastnostmi, mu želimo vsaj to, da bi prišel v knjigo rekordov, za nagrado pa bi lahko dobil malo detelje in korenja, saj bo lastnikom nedvomno prinesel velik sloves.

PO PREŽIVETEM SAMOMORU

Maria Schell ni več v krizi

»Odkar sem bila čisto blizu smrti, me ni več strah življenja,« meni danes Maria Schell, nekaj mesecev po neuspelem samomoru.

Danes je vidno vitkejša, kot je bila pred tem dejanjem, kratko prstriženih las, v belih hlačah in mornarskem blazerju iz kašmirja. Torej, Maria Schell je ponovno tukaj. Komaj trije meseci so minili, odkar je poskušala narediti samomor s tabletami. Sedaj se ponovno pojavlja v javnosti. Za fotografe je njena pojava sladko presenečenje. Sama danes pravi, da to ni bil poskus samomora, ampak poskus rešitve duše. Če bi hotela zares umreti, pravi, bi pustila poslovilno pismo.

Kaj naj bi bil temu vzrok, po večinskem mnenju poskusu samomora, pa za sedaj še ostaja uganka.

Nekateri ugibajo in pravijo, da morda zato, ker bi morala

s Siegfriдом Rauchom zaigrati svojo lastno smrt.

Drugi spet ugibajo in pravijo, da jo je prizadela njena selitev iz Münchna, ki ji ni bila po volji.

Tretji spet natolcujejo in pravijo, da jo je prizadela ločitev od Veita Relina.

Kateri imajo prav, ne vemo, morda so vsa dejstva skupaj pripomogla k tragični odločitvi.

Sama pa pravi, da sta si z Veitom Relinom še vedno blizu, vendar ne spita več skupaj, potihoma pa še doda, da morda do tega še pride.

Pravi, da je ob tem nesrečnem dogodku dobila na tisoče pisem svojih oboževalcev in prijateljev.

Danes se spet počuti močna in samozavestna. Hvaležna se čuti vsem, ki so ji pomagali. Ima občutek kot da je prebolela težko bolezen. Vendar je ni strah, kajti problemi so proč.

Sporočilo iz vesolja za Busha

Kolumbijski državljani Luis Rodriguez trdi, da so mu bitja iz vesolja v hrbet vgradila nekakšno napravo preko katere ima stalno zvezo z vesoljskim poveljstvom. Preko nje je dobil sporočilo katero mora nemudoma oddati predsedniku ZDA Bushu in kolumbijskemu kardinalu Mariu Revoleu. Vsebine le te ne namerava izdati drugim. Pravijo, da Rodriguezu nihče ne verjame.

Če bi bitja iz vesolja hotela predati kakršnokoli sporočilo Bushu bi se verjetno glede na svoj položaj, obrnila kar na predsednika samega. Ni pa prav, da mora Rodriguez na svojih plečih prenešati poleg svojih tegob še medplanetarno diplomatsko službo.

OD TOD DO OČETOVSTVA

Warren lepotec

Dolga leta je bil Warren Beatty najbolj zapeljiv Hollywoodski moški, ki je imel romance s tako bleščečimi zvezdami, kot so Julie Christie, Diane Keaton ali Madonna, ki se je spretno izogibal vsem pastem trajne zveze. Toda kaže, da so njegovi samski dnevi mimo. Štiriinpetdesetletni Beatty si bo očitno naložil breme očetovstva. Pred mesecem dni je notorični ženskar objavil, da on in trintridesetletna Annette Bening, soigralka v pravkar posnetem filmu Buggy, »pričakujeta v začetku prihodnjega leta rojstvo otroka«. Dobre novice so seveda sprožile tudi vprašanje, kdaj se bosta poročila. O tem ni Warren zinil nobene. Korak za korakom, kajne?

Bodoča starša: Annette Bening in Warren Beatty

MIROROLKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-jev, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

Maria Schell, tri mesece po neuspelem samomoru.

EKSKLUZIVNO: ASTRO MAGIČNI HOROSKOP PRVIC V SLOVENIJI

Kaj vas čaka do konca leta

Kako izračunate število, ki določa vašo usodo?

Seštejte posamezne številke vašega rojstnega datuma. Primer: rojeni ste bili 14. 9. 1941. Štejte torej 1+4+9+1+9+4+1. Štejte dalje, dokler ne pridete do enomestnega števila: 2+9=11, 1+1=2. Število, ki določa vašo usodo, je torej 2. Iz tabele lahko razberete, da ustreza število 2 Mesecu.

DNEVI V TEDNU IN POMEN PLANETOV

Število	Dan v tednu	Planet	Razlaga
1+4	Nedelja	Sonce	Samozavestno sijoče sonce. Jaz hočem, torej lahko. Sem ponosen in močan. Vse je odvisno od mene. Energijo črpam iz samega sebe. Odprtost, pomemben položaj, priznanje.
2+7	Ponedeljek	Mesec	Sem čustven in romantičen. Sem razpoloženjski in spremenljiv. Dovzetan sem za vplive drugih, simpatičen in privlačen. Ljubim potovanja in vodo.
9	Torek	Mars	Sem gonilna sila, energija, uspeh, se borim, vzdržim napore, zmagam. Sem strasten in vztrajen.
5	Sreda	Merkur	Sem »božji poslanec«, planet govora, mimike, izražanja z gibi kot tudi govornišva. Intelktualno vedno iščem nova obzorja in ideje.
3	Četrtek	Jupiter	Jaz sem velika sreča, uspeh, dobronamernost, dobrosrčnost, nežna sila. Velikodušnost, pa tudi gonilna sila in modrost.
6	Petek	Venera	Sem ljubezen, simpatija, imam srce in sem čutven. V meni so združeni igra, umetnost, kot vse lepo.
8	Sobota	Saturn	Sem usoda, mir in vztrajnost. Načrtujem dolgoročno, razvijam se pozno, sem ambiciozen plezalec in dosežem visoke cilje. Do sredine življenja sem zadržan.

BIK (21. 4. do 21. 5.)

Bik v znamenju Sonca, Marsa in Saturna

Poklic: v začetku avgusta bo vse potekalo zadovoljivo, ne da bi se morali preveč truditi. Pripravite si delo, ustvarite si rezervo za težen september. Takrat boste opravljali nadure in se jezili na kolege. Previdno morate delati od 3. do 23. 9. Ste nezbrani in delate napake, kar lahko ima nezaželene posledice. Nove poklicne možnosti se vam obetajo od 11. do 26. 11. Dobili boste finančno ugodne ponudbe. Partnerstvo: ves avgust bo poln napetih odnosov. Za neporočene je najugodnejši čas, da se zaljubijo, od 10. do 29. novembra. Zveza, ki jo bodo takrat vzpostavili, bo zelo stabilna in bo pomenila srečo za vse življenje.

Zdravje: avgusta boste imeli težave z živci in krvnim obtokom.

Bik v znamenju Meseca in Venere

Poklic: imate občutek, da ne napredujete kot bi želeli. Nekdo vas bo rinil v ospredje od 2. do 22. septembra. Na vas bo postala pozorna neka višja in vplivna oseba. Tudi denarni uspeh se obeta. Septembra se morate zavarovati pred spletkami v podjetju.

Partnerstvo: avgusta bo prišlo do hujšega spora, boste tarča nezadovoljstva. Septembra boste imeli možnost, da utrdite svojo zvezo in izpolnite staro željo.

Zdravje: s svojo kondicijo ne pretiravajte. Od 10. do 30. 8. boste imeli probleme s srcem, v začetku septembra pa morate paziti na glasilke, sicer vam grozi zdravniška intervencija. Od 3. do 18. 10. boste zelo utrujeni.

Bik v znamenju Jupitra in Merkurja

Poklic: od 22. 8. do 19. 9. in od 8. do 18. 11. boste dobili nepričakovane ponudbe. Imeli boste možnosti, o kakršnih ste lahko doslej le sanjali. Toda dobro premislite. V času od 10. do 19. 9. ne podpisujte nobenih pogodb.

Partnerstvo: partnerja boste prepričali v pravilnost izbire. Septembra in oktobra bo imelo prednost zasebno življenje. Kdor bo iskal partnerja, bo imel velike možnosti, celo poroke. Novembra računajte z naložbami v lastnem domu.

Zdravje: avgusta bo potrebna previdnost pri športnih aktivnostih, oktobra ne smete pozabi-

ti na šal, ogroženo je grlo. Čas med 10. in 29. 9. ter 2. in 15. 12. bo ugoden za okrevanje.

DVOJČKA (22. 5. do 21. 6.)

Dvojčka v znamenju Sonca, Marsa in Saturna

Poklic: čas do konca leta namenite nadaljnemu izobraževanju. Cenili bodo vaš bister duh, raznovrstnosti idej, vam naložili nove naloge, ki bodo prinesle tudi denar. Bodite dosledni in razporedite svojo energijo. Posebej ugodne možnosti so od 13. 8. do 10. 10.

Partnerstvo: morda boste avgusta spoznali partnerja svojih sanj ali se ponovno ogreli za staro ljubezen. Amor bo na vaši strani do sredine septembra, nato bo nastopilo sušno obdobje v ljubezni. To bo posebej prizadelo dvojčke v znamenju Saturna.

Zdravje: avgusta vam bo šlo odlično, prekipovali boste od energije, nenehno boste hoteli nekaj početi. Od 20. 9. dalje bo zopet vse po starem. Tudi jesenska gripa v oktobru vam bo pobrala precej moči.

Dvojček v znamenju Meseca in Venere

Poklic: Avgusta boste uveljavili svoje zamisli. Največje uspehe boste imeli od 6. do 25. 9. in od 25. 9. do 2. 10. Takrat si lahko zastavite najvišje cilje. Previdnost pa 26. 11., ko lahko pade vsak posel.

Partnerstvo: Julija ne bo vzponov in padcev. Med 10. in 22. 9. se bo pojavila oseba, ki vas bo zelo vznemirila. V ljubezni boste resnično uživali med 15. in 25. 10. Decembra si ne smete ustvariti iluzij.

Zdravje: Avgusta boste imeli energije za dva, septembra si privoščite počitek ob koncu tednov. Veliko se ukvarjate s športom in sprehodi na svežem zraku. Med 10. in 27. 10. pazite na srce in krvni obtok. Previdnost 10. 12. – nevarnost poškodbe.

Dvojček v znamenju Jupitra in Merkurja

Poklic: Avgusta boste imeli veliko poslovnih uspehov. Do partnerjev ne bodite preveč zaupljivi. Izkoristite ugodne možnosti med 16. in 27. 9. Od 9. do 19. 9. računajte tudi z izgubami, pazite na denarnico. Ves oktober bo primeren za nov začetek, tvegajte pogumno, kar boste sedaj začeli, ne more biti narobe.

	»NOVA DOBA«	NEKDANJI RUSKI VLADAR	ROŽA	NOVO MESTO	OBVESTILO	PISEC LJUBAVNIH PESMI	BELG. LET DRUŽBA
	MESTO NA FR. RIVIERI						
	GL. MESTO ERITREJE						
	KONEC POLOTOKA DERIVAJ AMONIKA			DEL ČELJUSTI GERMAH			
ČASOVNO NESKLADJE							
OČE			PREČNI DROGOVI				
POKRAJINA V VIETNAMU			DELON MARIE SKLODOWSKA				
GL. JUNAK »SLAVOLOKA ZMAGE«				ENOJKA ŠOLSKA OCENA			
FRANS HALS		SLAVNI FIN. TEKAČ (PAAYO) ŽIVILO				Ž. IME	STRUPEN ALKALOID IZ VOLČJE ČESNJE
KRAJ V OKOLICI LJUBLJANE			NEKDANJA ŠOLA COLNAR				
BOLEHNOST, RAHLOČUTNOST							
FINSKO JEZERO				KRIŽANKA: FRANCI PAVŠER	VRSTA RIBE	ERBIJ MUSLIM. M. IME	
IT. M. IME							
REZULTAT				UPADANJE			
JELKA				INDIJANSKA PLEMENA V SREDNJI AMERIKI			
RIMSKI BOG LJUBEZNI					24 UR		

Nagradna križanka Parfumerije PAV

- nagrada: Monteil cosmetics Paris, šminka in lak
- nagrada: puder in mascara
- nagrada: senca za oči

Pri žrebanju bomo upoštevali pravilne rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka 9. septembra, do 9. ure dopoldan.

Nagrajenci križanke iz prejšnje številke:

- nagrada: reklamne bermuda hlače Gala centra Celje in 1/2 kg kave – Slavko Kamenik, Ljubljanska c. 33, 63000 Celje
- nagrada: reklamne bermuda hlače in 3 l tekočega detergenta MIL – Mojmir Lončarič, Hrpelje 13 c, 66240 Kozina
- nagrada: reklamne bermuda hlače in kozmetika za nego las – Marjan Grajzar, Sajovčevo naselje 9, 64208 Šenčur

Vsem nagrajencem čestitam. Nagrade dobite v Gala centru Celje, cesta v Trnovlje 10 a, Celje

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO: GALA, ARAN, CENTER, KATETA, PIŠTOLA, ID, EMIR, NAMA, REPNIK, POR, ATA, KAVAL, SJ, SVAGOR, TEST, SNAGA, LAŽ, TIR, ALI, LUKA, PORTOROŽ, NIRVANA

Partnerstvo: lahko se veselite septembra, takrat boste imeli veliko uspehov. Marsikomu se bo ponudila možnost, da reši propadlo zvezo. Erotika bo igrala pomembno vlogo od 15. do 28. 10. Prijetne ure v dvoje boste preživljali še od 6. do 11. 12.

Zdravje: Čas od konca julija do konca septembra bo ugoden za športne aktivnosti. Upoštevajte tudi dieto. Novembra morate vsekakor paziti na sklepe in želodec. Omejite uživanja sladkarij.

RAK (22. 6. do 22. 7.)

Sonce, Mars in Saturn

Poklic: Sedaj morate opustiti svoje obrambno ponašanje. Vaša intuicija, sposobnost prilagajanja in energija vam lahko odpro vrata do najboljših položajev. Dolgo ste bili zapostavljeni, toda potrpljenje je vaša vrlina. Tudi sedaj morate še nekaj časa počakati in potem bo vse potekalo tako kot si želite. To velja še posebej za rake v planetu Marsu. Do konca oktobra se bo stanje razjasnilo, za svoj trud boste poplačani. Najugodnejši čas za sklepanje pogodb je od 9. do 26. 11.

Partnerstvo: V poklicu boste sicer doživeli neuspeh, toda julija boste imeli srečo v ljubezni. Oktobra se boste želeli ločiti. Očaral vas bo človek v vaši bližini. Mnogi raki, predvsem tisti v znamenju Sonca, bodo morda začeli na novo. Samski imajo velike možnosti.

Zdravje: Raki v znamenju Sonca morajo še posebej oktobra in decembra paziti na krvni obtok in sklepe. Julija boste brezvoljni. Čas od 3. do 17. 11. je ugoden za dopust.

Luna in Venera

Poklic: Julij in avgust bosta prežeta s harmonijo. Ne bo se vam treba preveč naprezati, vendar tudi ne boste doživeli pretiranih uspehov. Stanje se bo izboljšalo med 9. in 26. 9. Naenkrat se vam bodo odprla vsa vrata. Napredovali boste. Tvegajte. Od 11. do 20. 10. se boste ukvarjali s spletkami in nevoščljivimi kolegi. Začela se bo živčna vojna. Preobrat bo napočil med 2. in 14. 12. Takrat se vam bo posrečilo prav vse.

Partnerstvo: Med 10. in 28. 7. si bodo predvsem raki v znamenju Lune zaželeli romantiko in čustveno izpolnitev. Bodite pogumni in se ne zapirajte pred svetom, pa se vam bodo želje po ljubezni in nežnosti izpolnile. Še posebej lep konec tedna boste preživeli 17. 8. in 23. 11. Samski imajo možnost srečati življenjskega sopotnika med 26. 10. in 13. 11. Predvsem raki v znamenju Venere bodo doživeli spremembe na privatnem področju.

Zdravje: Julija in avgusta boste prekipovali od zdravja. Takrat bo tudi ugoden čas za športne aktivnosti. Oktobra, kot tudi od 25. 11. do 6. 12. boste imeli težave z želodcem in črevesjem. Opustite mastno in začinjeno hrano, predvsem pa alkohol. September je najugodnejši čas za sprostitve. SE NADALJUJE

GREGL DUŠAN: CELJSKO SODIŠČE JE KORUMPIRANO

Gladuje zaradi sodstva in policije

Bivši obsojenec, psihični bolnik, sedaj obrtnik, Dušan Gregl iz Celja, se je 20. avgusta odločil za gladovno stavko. Pije samo vodo in je pod nadzorom zdravnika. Stradati misli vse dotlej, dokler bo zmogel, oziroma, dokler sodstvo in policija ne bosta ukrepala in mu zavarovala življenje.

Za kaj pri vsej stvari sploh gre? Dušan Gregl pravi: »Sem bivši obsojenec. Pred letom in pol sem začel s svojo obrtjo in sem skoraj ves ta čas raziskoval in prodiral na jugoslovanski trg. Ko pa mi je končno uspelo, se mi je vse podrlo. V času, ko sem bil na službenem potovanju, je moja žena brez moje vednosti dobila dvojniki ključev in mi je vzela material v vrednosti 42 tisoč švicarskih frankov, ki sem ga plačal z avansom. Nastala je še dodatna škoda, približno 50 tisoč nemških mark, ker je nemško podjetje JaDecor prekinilo sodelovanje, tako da sem popolnoma na dnu. Obrnil sem se na vse pravne institucije, ki bi mi v teh težavah lahko pomagale, vendar nikoli niso nič uredile.«

Gladovna stavka, pravi, leti na nekorektnost sodišča in policije. Ko mu je v juliju zmanjkal material, ki ga je kupil za svoj ekskluziven projekt Elton v Beogradu, se je obrnil na preskovalnega sodnika. Tudi namestnik javnega tožilca Boris Ostruh je potrdil, da je prejel ovadbo zaradi ponarejanja, ki

se je glasila zoper Zaliko-Marijo Gregl, njegovo ženo, s katero se ločujeta, zato je prijavo poslal na Postajo milice v Celju, da bi vso stvar raziskali. Gregl meni, da sodišče ni ravnalo tako, kot bi moralo in smatra, da je korumpirano. Napoveduje tudi, da bo v kratkem izdal daljši tekst, v katerem bo razkril vse nepravilnosti celjskega sodstva in policije, kako deluje sistem policije prej in sedaj in kakšne nepravilnosti se dogajajo. Vendar tudi na policiji menijo, da so ravnali korektno. Prejeli so ovadbo, ki jo je podal zoper svojo ženo, ki naj bi mu ukradla štampiljko in odnesla nakupljeni material. Sedaj ga terjajo za dolgove. Žal pa je žena imela priče, da ji je štampiljko dal sam in se je vsa stvar razrešila. Gregl naj bi telefoniral tudi načelniku kriminalistične službe in mu povedal, da ima velike probleme in da mu grozijo, vendar ga naslednji dan, ko sta se dogovorila za daljši pogovor, hote ali nehoče, ni bilo.

Stvar pa se zapleta. Dušan Gregl, ki je že preživljal dneve

v zaporu, je poleg vsega še psihični bolnik. O svojih težavah je obvestil svojega zdravnika, ki se trudi pomagati, kolikor le more, vendar so njegovi napori zaenkrat brez uspeha. Dr. Marjan Hrušovar je povedal: »Vem za njegovo gladovno stavko. Svetoval sem mu, naj se ne loti takšne stvari, ker se mora s težavami spoprijeti močan in mora biti psihično trden, vendar me ni poslušal. Obljubil mi je, da se bo zaradi problemov posvetoval s svojim psihiatrom v Švici in iskreno upam, da bo to storil čimprej.«

Sedaj Dušan Gregl, tožnik sodstva in policije, pije samo vodo, da je njegovo psihično stanje kolikor toliko stabilno pa dobiva tudi injekcije, tudi do dve na dan.

»Zdaj bom imel ogromne stroške. Vsi mi grozijo, odpadlo je sodelovanje z nemško firmo JaDecor in preostane mi edino, da zaprosim za izbris državljanstva in ZDA zaprosim za potni list,« obupan pravi Dušan Gregl, ki se že od 87. leta tožari. Ker sta z ženo v ločitvenem postopku, je tudi brez stanovanja in že od leta 1987 spi v Elegantu, nasproti SDK, na tleh, pravi pa tudi, da policija nanj izredno pritiska.

Razlaga, da ga pogosto ustavljaljo sredi mesta in preverjajo, koliko denarja ima pri sebi in se sedaj najbolj boji, da bodo spet govorili, da je največji goljuf.

Materiala res ni. Gregl ima pri sebi carinsko deklaracijo, da so bila sredstva res kupljena, vendar so izginila neznanu kam. Žena je rekla, da ji je

dolžan 10 tisoč mark in da je material zasegla prav zato. Da je to res, so potrdile tudi priče. Ker vse zadeve na sodišču trajajo nekaj časa, upniki pa na svoj denar nikakor ne mislijo pozabiti, je zadeva dobila že skoraj tragičen prizvok. Dušan Gregl, ki je specialist za restavriranje starih stavb, je popolnoma na dnu. Grozilna pisma

prihajajo z vseh strani, preko zakona so poti prepočasne, pravi, na silo pa nima navade urejati svojih težav. Sedaj, ko si je končno poiskal stranke v Beogradu in ko ima najboljšega klienta, s katerim sta poslovna partnerja, so se stvari grdo zarotile. Vprašanje je le, ali je gladovna stavka pravilna rešitev?

BOMO ČASOPISE TISKALI NA TUJEM?

Rotacij pa ni

Večino časopisov in revij v Sloveniji natisnejo tri tiskarne: Delo – Tisk časopisov in revij, Tiskarna ljudska pravica in Mariborski tisk. Delo – Tisk časopisov in revij ima 4 časopisne rotacijske stroje, v tiskarni Ljudske pravice dva, v ČZP Mariborski tisk pa enega. Vsem strojem je skupna njihova iztrošenost. Zato je njihova delovna zmogljivost pod 50% tim. nazivne zmogljivosti. Okvare so pogoste, to pa povzroča zamude pri natisu časopisov, večja je poraba papirja, ogromni so stroški njihovega vzdrževanja.

V zadnjem srednjeročnem obdobju (1985–90) je bila obnova rotacijskih strojev postavljena med prednostne naloge tudi v republiških planskih dokumentih. Maja 1989 so delovna telesa Izvršnega sveta Skupščine SRS sprejela program obnove. Po tem programu naj bi se za sofinanciranje zagotovilo tudi nepovratna sredstva in sicer v višini 40% vrednosti naložbe, 20% vrednosti naložbe naj bi se zagotovilo iz tim. razvojnega dinarja, naložbo pa naj bi razbremenili uvoznih dajatev. Ustanovitelji in izdajatelji vseh treh slovenskih dnevnikov so s takšnim načinom reševanja problema soglašali. S tem programom je

bil predviden nakup treh rotacijskih strojev z 12 avtomatičnimi menjalci zvitkov in 4 zgibalnimi aparati, 4 zlagalnih naprav s križnimi zlagalci, vezalnih in adresirnih strojev in pomožne grafične opreme. Skupna naložba je bila tedaj 45,5 mio DEM. V tem znesku je predstavljala vrednost opreme približno 68% vrednosti naložbe. Deleži posameznih investitorjev so bili: ČGP Delo 62,8%, ČGP Večer 19,2%, tiskarna Ljudska pravica 18%.

Na podlagi soglasja, da se proračunska sredstva za subvencije nameni za sofinanciranje naložb, je Izvršni svet SRS sklenil, da se pripravi primerna informacija za Skupščino SRS.

Oktober 1989 je bila pripravljena dokumentacija za začetek postopka za sklenitev finančne konstrukcije. Toda – izdajatelj in ustanovitelj časopisa Delo so umaknili soglasje o ukinitvi subvencij za dnevnik oziroma o njihovi transformaciji za sofinanciranje obnove tiskarskih zmogljivosti. Pokrivanje razlike med proizvodno in prodajno ceno dnevnikov in sofinanciranje naložbe pa je bilo za republiški proračun preveliko breme. Vse je ostalo na mrtvi točki. Dokler...

Spomladi 1990 je ustanovitelj Dela Izvršnemu svetu Skupščine SRS predlagal, naj se dnevnikom namesto subvencij zagotovijo dodatne oprostitve prispevkov in davkov in predlagal ustrezn zakon za družbeno pomoč pri obnovi in modernizaciji tiskarskih zmogljivosti. Sredstva za subvencije naj bi preusmerili v sofinanciranje programa obnove opreme za tisk, s čimer naj bi v petih letih zagotovili 40% potrebnih sredstev. Ta sredstva naj bi

usmerjal Izvršni svet. Ohranile naj bi se vse davčne in druge olajšave javnega obveščanja in poiskale še dodatne. Zbor občin in zbor združenega dela Skupščine SRS sta se s temi predlogi strinjala.

Izvršni svet Slovenije pa je menil, da so se pogoji gospodarjenja bistveno spremenili in da je treba ponovno proučiti izhodišča za sofinanciranje naložb.

Po usklajevanju z zakonom o podjetjih so tiskarne postale samostojni subjekti. Republiški organi bi torej morali nadaljevati – ali začeti pogovore z novimi investitorji.

Tudi ob letošnji skupščinski debati o republiškem proračunu je Skupščina razpravljala o rotaciji. Tokrat samo o predloženem programu ČGP Delo

in njegovi zahtevi po 40% republiškem sofinanciranju programa obnove, ki pa je, mimo grede povedano, zrasel kar za 18,5 odstotka. – v DEM seveda.

Svoj program pa je predložil – Inštitutu za oceno investicij Ljubljanske banke – tudi ČP Dnevnik. Vrednost Dnevnikovega projekta pa je kar za 61,6% večja.

Mariborski tisk pa je predlagal nabavo cenejšega časopisnega rotacijskega stroja in varianto, da bi ustanovili delniško družbo za tisk časopisov, v katero bi republika vložila svoj delež.

In kaj na vse to pravi Ministrstvo za informiranje? Pravi, da je treba ponovno proučiti program obnove opreme za tisk, da je treba preveriti strateške cilje in pogoje dela in razvoja v luči novega položaja Slovenije in v pogojih novih družbenoekonomskih in lastninskih odnosov.

O modernizaciji časopisne rotacije pa naj bi se Skupščina Slovenije odločala ob razpravi o proračunu za naslednje leto.

BURLESKNA VOJNA

Republiško vodstvo pobegnilo

Sredstva množičnega obveščanja v Republiki Srbiji imajo očitno probleme s koledarjem. Avtorji novice, ki so prvega septembra objavili, da je slovensko vodstvo z družinami pobegnilo z brniškega letališča »v smeri proti zahodu«, so namreč pozabili, da je prvi april že krepko mimo.

Pri tej zabavni novici je verjetno najbolj zanimiv podatek, kje je bila ta novica objavljena. Če bi najprej pomislili, da gre za kakšen radikalen strankarski časopis, bi se zmotili. Ali pa tudi ne, saj je Politika Ekspres najbolj radikalen strankarski časopis v tem delu Evrope.

Ne bo nam treba ugibati, katera stranka vleče krepko vidne niti te medijske marionete. Da bo zabava popolna, so časopisno poročilo dopolnili tudi z novico v beograjskem TV dnevniku. In če so bila poročila o brezobzirnih zverinskih napadih slovenske TO na miro-

ljubne tankiste JNA in ogroženem golorokem ljudstvu v Sloveniji še dovolj prepričljiva, da jim je kdo nasedel, smo tokrat lahko resnično zaskrbljeni za mentalno zdravje srbskih režimskih žurnalistov.

Da ne bo pomote – novica ni tako burleskna zaradi »brezmejne pasje vdanosti povprečnega prebivalca Republike Slovenije republiškem vodstvu«, temveč zaradi vzgibov, ki so avtorje oziroma avtorja pripe-

ljali do tako presunljivega zaključka. Dejstvo, na podlagi katerega smo tako končno le izvedeli, kaj je slovensko republiško vodstvo imelo ves čas za bregom, je namreč bil umik letala Adria Airways z brniškega letališča na celovški aerodrom. Da so se pri Adria Airways hoteli zavarovali pred ponovnimi igrigami zvezne uprave za letenje okrog slovenskega zračnega prostora je razumljivo, kar pa ne bi mogli trditi za

nadarjenega avtorja, ki je v letala posadil še celotno republiško vodstvo z družinami vred.

Morda pa gre pri vsem skupaj le za malce nenavadno, morda tudi sprijeno proslavitev petdesetletnice nekega dogodka iz jugoslovansko-srbske zgodovine. Natanko pred petdesetimi leti je namreč kralj Peter I. z letalom pobegnil iz okupirane Kraljevine Jugoslavije na zahod v Anglijo. Da je šlo za

izdajo ljudstev Kraljevine SHS, so kasnejše generacije učili tako v Srbiji kot v Sloveniji. Izdaja je sramotna beseda in če je v Srbiji moč zaslediti vse večje težnje po ponovni vzpostavitvi monarhije, se ne gre čuditi, da si je avtor novice o pobegu slovenskega vodstva pomagal z zgodovinskim spominom. Očitno tisti znameniti Petrov beg z letalom nekaterim ljudem v Srbiji še danes ne pusti spat.

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

JUGO 45, letnik 1989, registriran do 6/92, prodam. Tel.: (063) 25-881 dopoldan, 741-769 popoldan

126 P, letnik 1987, registriran do 7/92, prodam. Tel.: (063) 741-769 popoldan, 25-881 dopoldan

ZASTAVO 101, komfort, letnik 1981, registracija do konca leta, lepo ohranjena, cena 2.300 DEM. Tel.: (063) 31-410

JADRNICO kolibri nepotopljivo z vso opremo in prikolico, prodam, cena 2.000 DEM ter dva prtljajnika za prevoz koles na avtomobilu, cena 500,00 din za komad. Tel.: (063) 31-410, Holabar, Vrnunčeva 28, Celje

PEUGEOT 405 GR 1.6, prevoženih 35.000 km, rdeče barve, letnik 1988, prodam za 20.000 DEM. Tel.: (066) 64-293.

ZASTAVO 126 PGL, XII/86 oranžen, prvi lastnik, 29.000 km, za 2.200 DEM, prodam. Tel.: (066) 21-488.

MINI MORIS, nevozen, prodam. Tel.: (066) 23-575.

HONDO CBX 550 F 2, ugodno prodam ali menjam za avto po dogovoru. Velenšek, Zgornja Hudinja 11, Celje.

AX 11 TRE letnik 8/88, rdeč, prevoženih 35.000 kilometrov in golfa YX letnik 10/1987, prevoženih 50.000 kilometrov, bencin, prodam. Tel.: (063) 824-276.

DŽIP ARO 4x4, bencinar, letnik 1989, lepo ohranjen in opremljen, ugodno prodam ali zamenjam za manjši avto ali vespo. Tel.: (066) 35-323 zvečer.

FIAT 126, letnik 11/1985, prevoženih 31.000 km, dobro ohranjen, prodam. Tel.: (063) 701-220, dopoldan.

ZASTAVA 128, letnik 1986, registrirana do 8/1992, prodam. Tel.: (063) 711-047.

OPEL Ascona 1.6 S, karambolirana (sprednji del), letnik 1986, prodam za rezervne dele, cena 35.000,00 din. Tel.: (063) 851-019.

PRINC 1000, neregistriran v voznem stanju in rezervni mo-

tor ter ostale dele, ugodno prodam. Dobrijevič Gojko, Oblakova 40, Celje.

SIMCO 1307 GLS, malo karambolirano, vozna, in motor JAWA 350, vozna, prodam. Cena po dogovoru. Tel.: (063) 32-220, ak dan od 8.-12. ure.

ŠKODO 120 LS, registrirana do 2/92, prodam za 1000 DEM, tomos motor 15 SLC, neregistriran, v voznem stanju, prodam za 400 DEM. Marjan Pasar, Pot v Konjsko 24, Vojnik.

Z-101, letnik 1989, prodam. Tel.: (063) 775-020.

OSTALO

ODDAM prostor, 32 m², za mirno obrt. Tel.: (063) 32-733

VIDEOREKORDER Orion, daljinsko upravljanje in programiranje, nov, z garancijo, prodam za 600 DEM ali 15.000,000 din na 3 obroke. Tel.: (063) 858-907

ZAHVALA časopisu Nova doba ob korektni objavi mojega stanja. Enaka zahvala celjskemu Karitasu in ZSSS ob njuni nesebični in enkratni pomoči, še posebej gospe Mariji in ZSSS Celje. Dušan in Kristina Gorkič, Vojnik.

NA PAŠKEM KOZJAKU prodam parcelo z nedokončano brunarico in eno parcelo z gradbenim dovoljenjem za gradnjo male kmečke hiše. (063) 856-898 od 8. do 13. ure.

SKRINJO 310 I (7.000,00) in šivalni stroj Veritas potreben manjšega popravila (3.000,00), prodam. Tel.: (063) 26-106, od 19. ure dalje.

NOVO TRISOBNO stanovanje v pritličju, s centralno kurjavo, garažo in telefonom v centru Radenc, ugodno prodam. Tel.: (069) 65-550, popoldan.

SNOOKER BILJARD, nov, zložljiv, s priborom, prodam, cena 350 DEM ter 100 lesenih obšalnikov, 15,00 din komad. Tel.: (061) 341-108.

CAMCORDER SONY CCD-335, najnovejši model, kamera primerna za družino, prodam. Tel.: (064) 241-265.

DVA KAVČA in preprogo prodam ali zamenjam za ozimnico (krompir, jabolka, prašiča itd.). Tel.: (063) 741-698.

KORUZO za silažo, 80 arov, prodam. Tel.: (063) 26-962.

UGODNO PRODAM, termoakumulacijsko peč 3 KW, skoraj nova in šivalni stroj Danica. Košec Marija, Vrnunčeva 9, Celje.

MOŠKO DIRKALNO KOLO rog Senior, 10 prestav, ugodno prodam. Zavolovšek. Tel.: (063) 35-819.

KOLO rog Maraton, 10 prestav, prodam, cena 4.000,00 din. Tel.: (063) 25-557, od 16. do 18. ure.

OTROŠKI STOL chicco in grelec za stekleničke Petra (nabravljen), prodam. Tel.: (063) 34-049.

KUPIM učbenike za 1. letnik šole CSS tehniške in družboslovne usmeritve Velenje, za poklic računalniškega tehnika. Tel.: (063) 732-156.

AMIGO 500 + TV modulator in motor tomos APN 6 S, prodam. Golob Mitja, Nušičeva 10, Celje.

PLETILNI STROJ, enoredni, nov, angleški BOND, prodam za 14.000,00 din. Tel.: (063) 28-010.

MOŠKO ŠPORTNO KOLO Olympia (okvir), z italijansko opremo, poceni prodam. Čretnik Stanislav, Kovinarska 6, Štore.

TRAJNO GOREČO PEČ TPM 7, staro 10 mesecev, ugodno prodam. Tel.: (063) 38-017, po 20. uri.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko, angleščino za vse stopnje, prevajam strokovno angleško literaturo. Tel.: (063) 37-315.

NUJNO PRODAM ali zamenjam zamrzovalni hladilnik (250 l) s skrinjo za samo hladilnik, z doplačilom, star 1 leto. Dušan Gorkič, Celjska c. 3, Vojnik.

STENSKÉ OBLOGE po ugodni ceni prodam. Tel.: (063) 772-347.

V TRGU Vitanja, prodam takoj vseljivo starejšo enonadstropno hišo z vrtom, primerno tudi za obrt. Tel.: (063) 851-547.

SUZUKI RM-125 cross, letnik 1986, prodam, cena 1.500 DEM. Tel.: (063) 24-927.

OTROŠKO KOLO BMX do 8 let starosti, odlično ohranjen ter poni žensko kolo, kot novo, ugodno prodam. Tel.: (063) 850-678.

ZAMRZOVALNO OMARO gorenje, še originalno zapakirano, staro 3 leta, ugodno prodam. Tel.: (063) 850-678.

STROJ za brizganje plastike, Battenfeld 60 gr., prodam. Tel.: (063) 851-939.

IŠČEM garsonjero ali enosobno stanovanje v Celju ali okolici, možna tudi kakršnakoli pomoč. Tel.: (063) 29-832.

BRONASTI KIPEC akt Boljka, prodam, cena 3.200 DEM. Tel.: (061) 341-108.

PLETILNI STROJ Brother Difendi, enoredni, prodam. Tel.: (066) 22-229.

V IZOLI - Jagodju, oddam apartma. Tel.: (066) 61-306.

VIDEOREKORDER JVC HRD-120 MS (800 DEM) in JVC HRD-520 ES (900 DEM), prodam. Tel.: (066) 35-979.

TECHNICS CD PLAYER SLP 200, Technics kasetofon RSB 40, Radford ojačevalec HD 250, Akai kasetofon GX 65, hišne zvočnike in JVC video recorder HRD 120 MS, ohranjeno, deklarirano, prodam. Tel.: (066) 35-979.

KOPALNO KAD, litoželezno 170 cm in bojler za centralno 120 l, novo, ugodno prodam. Tel.: (063) 711-338, zvečer.

V RADMIRJU v Zgornji Savinjski dolini prodam novo hišo. V Andražu pri Polzeli pa zapuščeno kmetijo primerno za počitek in rekreacijo. Tel.: (063) 856-899 do 9. do 12. ure, razen sobote in nedelje.

V ŽALCU, Kardeljeva cesta 75, se prodaja hiša s 4 ari zemljišča. Tel.: (063) 713-809.

POCENI prodam do 7/92 registrirano vespo Piaggio 150, brezhbno, voženo po mestu, resni interesi kličite na tel.: (063) 856-318.

KOMFORTNI ZIDANI VIKEND, 6 km iz Celja, z garažo, kletjo, teraso, balkonom, vodo, elektriko, na lepi sončni legi, z manjšim vinogradom, vrtom, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-413.

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113
63000 Celje
☎ 063/34 222

PETROL

z vami na poti

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON 24

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

HOROSKOP od 5. do 11. septembra

Oven 21. 3.-20. 4.

Izognili se boste neprijenosti, ki vam jo nekdo že dolgo pripravlja, ne pa tudi dokazovanju ljubezni. Všeč vam bo, ker boste v središču pozornosti. Ne bodite neučakani in ne skoparite z besedami. Srečne številke 7, 11, 21, 38.

Bik 21. 4.-20. 5.

Ne tarnajte nad usodo, ampak raje storite nekaj zase in svojega partnerja, ki ga spravlja ob glavo. Ob koncu tedna se vam bo razodela velika skrivnost. Poskušajte z igro na srečo, v službi ne tvegajte. Srečne številke 4, 8, 14, 27.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Ne silite v družbo tistih, ki vas ne razumejo. Sicer boste skušali nekaj prikriti, a bo kar prav, saj posledice ne bi bile prijetne. Obeta se vam suha denarnica, ampak ne za dolgo. Vse dobro premislite. Srečne številke 5, 13, 16, 22.

Rak 22. 6.-22. 7.

Vse vam bo šlo kot po maslu, le navidezno drobna stvar vas bo močno zamajala. Do sobote se vzdržite in ne delajte ničesar, kar bi prizadelo partnerja. Odgovor, ki ga čakate, vas bo povsem pomiril. Srečne številke 1, 3, 17, 23.

Lev 23. 7.-23. 8.

V prihodnjih dneh vam ne bo zmanjkalo domiselnosti, vendar je vprašanje, če jo boste znali prav vnovčiti. Zeleli boste ugovarjati nekomu, ki pa ne ve, kaj bi rad. O predvidenem nakupu raje dvakrat premislite. Srečne številke, 5, 9, 12, 31.

Devica 24. 8.-23. 9.

Obeta se vam daljše potovanje, ki ne bo minilo brez zapletov, a se bo na koncu vse lepo izteklo. Bogatejši boste za izkušnjo, ki bi o njej morali temeljito razmisliti. Nekdo vam bo skušal zagreniti srečo. Srečne številke 3, 11, 21, 30.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Dnevi, ki so pred vami, bodo polni presenečenj. Večkrat boste v zadregi in naredili boste nekaj nespametnih potez. V družinskem krogu ne iščite preprirov. Niso izključene zdravstvene težave in poškodba. Srečne številke 4, 16, 18, 23.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

Prihodnji teden bo preskusni kamen za vaše zmogljivosti. Zanašajte pa se predvsem na lastne sile. Denarno si boste opomogli, a ne kot ste mislili. Nepričakovan obisk vam pripravlja pravo presenečenje. Srečne številke 6, 14, 27, 42.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Jeza, ki vas daje, ker ste zamudili priložnost, vam ne bo koristila, zato raje prisluhnite svojemu partnerju. V službi ne prevzemajte nobenih novih obveznosti, s srčnimi težavami pa čimprej k zdravniku. Srečne številke 7, 14, 23, 33.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

Ugotovili boste, da ni mogoče prek svojih zmogljivosti. Čas, ko se vam bo zdel zapravljen, vam bo prinesel nenadejano korist. Ob koncu tedna bodite zadržani do nekoga, ki bi vas rad očrnil pred prijatelji. Srečne številke 2, 14, 27, 35.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

Brezglavo zapravljanje denarja se vam utegne maščevati, zato dobro premislite, kaj se izplača. Ne pretiravajte tudi v zahtevah do svojega partnerja. Privoščite si nekaj počitka, ki bo zelo potreben. Srečne številke 3, 4, 15, 18.

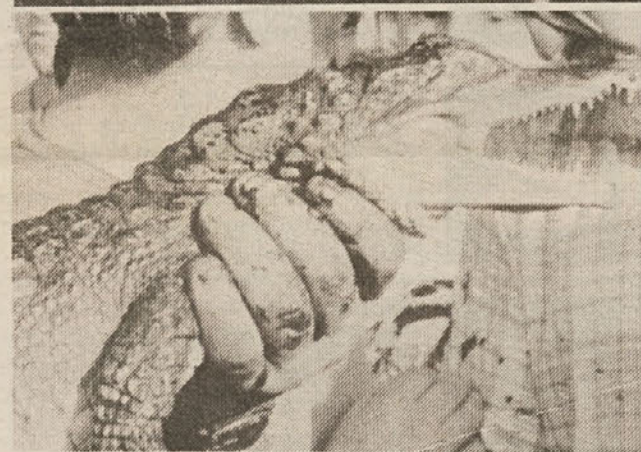

Ribi 20. 2. 20. 3.

Ne pričakujte od drugih, česar sami niste sposobni. V službi vas čaka nekaj težav, v družinskem krogu prepri. Ob koncu tedna bo marsikaj jasno in lahko boste uresničili davni načrt. Previdni bodite v prometu. Srečne številke 9, 21, 22, 36.

KUŠČAR IZ POŠASTNEGA NESSA

Krokodili živijo tudi v slovenskih mlakah

Ena večjih zanimivosti prejšnjega tedna, mali ljubecanski krokodil, je končal v kletki in sicer po kar dobrem tednu lova, ko je že skoraj (kako značilno za naše kraje) izzval spore o tem, v čigavo nadležnost spada skrb za takšne že vsaj malo nevarne in malo preveč s svobodne kajmane. Sploh, če vemo, da kajman nedvomno ni naše gore list (in je že zato čudno, da ni padla pobuda, da bi zanj poskrbeli kakšni pigmeji ali pač kdo iz njegovih krajev) in da imamo svojih listov, z za katere tudi še ni docela poksrbljeno, dovolj. No kakorkoli pač, kuščarja so ujeli in jaz sem to izkoristil za kratek intervju z naslovom.

Kratek intervju s kuščarjem iz pošastnega Nessa

Prosim, predstavite se našim bralcem.

Ja, hm, ime mi je krokodil, pišem se pav tako, velik sem okoli meter, po značaju sem troživka, po poklicu pa krokodil za stave.

Bi lahko to svojo značajsko lastnost malo bolj razložili?

Enostavno, strašno uživam v vodi, prav tako na suhem in še bolj v smeteh.

Seveda! Morda bi povedali tudi kaj o vašem poklicu.

No, biti krokodil za stave ni enostavno, vsekakor pa je predpogoj da imaš trden troživ značaj. Sicer pa je stvar zelo enostavna. Dva moja delodajalca sta se šla pač staviti, da so ljudje slepi, oziroma da niso in jaz sem bil vaba za tisočglavo množico, ki se je zbrala ob Breški jami na Ljubečni. Po moji zaslugi so ure in ure zrl v mlako. Bilo je lepo, vendar pa je sedaj vsega konec, stava je končana.

Morda ne razumem najbolje, pa vendarle, kakšen pa je bil izid?

Nedvomno so ljudje slepi kot le kaj. Cele dneve so tiščali nosove v lastni drek, ki so ga leta in leta metali v ribnik, vendar ga nihče ni opazil. Niti novinarji, ki so znani po dolgih nosovih.

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

EKSKLUZIVNO